

27 26 25 24 23 22 21

ren in the mirrors

+---

(אין הגבלה על מספר התשובות שניתן לשלוח. אין צורך לגזור הטבלה מהעתון - ניתן להעתיקה ולשלוח התשובה על דף נייר).

יגיעו למשרדינו עד 30.7.86 יוגרלו פרסים יקרי ערך.

ועכשיו מכריזה תשלובת המשקאות הגדולה ביותר על המשחק הגדול: זהו את 10 המשקאות הבאים מבין 79 המוצגים בתמונה,

מסי הבקבוק שבצילום	הגדרח	
	1½ ליטר דיאט קולה	1.
	בירה טובורג בבקבוק	.2
	נשר מאלט נבקבוק	.3
	קנקלית גזוז בטעם למון ליים	.4
	טמפו משקח קל אשכוליות בפחית	.5
	טמפולי משקה בטעס ענבים	.6
	בירה מכבי בפחית	.7
	טמפו משקה קל תפוזים בבקבוק 250 מייל	.8
	קנקל 2 ליטר גזוז בטעם תפוזים	.9
	מיצוין - 100% מיץ מתפוחייעץ טריים	.10

★ 500 ספרי ילדים

是我们是不是我们的是一个不是一个。 第一个

טמפו - תשלובת

חמשקאות הגדולה בישראל, מייצרת

קל - מברור עשיר בטעמו ובהקפו.

חהגרלה חטופית תתקיים בתאריך 31.7.

בל התנרלות תתקיימנה בנוכרות נציג טמפי, רואת חשבון ונציג משרד הפרסום, בתתאם לתקנון החידון.
 על עובדי סמפו ופרסום ייניתם פערכות תדמיתי התשתתפות אסורה.

אני בטוח טס אלעל

בערב לפני חטיסרו, נורא התרגשתי. נסעתי עם אבא ואמא להביא את המזוודות לאל על וחיכיתי כבר לבוקר שנטוס. הטיסה זה ממש כמו חוצלארץ. דיילת אחת פינקה אותי כל הזמן וחביאה לי קולה מתי שרציתי. שיחקתי עם ילדים שהכרתי במטוס ולא חפרעתי לאמא... חטיים אמר שננחת בדיוק בזמן וככח זה חיח. נראח, אולי כשאגדל אהיה גם טייט. אבל מח שבטוח, אני אוחב לטוס באל אל.

ניה באיור, תשמ"ו 6.6.1986 יות כל הזכויות שמורות לבמעריב"

עריכה: תמר גיא עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן גרפיקה: נטע גרינשפן

הששה יצחק מרויכי.

ושם הבקיד הבכיר. איך אפשר בלי. מהדורה מקומית של הפרשה מ־1954 וספיחיה כעבור שש ועשר שנים. שלא נרחיק לכת גם הפעם. אבל זה מה יש. הדחה לעדות שקר. מי נתו את התוראה. מי ירוקור מה ואת מי. יש אפילו קרבן שווא. לפני 25 שנה היה פנחס לבון הפעיר לעזאזל. הפעם נשלף יצחק מרדכי מהגיליוטינה רגע לפני שנחתה הסכין. יצחק מדכי, פימור השער. שער שונה מהרגיל. לא צילום אלא ציור של חיים חנואל על גבול תציאות וחדימיון. מה היה עלול לקרות לו אילו.

יעקב ארו פותרו את המוסף עם פרשת מרדכי. הוא מכיר את האיש ואת הפרשה לפני ומוים, ומדבר על העוול שנגרם לו, על עינוי הדין, על העינוי שלאחר הזיכוי, ועל

מיד אחריו עוד ספיח של הפרשה. מונולוג של איש שב"כ לשעבר. אבי בר־יוסף רשם. מי שבני את תאיש גם ישמע ויראה אותו מבין השורות. לא הרבה אפשר לספר. אפילו עכשיו מהפוסד החעאי נזקק פתאום ליחסי ציבור. מסדר השתקנים. תמצית אישית של שלושים

🖣 וו ירושלים. איך אפשר בלי. 19 שנה לאיחוד העיר. איחוד מוגיציפאלי, נקודה. הרבה 'מעים פתוחים. טיול סופשבוע מציע סיור לא שגרתי – ברובע המוסלמי של העיר התחקה. מסע בין אתרים יהודים, חלקם משוקמים, חלקם משופצים, רובם חרבים ובידיים אחות. הבעלים היהודים עדיין רשומים בטאבו. מסע אל סוף חמאה ה־19 וראשית ה־20 עד שוצו תמאורעות, והתושבים פונו או התפנו, ותחום המושב נסוג לרובע היהודי חמוכר. ושאו הסיפורים. אריה בנדר מתונה את המסלול ומתמצת אותם בחדרכתו של שבתי זכריה. שותבליט של העיר העתיקה בעמודי האמצע, שי לחוג במקום הפוסטר השבועי.

הלאה. דיוקנו של צעיר ערבי שנולד בעיר עם החלטת החלוקה, לא כל כך גדל בה תחת חקיין, אבל תתבגר בה תחת ישראל. עמוס גלבוע ואבינועם כר־יוסף כותבים. סארי נוסייבה. תן של. תפוח שנפל ליד העץ. צבר פלשתיני. מחוסן מפני מעצרים וחיפושים במחסומים. לא פאק פספיק ערבי לשוטרי משמר תגבול. מטיף לסיפות ישראלי של השטחים. מאמין שרק ם יוכלו ערביי יהודה ושומרון להשיג את זכויותיהם הפוליטיות, כשיבתרו וייבחרו לכנסת, מולי אף יוכו ל"חוק שבות" פלשתיני. לא אכפת לו אם זה יקרה גם בעוד 100 שנה. מתגם שני חלא אומר, הלכתי ארבעים שנה עד קצה המדבר ומיהרתי.

חלאה. תשטח תפרטי של ד"ך ישראל אלדד (שייב). הוא רצה לדבר יותר על ירושלים מחוח על עצמו. אחר-כך תתברר לנורית ברצקי שאצלו קשה לתפריד. בתשעה באב, במקום לנכות בכותל, האיש תולך למוזיאון, למסל של הקיסר הרומי אדריאנוס. הוא חושב שאיזה "שלום עכשיו'ניק" לחש על אוזנו לקרוא לארץ־ישראל "פלשחינה".

במעט דרייפוס מאת יעקב ארז

מסדר השתקנים מאת אבינועם ברייוסף

> 12 צבר פלשתינאי מאת עמוס גלבוע ואבינועם בר־יוסף

> > 16 עוגה עוגה מאת אבי רז

19 הצד הרביעי של המטבע מאת יהונתן גפן

> 22 לא מפרגנים לו מאת יאיר לפיד

27 טיול "סופשבוע" אל העיר העתיקה בירושלים מאת אריה בנדר

32 שטח פרטי עם ישראל אלדד מאת נורית ברצקי

> 35 שיפודים מאת מאיר עוזיאל

36 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר

> זו מנטהאוז מאת יגאל לב 37 הורוסקום

39 קוביה הונגרית עצובה מאת עפרה ישועה ליית

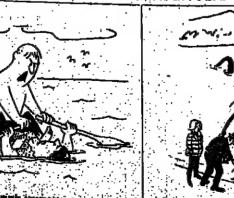
> 42 שיפוץ ראש מאת יהודית חנוך

52 ..מעריב" חשבוע לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

"עכשין אני בטוח, אלו צבעי מלחמה.."

"ותפסיקי להוגלונוו"

"תרגע, הוא בא לברוק את מכונת הצילום."

"הוא לא נושך בכלל. הוא מתקשר למשטרה."

5 Biaeaio

מעור איטלקי משובח 5,896 ש"ח = 1+2+1

אספקה מיידית

שאומרים באיטליה מערכת סלון

מתכוןנים לנטוצ'י. מערכות יפהפיות עשויות מעור איטלקי

משובה, מַתוכננות בקפידה ומעוצבות בעיצוב חדשני להפליא. , כעת אפשר להשיג בישראל את דגמי נטוצ'י 86 במנוון וחב

במחירים אטרקטיביים ובאספקה מיידית. ניתן להשיג אותם גם בבדי ריפוד איטלקיים מרהיבים כשהמחיר לסט 1+3+3 – רק 3,670 ש"ח.

80 שייח

T'U 603

n' @ 1,016

1,350 ש"ח

תמחירים במזומן כוללים מע"מ הובלה והרכבה מכברים כרטיסי אשראי ישראכרט ויזה ודיינרס.

000,E W'n lauth

מטבחים

פינות אוכל

זררי שינה

חשר בואל

כורסאות טכויזיה

אפשרות ל-13 תשלומים.

מאת יעקב ארז

מוק מררכי איננו קדוש מעונה. הוא ' עודן חמים של קשר שתיקה. עשרים ותמשה חודשים שמו מוכפש. עד לוטיו בכית הדין הצבאי היה בכחינת אָז נִיקרי. אחריכך, בעיני לא מעטים, ויוו מפשיו שנויים כמחלוקת. התיק שלו מניון 'מעריב'' גדוש קטעים יותר מכל וק של אלוף אחר במטה הכללי. אבל פמת גורי העיתונים מתייחסים לפרשת השנום, ורק חלקם לראיונות ולתאור מלי נפלחמות וביניהן.

חמנת השער של יצחק מררכי ונח קרועות, מעמר משפיל – היתה שומו יותר למציאות מאשר לעולם ושין זה לא קרה, אבל כפסע היה בינו להולוף יצחק מרדכי לבין העמדתו לדין מומח הרינה - אלה מילותיו של היועץ מצמי היוצא פרופסור יצחק זמיר, שהאיץ הביפל בפרשת השב"כ, גם בגלל העוול שמו קרם לכן לקצין הבכיר בצה"ל.

את יצחק מררכי מדריכים מוטיבים פקם של אהכת המולדת, ודכקות כאמת. גרל הביקור - יליד כורדיסטאן, גרל מתנה, התגורר במושב עולים ובעיירת

ישה - אלא גם כאיריאלים. אולי הוא נאיווי מדי, ואולי מפריו בקנאותו למשימה. צלים מידה רכה של אירוניה בעובדה שדווקא קצין כזה נקלע למוקר פרשה כליכך

למות העוול הגדול שנגרם לו, ועל אף חורשי המצוקה, לא נפגעה אמונתו מא ה. לפני המשפט ואחריו לא חל אצלו שום פיחות בנכונות לתרום למען שינה ולשרתה. אם יהיה עלי להמצא בנסיבות דומות, אנהג בריוק כפי שנהגתי ספנוס 300", הכריו ימים אחרים לפני המשפט חצבאי ממנו יצא זכאי. הוא האמין פצין כי מילא את חובתו עד תום. לנגד עיניו, ככל ההתרחשות הואת, היה רק אם היכור. תחילה ההכרח לשחור את בני הערובה, ואחריכך לגלות את מטען ממו נאשונום ולפנתנו כדי שעשרות חיילים ואורחים שהיו בסביבה לא ייפגעו. מיצר מכן תולה הפרשה. מרדכי הורה כי היכה את שני המתכלים. לאתר סטר אי הנהת כמה הבטות בידו הלופתת אקרת, הוא ביקש להציל מיריהם מירע מהיר להלשוע אסון, אך לא העריך ולא שיער, ואף לא חלם, כי בכך הוא עלול להמיט

מוק מדוכי עבר את כור ההיתוך הקשה כיותר של הארץ הזאת, ואת נתיב ליכות המסוכן ביותר. במלחמת ששת הימים היה מפקד פלוגת צנחנים כחטיר נה של רפול. במלחמת יום הכיפורים פקד על גדוד צנחנים שלתם כחווה מבצע ליטאני כבשה חטיבתו את מרון־א־ראס שבדרום לבנון. במלח־ לעון פלד על האוגרה שככשה את צור וצירון ואחריכך לחם בכיירות המערבית אחדוי על המרחב הדרומי של לבנון. כין המלחמות עמד בראש מבצעים מעבר לגבול. וגם כאשר היה שרוי בעינוי הרין הקריש מל שורו ליחירות השרה של לוחמי התי"ר והצנחנים ופקר על פעולות נועזות לה נחפרמנו. אם וכה להוקרה והעפיל עד הצמרת של צה"ל, זה לא מפני שחיפש

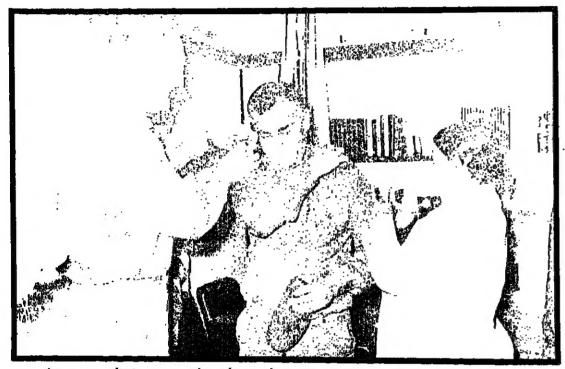
לא נושף לציבור בנסיבות קשות. כלי תקשורת מסויימים הפכו אותו יער

בן שנא לאמן ככל הגראה, שרוי בתסכול גרול כאשר נתבררה לן פרשת השב"ב. שניה מנות ככל הנראה, שרף בתסכוי או אי בר שווא. שניה עלול היח יצחק מרחכי להיות קורכן שווא.

רנות-גוף: דרך ז'בוט ינסקי 104, תל-אביב: ככר המדינה כינת ויבס

חיפה: רח' טשרניחובסקי 35 סטלה ניארים ברמל צופיני.

ירושלים: רח' שנואי זה, באר שבע: רה' חגרון 4

אלן לציונות יש ביטוי מעשי לא רק דרגות אלוף על כתפיו של יצחק מרדכי עונדים אמו ותרמטכ"ל: זה יכול היה להגמר אחרת. (צילום: דובר צה"ל).

ש הגורסים כי יצחק מררכי איננו צר בפרשה הגוכחית. וערת בלטמן מצאה כי איננו אשם בהריגת שני המחבלים, אך המליצה להעמירו לדין בגלל החבטות שהנחית עליהם וכעוון התנהגות שאיננה הולמת קצין צה"ל. הציעו לו לסיים את הפרשה כנזיפה מינהלית שתרשם כתיקו האישי. אך הוא, כמי שמאמיו בחפותו המלאה, דחה הצעה זו על הסף. אתריכך הועמד לדין ויצא נקי. גורמים מקורבים לשרות הכטחון הכללי אומרים כי פעולת החיפוי אין לה דבר עם יצחם מרדכי, אלא עם מה שארע אחרי מסירת המחבלים לידי אנשי השב"ב. אישים פוליטיים, החשים לא בנוח כגלל העוול שנגרם לו, שואלים עכשיו בהתחסדות. על מה כל הסערה: הרי האיש זוכה ואף הוענקה לו דרגת אלוף...

אלא שיריביו של מררכי המשיכו להצביע עליו כמי שחיסל את המחבלים. והשאלה "כיצד הם מתר" הוסיפה להרתד. הזיכוי לא ניקה אותו כליל. נחום ברנע. עורך "בותרת ראשית", אמר בראיון ל"חדשות" ב־18 באוגוסט אשתקד, לאחר הזיכוי: צה"ל סגר את הצד שלו כמסגרת מועדון חברים פנימי של הקצונה הבכירה. זה לא מוסיף כבור לצבא ויש כאן התמצה גדולה של הלקח החינוכי שניתן יהיה להשיג. אני יכול לקוות שהמשטרה והשכ"כ ינהגו אחרת". גם השבוע נמצאו גורמים פוליטים שניסן להציל את עורם וכתוך סערת הרגשות אמרו, "אתה בטוח שמרדכי לא חיסל את המחבלים?". משהופנו לפסק הדין חזרו בהמ.

הפרשה לא העסיקה את הקצין הבכיר אתרי זיכויו. שלושה משפטנים שהתגרכו לסייע לו – אמנון גולרנכרג, דרור חוטר ישי ואורי סלונים – חנגו עמו את הנצחוו המשפטי. אבל שאלות המשיכו לנסר כחלל עד שהתפוצצה פרשת הפקיר הבכיר.

גילויים האתרונים העמיקו את התסכול והגבירו את המכוכה. התכרר כי הררג המריני, למעט שר הכטחון ראו משה ארנס, היה בסור הענין. לפי פירסומים שונים דווח על פעולת החיפוי לראש הממשלה יצחק שמיר. אלא שהררג המריני – ככל שידע – גם הוא לא מנע מיצחק מררכי את עינוי

במערכת הבטחון קיים כלל קרוש - אין מפקירים לוחמים. מרדכי לא הופקר, אבל היו כאלה שלא איכפת היה להם אם ישלם בראשו ויהיה הקורבן לסיום הפרשה. ב־12 לספטמפר 1975 היה יצחק מררכי, שבי ילריו ושלושת אחיו, שגם הם שרתו ב־12 לספטמפר 1975 היה יצחק מררכי מרואיין השבוע ב"מעריב". מגן־אלוף שותה למצוקה. לא אחת נתבעו להשיב לשאלות שאת התשובות להן לא שותה רק בראשי התיבות של שמו, אשר אמר בפתח הראיון לרב גולרשטין: "לתת. הכל את הלב: את המשם במהלך התקופה הואת. לתת. הכל. את הלכ: את הנשמה ואת החיים, בשכיל המרינה. לא לפחת. לא לבקש בלום. לעבוד בפרך. ביום וכלילה. בלי חשבון בלי שעות. בתמורה מינמאלית, רק כדי לימצלי רכאלוף משה לוי תמך בו לאורך כל הדרך. אלא שגם הוא לא חיה בלום. לעבור בפרך, ביום וכלילה. בלי חשבון בלי שעות. בתמורה מינמאלית, רק כדי אלוף משה לוי תמך בו לאורך כל הדרך. אלא שגם הוא לא חיה לקיים את הנפש לחוור לימים של פעם. לינוק מן המקורות של פעם. להיות חלוצים בארץ ישראל, שמלחמת הקוממיות שלה לא נגמרה. מלים של פעם, כתב המראיין.
בארץ ישראל, שמלחמת של הדרכי גם הוא הבטיח לעשות ככל יכולות למנוע בארץ ישראל בשתנה. כמו תמיד נשאר מאמין גדול בשליחות וכאמת שמאחורי ליני היו השואלות של מרדכי, גם הוא הבטיח לעשות ככל יכולום להוא לא נשתנה. כמו תמיד נשאר מאמין גדול בשליחות נכאמת שמאחורי תוא אלא שהרכרים לא נסתייעו בירה ואילו שה הבטחון הנוכחי יצחק בילי אין הרכה תמימים חדורי אמונה כמוה, אולי אין רבים בעלי חוסו השליחות, אולי אין הרבה תמימים חרורי אמונה כמוהו. אולי אין רגים בעלי חוסו נפשו כשלו, עכשיו במעט והיה לדרייפוס ישראלי. לרווחתנו הוא גותר יצחם מרדכי:

and all being the being the transport

· 2017年1月1日 | 1985年1月1日 | 1985年1月1日 | 1985年1日 | 1985年1日

7 8132310

להיות איש שירות הבטחון הכללי. מונולוג בעילום שם. על השתיקה, האלמוניות, נורמות העבודה, וועד העובדים, מסירות, יחסים עם הפרקליטות, הלילות, האשה והילדים ועל מקום העבודה כשמורת טבע.

מאת אבינועם בר־יוסף

יה זה כשלהי שנות החמישים. הדרג המדיני הבין כי הגיעה העת להפסיק את החיטוט אצל ראשי תנועות פו־ ליטיות מסויימות כישראל. מנהיגים כמחנה השמאל המזרהים בהשקפו־ תיהם עם כרית־המועצות, וראשי תגועות קיקיוניות שהקימו מחתרות בשם הרת ו"מלכות ישראל" היו בעשור האחרון "על הכוונת" של שירות הבטחון הכללי. כאוויר עדיין היו תלויים הרי פרשת הגילוי של מכשירי האזנה כשולחן הכתיכה של-מנהיג מפ"ם, שירות הכטחון עמד כפני שינויים גרו־ לים. חשאלה שמעסיקה אותנו היום - מה קודם למה, חוק או בטתווז – החלה להעסיק ככר באותם ימים את יטי ויטנגנון שהופקר עוד לפני קום המדינה על הבטחון הפנימי ועל הריגול הנגרי. כמידה מסויימת אפשר לומר כי "תקופת ההשתוללות" הגיעה אל קי-צח, והשרות השף להיות ממלכתי.

בוקר אחר כאי לקרות בתל אריב כל בעלי התפי קידים המרכזיים בשרות הבפחון לשמוע הרצאה פשוט, מפני שנכית הישן אטוף המסתורין ביסו, ששי-מש מטה לאירגם, לא היה חרר די מרווח כדי להושיב בו שני מניינים. כחרר הישיכות של משרד הבטחון סודרו כטאות כשורות וכצד עוד נותר מסום להעמיך שולחן עם כמה מגשי כריכים של נקנים צכאי ומלפמו

Ribeajo 8

ישראל הצעירה תפס את מקומו. המרצה, לבוש חליפה אירופית כהה ומעונב, נראה לקוח מתסריט אחר.

במבטאו הייקי החביב, החל היועץ המשפטי למ־ משלה, חיים כהן, לשאת את הרצאתו בנושא "מעשה מרינה" (Act Of State) ראש השב"כ הטיל על סטודנט צעיר למשפטים, שוה עתה החל את צעריו הראשונים כשירות, לסכם את ההרצאה, לערוך אותה ולהפיץ אותה בין כל הררגים. האיש הוה לא יכול היום לצטט במרוייק את ניסוחיו של היועץ המשפטי הססגו־ ני ביותר שהיה למדינת ישראל, אבל את העיקרון הוא בהחלט זוכר:

אתם חבר'ה, תפקידכם להבטיח את שלום מדינת ישראל ואזרחיה", סיכם השופט כהן, באני, תפקידי הוא לשמור על החיק. אינגי יכול, ולעולם לא אסכים, לעגן בחוק את מעשיכם, וגם איני יכול להרשות לעצמי לתת יד לחוק שיתיר את פעולותיכם. מאידך, אני מכין שאתם מצווים לעשות הכל כדי להצליח על מנת להבטיח את שלום מדינת ישראל ואזרחיה". והיה אם נתפס"? שאלו אותו.

ליועץ המשפטי יש שיקול דעת. בהחלט יתכן. שבמקרים מסויימים אחליט שאתם חייבים לעמור לדין ותורשעו. לכן קיימת גם אינסטנציה נוספת, של נשיא המרינה. הוא יוכל לשקול בעין אחרת את מעשיכם, לחון אתכם, ואפילו למחוק את העבירה. עם זאת, צריך להיות כרור: אי אפשר שתנצלו את סמכויותיכם לבי־ צוע מעשי פשע", השיב חיים כהן.

השבוע ביקש המשנה לנשיא בית המשפט העליון כדימוס, שלא להתייחס לפרשת -הפקיד הבכיר". ואו־ לם אישר כי בהחלט זכורה לו אותה הרצאה בקריה לפני כמעט שלושים שנה כפני אותו פורום: גזה כווד־ אי משקף את אשר אמרתי. אני מקווה שניסוותי את זה יפה יותר", אומר חיים כהן.

הרברים נחרטו היטב כזכרונו של הסטורגט הצ־ עיר למשפטים. בעצם, הוא לא היה אמור להשתתף כהרצאה. באותם ימים היה פקיד זוטר בשרות הכטחון, פנים חלקים של נער, שיער שטני, גמיש מאד, לא גבוה. מי שנתקל כו ברחוב חיה עשוי לחשוב שהוא מורה להתעמלות בבית ספר עממי, בוודאי לא סוכן בארגון, שעורך השבועון "העולם הזה", אורי אבנרי, הרביק לו או את הכינוי "מנגנון התושך". השבוע כמי שרדו הפרטי, לא הפסיקו לצלצל אליו החברים לשרות שטיפסו יחד אתו לצמרת ופרשו כמודו. סוכנים חשאי־ ים ככירים ברימוס חברים של "אברום".

מה עושים", שאלו, איך מפסיקים את מחול. השרים הזהז הם השתגעו; מה יהיה הסוף: אנחנו יכולים

זה מווגד לטבע האדם. אתה מתאר לך, עד מלחמת ששת

הימים אפילו החברים הקרובים לי ביותר מחוץ לשרות לא

להיות מסמר, הערב, ואתה נחבא אל הכלים.

חמוץ. איש איש מבין הסוכנים העלומים של מרינת בכלל לעשות משתו"ז המילה ציונות בכלל לא החכ רה. דבר מוכן מאליו, או שמא אכוכה. כמכונית, בדוך לפגישה שיומו, הוא מהרתר בקול: .זה היה שוה כל זה? המרינה הזאת, זה מה שפיללנוז חרסירי"ו אילו

59, אחרי 30 שנות שרות. התחיל כפקיר ארכיון כומן לימודי המשפטים גאוניברסיטה, וסיים כממונה על מערך התקירות. השותף שלו במשרד, אף הוא איש השרותים התשאיים לשעבר, אומר לו כל חומו להפסים את הבריחות המסבריות. .אתה עור תביא עלינו את

"חילופי משמרות" בקולנוע השכן. הוא נחלץ בקלילות ראויה לציון מן הפקק. כל פעם "כמעס תאונה", והוא תומק בין העמודים, ובין הנהגים והנה גות וקולות הצופרים, כאילו ממשיך איזה מירוף שה חל זה מכבר.

לפגישה הוא נכנס לכד. עתונאי זו מילת גנאי אצלו ואצל חכריו, עוד מימי בראשית כשחונכו על שתיקח... לאחר שהתפוצצה פרשת ישראל בר

ומי שחיה יועץ בכיר במערכת הבטחון ונחשף לפני כ־30 שנה כסוכן זר בשרות בריה"מן והוא נאסר, יצאנו ערב אחר אתו כליווי קציני משטרה לתפום מסמבים כדירונו. לאחר שנכנסו הוצף האיזור כצלמים ועְתוּנ־ אים. כיניהם היו גם אנשי 'העולם ההו'. צלצלתי לראש השירות וסיפרתי לו. הוא אמר לי: 'מה חשבתז זכותם לבוא ולצלם, אבל אם אתה תופיע בתמונות, זה המוך שלךו או שאני אניד לך מה לעשותו מה פתאוחו עליתי לקומה השלישית כבנין. אשה מכוגרת פתחה לי את הרלת. הוצאתי את תעורת השכ"כ והצגתי את עצמי. ביקשתי 'להתחבא' עד שהעתונאים יסחלקו, משום שהשוטרים היו צריכים לחתום את מגעולי הדר רה. היא התייחסת אלי כמו אל בן כית, עם עוגיות

צילמו אותו מאחור, כמעט ולא היו מבחינים כין הצל־ לית של "המורה להתעמלות" מאותם ימים לבין גיוך תו העכשווית של עורך הרין התליאביבי. אותו גוף דק ווקוף, אותו צעד נמרץ. אבל מלפנים הסיפור שונה הרבה סיפורים הותירו פנים חרושות. הכלורית התרלרלה. החיוך מריר. הרכה הרהורים על מחלות, על מוות, כאילו בצחוק. גם הגיל עושה את שלו. הוא בן

יש עוד דבר שמזכיר את הימים ההם. הנהינה. המיומנות הואת למוכב את ההגה ברייקנות מפי ליאה. בחניון התת קרקעי ליד המשרד היתה באותה שעה התרוצצות גרולה של מכוניות.

ותה. רק תשב. ככה זה. כאשר התגייטנו, אמרו עלינו להפגש עם עתור.

אם ראש השרות אמר לנו אז: 'מי שינסה להבנות משתוח יורט במופו של דבר'. זה לא אומר שלעורי א פליבן ולאייה דיטנצייק זכרונם לכרכה, לא היתה ולה שתחה אצל הככירים. מצד שני, אגיד לך משהו. שהה משל עלי לבצע פעולה בניגוד למצפוני, אני ידעו מה אני עושה. כל המדינה רוחשת סכיב נושא מקר קריתי מנסה להתמשר עם עצמי ולבצע. אם מסריים. אתה יושכ כליל שכת בחברה: אתה יכול להי להיתו מסוגל לחיות עם זה, הייתי מתפסר ווזלך ות מסמר הערב, ואתה בחבא אל הכלים. אורי שבעצר למתה נשקם. בשום פנים ואופן לא הייתי משתף מונה א נוף חיצוני בסור. אדי הפנישה עם עמיתיו לשעבר, מתכרר שהח שה החירה לו לדבר. אסור לנו לשתוק, אמרו לו. תאר לעצמך שבמקום שתי יממות, זה נמשך שכועות. ידעו מה אני עושה. אתה יושב בליל שבת בחברה. אתה יכול

את שיון שנים צורך לקבל אישור כדי לפתוח את וום או בוהירות, בוהירות, כלי לפגוע במנגנוו לו את ווייו וכלי פרשת 'הפקיר הבכיר'. לא אומת אני לא יכול לשכוח את היחס של

לטבע האדם. אתה מתאר לך, עד מלחמת ששת הימים אפילו החברים הסרובים לי ביותר מחוץ לשרות לא ישראל כך עברן כמה שבועות של חקירה לפני הפרי דלף. דיברו על איזה פקיר בכיר'. זה מזכיר לך משהו. ולם התקים אינם מתים. האיש, שפרש לפני המש אני ווכר ערב כוה כשהורתי לבית הברים ישר פישר אל כר. תם אומרים שוה אלמוני או פלמוני ושהוא גנב ועוד כל מיני שטויות, והנה, אתה יודע הכל, ואתה לא יכול להויו שריר על השנים, אתה שותף למכצעים הסוריים ביותר וחפה חתום. אבל אתה נאלץ גם לסנן את החברים שלך, אם הייתי מכיר בחוף שהוא חבר

אלמוניות... מי שלא עובר את זה, לא יכול

להעלות על הרעת במה כרוכים הרכרים, זה מנוגר

מנו חאת של ישראל כר. איזו הערכה, כמעט חיר איז הערכה, כמעם חיים אנו נותר בה איזו הערכה, כמעם חיים אנו נותר בה איזו הערכה למים לא אחוו ביותר אנו ביותר הוא איזו הערכה למים לאים לאים היותר הוא איזו ביותר הוא היותר ישוש המקרי הוא היה ועוידה נדירה לאנשים שמצר - הדבר, אבל המנכלה חלה גם לגביהם, לאט, לאט, חוג מלנבר את כל חייתם כאלמיניות נמורה. החברים מצטמצם. אתה מתחיל להפגש רק עם חברים

לעבודה, או מן המוסר, או ממערך המוריעין. אם אתה פולט משהו לירם זה לפחות לא נורא. זה הופך למשהו משפחתי. מקום עבודה עם אכא ובלי וער עובדים.

"ועד עובדים... היום האיסור מעוגן כחוק. כשלוד שים ואחת השנים שעכרתי בשרות זכורים לי רק שני מקרים של נסיונות להתארגנויות של עובדים. בשנות החמישים, בתקופת הצנע, הטילו הגכלות על דלק וביקשו להפסיק לנו את ההסעה למטה ביפו. באו להת־ יעץ אתי כי הייתי סטורנט למשפטים ואמרתי משהן על הרעת תנאי עבורה. המערכת קיבלה את זה ווית־ רה. בפעם השניה - זה קרה באמצע שנות השבעים כאשר שרתתי בחו"ל. ער שנת 1975 לא דרשו אפילו השוואת תנאים לצה"ל בעקבות הפיכת השב"כ לגוף לוחם בשטחים אחרי מלחמת ששת הימים. ראש הש־ רות נטל את היוזמה והשיג את זה. איך הטתדרנו כלי וער? ראש השרות הוא הכתובת לכל המצושות. אם אלה התלבטויות מקצועייות, בעיות כספיות, או אישי-ות. אתה עובר בלי בעיה את כל הררגים ער ללשכתו. לא רק העובדים, אלא גם נשותיהם. כמה פעמים קרה שפתרו בפנים גם בעיות משפחתיות. קרה שמישהו

אם היה מוטל עלי לבצע. פעולה בניגוד למצפוני, אני מעריך שהייתי מוסה להתפשר עם עצמי ולבצע. אם לא הייחי מסוגל לחיות עם זה, הייתי מתפטר והולך הביתה בשקט. בשום פנים ואופן לא הייתי משתף עתונאי או גוף חיצוני בסוד".

היה לו איזה רומן בצר. ראש השרות מצא זמן להתעי רב. בררך כלל שלח את האיש ומשפחתו לתקופה מסר יימת של שרות בחו"ל, כעורה ליישר את ההדורים. כלי שיחות נפש. בערינות. תוך התחשכות ככל הגור מים. העיקר לא להכניס אף עובר למועקה. להשאיר את הראש נקי לעבודה. וכדי שהראש יהיה נקי, צריך

אשתי ושתי בנותי. אני

לא יורע למה ומדוע כל

הפרשיות שעסקנו כהן וה־

נושאים שטיפלנו, החלו ביום שישי, בשבת או כערכי מגים. כעיקר אחרי ששת הימים, כאשר המיכצעים כשטח הכתיכו לנו את קצב העבורה. מי שהיו להם כעיות ככית, נפלטו. לי לא היו. כאשר סיימתי את לימודי המשפטים, עמרה השאלה אם לעווב את השרות. חברים שלי מהאוניבר־ סיטה אמרו לי, כתוץ תוכל להרוויה יותר. אשתי חשבה שיותר סוב בעל מרוצה בעבורה מאשר חשבון תופח בכנק. למעשה, היא נטלה על עצמה את כל העול. היא הרוויחה כל השנים יותר ממני, ואם אנחנו מסודרים סום. בתליאבים הקטנה לא היו סודות. אכל השם לא היום, זה לא מעט בזכותה. שלא לדכר על הטיפול בילרים. אני לא יכולתי להשאר בכית כאשר אחד הילרים חלה. אני לא יכולתי להסיע אותה למכולת ולשוק. כשכבר באתי הביתה, וזה יכול היה לפרות אחרי העדרות של ימים או לילות, התנהגו אלי כמו אל מלך בחופשה. השותף שלי, שתמיר רצה כנים. היה מתכרה שאני הארם היחיר שרוצה בנות. עוד ועוד פינוקים... בכלל, אתה צריך לרעת שאצלנו אין נהגים

יינירטות, או השביב כשמורת טבע. אתה יודע (תמשר בעמוד תבא)

צמורים עד לצמרת. זה ענין עקרוני. נורמות ספרטניי

Cidacin &

(המשך מהעמוד הקודם)

אבי שואל את פיטל על איזה משכורת הוא חושב: -נדמה לי שבסביכות 800 שקל זה הגיוני, אבל אם מישהו יגיד לי להתחיל, כעבודה מעניינת, כ־600-550 שקל, אני לא אעשה מזה עניין. אני רק רוצה שייתנו לי לעבוד. אני כבר לא מסוגל לשבת בכית. אני לא

את רוב הזמן שלו פיטל מבלה בפניות ובכקשות. - זה לא נעים, בטח שוה לא נעים, אבל איכשהו אני כבר רגיל". על חלק גיכר מהפניות הוא אפילו לא מקבל תשובה. במשרדים הממשלתיים אין מקום לאנשים כמוהו. "הם לא מקבלים שם מעל גיל 35. אני לא מתאים". הוא נזהר, בלי לשים לב, מלהשתמש במלה "זקן". בראיונות הוא מתנתק, צופה מהצר. מספר הגרפולוגים שקראו את כתב היד שלי. הוא מרהים ממש", הוא מגחך. הוא מכיר, בעל פה, את ההתחמפויות המנומסות: "החלטנו לא לאייש את המישרה"; "לצערנו הוחלט לאייש את התפקיד באיש של החברה, תורה שפנית אלינו".

פיטל אומר שהם לא מוכנים לשמוע או להבין עד כמת הוא רוצה ללמור: "אני מוכן לעכור הסבה מקצועית, לעבוד בשכר נמוך. אני אלמד. הייתי אלוף־משנה בצבא, אני לא איריוט. שרק יתנו לי לנסות. אני יורע לעבוד עם אנשים, תמיד הייתי טוכ בזה. למה איזה ילד שגמר מינהל עסקים הוא יותר טוכ ממני שניהלתי מערכות גדולות כהרכה מרוכ העססים הקיימים בארק? אומרים לי 'לא' כגלל שהייתי בצבא, לא למרות שהייתי בו. הפאראדוכם הכי גדול ונורא הוא שאם הדרגה שלי היתה נמוכה יותר, היה לי קל יותר למצוא עכורה. הם מעריפים קצינים נמוכים. נדמה להם שהם יודעים לעבוד טוב יותר. זה שבצבא לא נותנים דרגות סתם ככה, לא נחשב".

שפיטל מדבר על הצבא הוא נשמע כמו בעל שאוהב אישה כוגרת. אני שואל אותו מה היה עושה אם היה מגיע אליו קצין צעיר שמתלכט אם להשאר כצבא או לא. , פיטל היה אומר לו להשאר. "אני יודע", הוא אומר, .שיש סיכוי טוכ שבגיל 45 הוא ישנא אותי, אכל גם אני, אילו הייתי צריך לחיות מחדש הייתי – למרות התסכול – עושה הכל אותו דכר. לקצין הצעיר שלך הייתי אומר שישתרל ללכת במסלול מקצועי יותר ממני. שילמר מחשבים או משהו כזה ושיתחיל מוקרם. שיראג לעצמו. זוהי, בעצם, הטעות הגרולה של המערכת – זה שאתה צריך לראוג לעצמך. היום במערכת הבטחון שמים פחות ופחות רגש על האדם. מרברים על עוד חיילים, עוד טנקים רעוד ציור ופחות על האנשים. למהז אין לי תשוכה".

את מעם הכוחות שנשארו לו יונק פיטל, תושב נתניה, מן המשפחה. אשתו גננת, כתו בצבא, הכן בתיכון, כמעט תכנית המשפחה הישראלית הממוצעת: אנחנו", הוא אומר, "משפחה שמדברת. משפחה תומכת. הם מרגישים את השינויים שחלים בי, את איכור הסכלנות, אכל הם מאחורי. כשהשתחררתי, בעצם גיליתי את המשפחה. רק או נודע לי", הוא מחייר, -שיש לי משפחה נהדרת. הם עומרים בזה יפה, אבל אני לא חושב שנעים להם לראות אותי משתנה. הבן אומר לי, לא פעם, שחבל שלא נשארתי בצבא. אגי מגסה לתסביר לו, אכל מה שהוא רואה מולו יוצר לו בעיה. תמיר הייתי ארם שלו, כמעט אריש. עכשיו זה אחרת. השלב הכא, נניח, יהין החפרצויות. בינחיים אני עוד כסדר, אכל סכיכי אני רואה אנשים שנמצאים כמצב שלי כבר שנה ושנתיים. אני לא יודע איר אני אהיה עוד שנה. בעצם, אני לא אתן למצב הזה להמשר י שנה, אפילו לא שלושה חורשים. אני לא יכול, אני לא אמר לו שהוא לא יודע על זה כלום, אבל אם יראן לן חושב שמישהו בדק את זה סטטיסטית, אכל הרכה – הוא ינסה ללמור. הוא לא התקבל לעבודה. וצא לא אנשים במצב שלי עזבו את הארץ. אני לא מאשים יודע איך מסתכלים ישר בעינים של המנהל, בלי אותם". החלום הגדול של פיטל הוא לעבוד עם נוער עבריין. אין לי גיוקים גרולים מרי. אני לא רוצה .. תהיה שום בעייה. גם אם היה יודע, יש להניח שלא לנהל מפעל או בנק. אם העניין היה כבוד, יכולתי להשאר בצבא".

רבים הסיכויים שאם פיטל חיה נשאר בצבא הוא היה מגיע לועראלוף. אנשים שעבדו איתו אומרים ... שירות מהחינוך הזה לשה לו להשתחרה שהיה סציו פתוח, אמין, מקצועי מאוד. הוא התגיים לצנחנים כ־36', שרת כתפקידי חי"ר כנקודים השונים. אסילו שמונה שנים, מצבו היה אחר לנמרי. בשנות

כשהבוס הוא הסמל שלך

ני משתרל לא לראיין בכלל קצינים לו בדרגות בכירות (אלוף משנה ומעלה). במשרות שאני מדבר עליהן, למשל אנשי מכירות, צריך לרוץ הרבה בשטח. מוטת הפיקוד היא על מקסימום ארבעה־חמישה אנשים וזה בהחלט יוצר בעיות. בשבילי קצין בדרגת אלוף־משנה הוא Over Quolified. זה לא עניין של מוכירה וקפת." - חדובר הוא מוכ"ל חברה, המעסיק גם יוצאי צבא, בתתום המחשכים. הדרגה הצבאית הגבוהה ביותר בין עובדי החברה היא, למיטב ידיעתו, טגן אלוף. הוא עצמו סמל במילואים. "נכון שגם לי תהית בעיה אם אעזוב את התפקיד, אכל אני לפחות יכול לחציג ערדיש מקצועי מעברי. זו חבעיה חגדולה של אושי פיקוד מחשדה. אין לחם נסיון מקצועי. יוצאי דומן הם קצינים שהם בעלי מקצוע בתחומת. בתוכנה, למשל, מומחים צבאיים בתחומים ספיציפיים – אקרו ברצון אדם טוב בכל דרגת. חברות צעירות, שהגיל הממוצע, גם של המוחלים, חוא עשרים חמשישלושים, יש בעיה לקבל לעבודה עובד ווטר, בן 40, שתיה מפקד גדול בצבא. בחברות יותר גדולות – זו לא בעיח. אבל אסור לעשוח תכללות. פגשתי אנשים, יוצאי צבא, שאין לחם ככלל בעיה עם חדרגה. אבל הרוב מגיעים ורוצים תפקיד מתאים לגילם ולמעמדם. גם אם חם מוכנים לחתחיל בתפקיד לא בכיר – חמיד ושאלת חשאלה: איך מסלול הקידום. זו שאלה שאני כמנהל לא יכול לענות עליה. מתשובה שלו הוא המיד אחת: תתחול לעבוד ואו נראה. לא כל קצין בכיר מוכן לקבל תשובה כזו. אני קלשתי סגני אלומים בחצלחה. אכל חם שכחו מדרגתם חצבאית. אגב, הכרתי קצינים בבירים, מכוגרים, בני חמישים ומעלח, שלקחן עבודה ברמת די ומוכה. אני מעריר שבגיל יותר מבונר -האסטירציות יורדות. אנשים מחפשים בטתון של פרנסת. ואז יש לחם מקום בתפקידי ניחול לאיבכירים. הבוסים שלהם היו חיילום שלחם, ברור שבכל שחחברה יותר גדולה – יש פחות

כ"תפקידים מיוחרים", כעיקר כאפריקה. כמלחמת ששת הימים נלתם כצומת רפיה. מאוחר יותר היה קצין אג"ם של משה וחצי בביקעת הירדן והשתתף במירדפים של אחה תקופה. אחר כך היה קצין אג'ם בחטיבת הצנחנים, סמח"ט ומח"ט כחי"ר. במלחמת יום הכיפורים עמד בראש אחת החטיבות שצלחו את התעלה. התפקיד האחרון שלו היה מדריך במיכללה

ראיונות הראשונים הוא הגיע עם תולרות חיים מודפסים. עכשיו הוא משאיר את הנייר הזה כבית. זה ממילא לא מרשים אף אחר. .כיונס", אמר לו אחר מהמעבירים אליהם הלך, .ביזנס ומני, חביבי. זה כל מה שחשוב לי. אם אתה יודע לעשות את זה, מרכז התעסוקה של משרר העבודה, בשיתוף צחייו מבחינתי אחה בסרר". פישל, תמים כמעט עד כאב, למצמץ, ואומרים שכטח, אתה מתמצא בזה היטכ ולא היה משחמש בטריק הזה. הוא תפום עדיין בנישה הנאיבית שצריך לתגיר את האמת ולעשות כמיטב יכולתך, זה החינור שחוא קיבל כמשך 24 שנות

אילו דור פיטל השתחרר מהצבא לפני עשר.

אבל בצה"ל אמרו לו כל פעם גתעשה עור תפקיד אחד" ו-עכשיו בדיוק אנחנו וקוקים לך יותר מתמיד" והוא נשאר. בינתיים הוצף השוק, ואם זה לא מספיק הרי שבאה מלחמת לבנון ושכנעה את כולם שהצבא הוא גוש בזבזני, לא אחראי ולא רציני. המסום היחיד שבו עדיין חושבים שקצין גבוה בצה"ל הוא אדם חשוב - זה כחו"ל.

יכולתי, בין השאר, לצאת לשלוש שנים כוו'ל, לחיות עם תחת מכווץ כאחת השגרירויות כקצין אבסחה. הבעיה היא שאלו חוזים קצרייטוח ואני כנר כגיל שאני רוצה למצוא לי עבורה קבועה אחת, ברורה. אני לא חשבתי שזו דרישה גדולה כליכה אבל כנראה שזה ככה". כשהוא ממלא ספסים בריבוע שמעליו מודפס "עיסוק", הוא כותב "גימלאי צה'ל". אני שואל אותו למה הוא לא כותב "מובטל". פיטל מתכווץ. אני לא חושב", הוא מתחיל, ואתריכר אומר. בפסקנות, הלא אני גימלאי של צה'ל". אני לוחץ עליו ואומר לו שההגדרה שלו נכונה מילולית, אכל כפועל, שלוש שגים אחרי השחרור, היא "מובטל".

פיטל חושב רגע ואומר, גכן, אבל אני לא יכול לכתוב את זה".

פיטל, יש להניח, לא יורע שהוא כתב האשמה מהלך נגר השיטה הנותנת קרדים לא לפי היכולת והתרומה אלא לפי עוצמת הצעקות. 600 הקצינים המשתחרדים בקרוב הם 600 אחים לצרה, אכל גם 600 מחפשי־עבודה פוטנציאליים. חלק מהם יצלצלו לפיטל, יבקשו כתוכות וטלפונים. פיטל יתן להם הו האירגון הממשי ביותר של הקצינים - ארגון הוכרים המפרגנים. הם מקיימים קשר טלפוני קבוע, כשמישהו מהם נכשל בראיון הוא מעביר לאתר את הכשבת

שביל לעזור להם – צה"ל, אולי משרד הבשחון, צריך היה להקים מערכה מפותחת של קשרים פוריים עם מוטרות או מעסיקים פרטיים שתכטיה את קליטתם בשוק האזרחי. לא להסתפק בשירותים הקיימים המכינים את משרתי הקבע לקראת פרישתם, או מסייעים להם בהסבה מקצועית. מדברים על זה, אבל הרבה לא קורה. בתקופת הקיצוצים הנוכחית גם לא נראה שיש הרבה

למרות זאת, במאי 86', אומר ראש מנהל הפנל, תא"ל מנחם מיארה: "לא עוד משרת קבע שיוצא אל השוק האזרחי והכל בא אליו בהפתעה, אלא מסלול מתוכנן מראש אשר יוביל אותם בהשקט ובכטתה אל השוק האזרחי". הצבא יום פרוייקט הכשרה לפרישה לקצינים בדרגת סא"ל ומעלה. הפרוייסט טרם יצא לפועל. בצבא אומרים שאריטרטו זה בא. יש השתתפות כספית של צה"ל ובסכומים הנעים סביכ 750 – 600 שקל) בקורסים של הסכה מקצועית לתחומים כמו כישוח ותיירות. צבי צילפר, מנכ"ל משרר התעשייה, הקציב, בעקבות פניות נצוחי תקציב להפעלת פרוייקט חדש לטיפול תעשיחי בקצינים משוחררים.

אז אם הכל כליכך טוב, למה חכל כליכך דעו לפי נתונים שפורספו בינואר השנה מתברר שנין הקצינים שלא מצאו עבורה עדיין יש 10 תא"לים, 70 אל"מים, 200 סא"לים ועוד 500 קצינים בדרגות אחרות. כסה"כ, לפי רבריו של אלוף ומילי) משה נחיב, לשעבר ראש אכ"א, מחפשים כיום עכורה 1,700 קצינים שיושבים בינתיים כבית ואוכלים את הקיחה. סירר עד היום עבודה ל-61 קצינים. זה הכל.

אין כישראל מערכת הנסמכת על חוקים, שנותנת עדיפות למשתחררים מצה"ל", אומר תא"ל מיארה, -איש קבע שהשתחרר איננו יכול להשתחף . במכרוים של משרדי הממשלה ובכללם משרד הבסתון עריין לא רואים בהם עוכרי מדינה לכל רבר בכל הנוגע בהשתתפות במברוים". מעבר לוה צה"ל מש"ש את עיקר מרצו להכשרת אנשים כשהם נמצאים עדיין בתוך המערכת. אחרי השחרור עומרים לרשוחם האמצעים המאור-מוגבלים של ,צוות', וזה הבל שחות או יותר. איש איש לעצמו.

אנחנו", אומר סיטל, ,כמו מוג האויר, כולם בין לבין בילה שלוש שנים כחו"ל כמה שמונרר. השכעים חיה בשוק ביקוש עצום לקצינים לשעבר. מדברים עלינו – אבל אף אחר לא עושה שום רברי

or nicegia

בשל פעולות חבלהז או שמא ניתן למצוא את הדמות בקרב הפועלים במסעדות, במוסכים ועל גבי הפיגומיםז מכל מקום, סארי (אציל בערבית) מייצג איכות פלשתינית חרשה לא מוכרת, השאור בעיסת האינטליגנציה הגאה, לא שַּרָתית ונכנעת, המוכנה להתמודר עם ישראל בצורה מכובדת, להכיר במציאות שהתהוותה בשטחים, ולהאמין כינצח הפלשתיני־ שיגבר, בסופו של רבר, על נצח ישראל הציונית. לא היו לסארי זכרונות נעורים מיוני 1967. בעת ההיא השלים את לימוריו התיכוניים ברגבי שבאנגליה, וחסך מעצמו את החוויה הקשה שרכים מכני רורו חזו על כשרם – הלם המפגש עם החיילים

על־ידי אותם ערכים אנושיים

שצמת בשטחים תחת השלטון הישראלי. הם נולדו

אחרי 1947. והיו ילדים כתקופת השלטון הירדני.

סארי נוסייכה אולי לא הדגם המייצג של הרור הזה.

אך ספק אם יש בנמצא רמות כזאת. האם אלה הנערים

מיידי אבנים? האם אלה הסטורנטים דוגמת מרוואן

וסמיר מביר זית, שבילו שנים אחרות בכלא הישראלי

הושפעתי עמוקות מקבלת הפנים שערכתם לשצירנסקי. אדם אחד, אסיר אמונה, וראש הממשלה

פרם וממלא מקומו שמיר באים לקבלו, וכל העם בישראל

הישראלים, ושברון הלב למראה החלפת הרגל הירדני בדגל ישראל. בעיני חלק מהם, כמו מרוואן איש ה"פתח" וממנהיגי הסטורנטים כאוניכרסיטת ביר אדוית, החייל הישראלי ממשיך להיות היצור הכי שנוא עליהם. סארי שונה מהם. באתר חפירות הכותל התחכב הצעיר גבה הקומה ושחור השיער על החופרים, החל באנשי השמאל הישראלי הקיצוני, וכלה במתנדבות הזרות שוופות הירכיים. ידירות קרוכה, רומן של קיץ, התפתחה בינו לכין כתו של פרופסור ירוע באוניברסיטה העברית. היא הפכה בת כית רצויה כבית אביו, וגררה אותו למקרש הירושלמי של השמאל המהמכני – קפה "טעמון".

ל זה התרחש ב־1968, כשהחל מרד הסטודנטים של "דני הארום" בפאריס, ו"לוחמי חופש" פלשתינים החלו חוטפים ומפוצצים מטוסים. המפנש הראשון של סארי עם החברה הישראלית היה מדהים ומכלכל. היום הוא יודע כי אותם צעירים מחוגי "מצפן" אינם משקפים את החברה הישראלית, אך אז הוא נכבש ונדלק. הסקרנות האינטלקטואלית הטבועה בו לא ידעה שובע והכתיכה לו את סדר חייו לשנים הבאות. הוא הזר לאנגליה להתחיל את לימודיו באוקספורר, שם התיידר עם סטורנטים ישראלים, התוורע אל עמוס עוז, גבריאל מוקד ואחרים, ונטל עמם חלק בהוצאת נתון משותף. את חופשות הקיץ הארוכות החליט

מתוך מגמה מוצהרת "להכיר את האוייב מכלי ראשון", הוא למד עברית באולסן יתר עם עולים מברית־המועצות, המשיך לסייע לארכיאולוגים הישראליים כחיפוש השורשים ההיסטוריים הקושרים אותם לארמת ארץ־ישראל, וגם הלך לעכור כקיבוץ הזורע שבעמק יזרעאל. מוחחתי הרכה עם הקיבוצניקים על החיים, על יחסם לערכים, הרגשותיהם, והתעניינתי לדעת מה הם חושכים על

שלושה הם הכוכשים אותו כאותם ימים ומעצבים את דרכו העתירת בחיים: כמישור הרוחני -הפילוטופיה האיסלאמית וכחבי היך העתיקים שלה. במישור הפוליטי - האיריאולוגיה של חוגי הפתח ה"מתון", לפיח גורלה של ישראל ייתרץ בנועם ולא בתוקפנות. ובמישור האישי - הסטודנטית לוסי, בתו של ג'ון אוסטין, פילוסוף אנגלי נודע, אותה הכיר לראשונה בחפירות הארכיאולוגיות בירושלים. אנגליה מכית נוצרי, אוהר הציונות. נערה כלונדינית, צנומה ויפה, שכאילו נלקחה מסיפוריו של טומרסט מוהם.

BIDEDIO 14

לטווח ארוך, 100-50 שנה קדימה, וקופכם

תי אלטרנטיבות עומדות בפנינו, העם הצעתו המהפכנית של סארי, אך הוא אינו הפלשתיני, קובע סארי נוסייבת: לחשתתף עם חישראלים באדמה, או בזכויות הפוליטיות. השתתפות באדמה פרושה מדינה פלשתינית עצמאית. ובולותיה: במורח – נהר חירדן. במערם – מתוכנית החלוקה של 47' ומורחה, בחתאם למו"מ עם ישראל. השתתפות בזכויות הפוליטיות פרושה

מתיאש ולא מוחד. "אכן, בודך אני בדעותי הוא אומר, "אך אמונתי בליבי. אני הוא חיי חחלוץ האינטלסטואלי של העם הפלשחיני. מאדורי ילך ויצעד בעתיד צבא גדול. המציאות בשטחים והטיפות הזוחל שלכם, חם חם שיגשימו את האידיאולוגית שלי ויוועו את צבא חעם המלשתוני בעקבותי". שישראל תספח אותנו, ונתיח לאזרחים ושראלים לכל דבר. נשרת בצח"ל, וצביע לכנסת, נזבח ל"חוק השבות" שיאפשר הוא קובע, "זה יפטור את הישראלים מותיאוה

מלעלות אוצח לכמו חירוודים, של ניהול וויי היום יום בשטחים, מבלי לעבו ולחזור למקומות מגורותם ביפו, בעכו, בחיפה, את השליטוד בשטרו ומבלי לתת שום כוח בשבריה, ישום שם יהודים: אזי ובנה לידם ממשי לפלשתינים". ומח לגבי שיפור איבות ישובים חדשים. שארי נושא את דגל השיפות החזיים, האצלת שמכויותו "נוסיון ישראלי בחתודבות, מרצון, בשורת מאמרים וראיונות. ליחסי איבור, לתקפיא את הבעיית במקרה חבת נחירו ישראלים, הוא זועק. האם הוא אבל ככח אתם תדפקו את עצמנה באמת מאמין בברו "כן" ווא משיב "אני מביט המלשתיוום, במחלך חזמן, ככל שחייהם ישוערו הם יגידו: עוב לנו ונוזמר לנו. ואנות

רוצים שיוויה יותר נחמד. ואז רב יקומו וירושו מתי־מוער פלשתינים מוכנים לקבל את זכויות פוליטיות, ואולי תבוא ההתפרצות"

קשור לבית", הוא אמר באחת הפנישות שלנו; כש פלשתיני אחר, שעשה שנים רבות כלימורים ועסקם בארה"ב, כשנשאל מדוע החליט לחזור לביתו שבירושלים המזרחית, השיב בחיוך דקיק: אין אתם היהורים אומרים? אם אשכתך ירושלים תשכה ימיני,

לפעמים יכולת לראות את גלגלי מוחו עוברים.

אוניכרסיטה העברית הומינה אותו להרצות על הפילוסופיה האיסלאמית, וחברו הטוב, גיי ל סטרומזה, עורד אותו להענות להזמנה. -לא ראיתי בזה כל רעי, הא אומר, "הייתי מלא אופסימיות למצוא פתיחות בישראל, להיות מעורב. גם נמשכתי אל הספריה העשירה שלהם". כעבור שנה הפסיק ללמר. מרועז בגלל הידיעה שתלמירי היום גם סטורנסים. ומחר – הם אנשי צבא המדכאים את עמי הפלשתיני', הוא מסביר. אבל היה גם לחק חיצוני. אוניברסיטת ביר־זית, בה המשיך ללמד במקביל, הבהירה לו בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים: אצלנו או אצלם. הוא

ותושבים", אומר אחר מבאי אותו בית ספה, ווים עצמו עליון על פניהם, ועוד גשוב לכך. משת ללכת לפעמים לקונצרטים בהר ציון, לטייל גליל, לבלות כטבריה, ועל חופי בת־ים וחיפה שינה ימק"א בירושלים, לפעור במסעדת מקירייויר אַנוונ יפו בירושלים, ואף לשלוח את כנו בכורו לשד נגינה ככינור אצל מורה פרטי בקרית היובל

צוושלים. הוא יכול להרשות לעצמו.

עם מכונית פיו'ו 305 ארומה משנת ייצור 79',

ולח מספר ישראלי, ועם פנים של פרופטור ישראלי

שי ושינם מסנירים את מוצאו הערבי, לפחות בעיני

וויילים של משמר הגבול), הוא עובר במתסומי

וונים כלי בעיות, ועוד מנופפים לו בידיים להאיץ

ומ ליצור פקק. מספרים שהוא עוצר כורצונו החופשי

מוש בחצייפה ניתכן שמעם קרה משהו כזה, אבל

מדן כלל – אם מנופפים לי להמשיך, אני נוסע ולא

קש". ועוד הוא מוסיף בחיוכו המצורד שכה מאפיין

אור ברבה פעמים אני נוסע כאוטוכוס ציבורי ערכי,

פיוון שאשתי היא ואת השולטת כפיו'ו, ובמחסומים

פרדים אתנו, ואני כמו כולם מחכה לבריקה". סאָרי

ואם סארי כך, מה יגידו כני הרור הצעיר מהכפר,

פחת אתה משגת לרכוש רכב פרטי, ומראם מזרחיי

שתומים, ביקורות הפתע, החיפוש בכליהם, הבושה

החשלה שבחומר האונים – מטריפים את רעתם

שקינים שנאתם לישראל. עבורם, המחסום הוא

ושיה התגלמותה של ישראל "הכוכשת והמכוערת".

שה נימוק בטחוני לא משכנע אותם. לכן הם חוצים

מינה שנקרא פעם הקד הירוק, רק אם צריכים ללכת

לשתאל. בעיני רבים מהם המחסום נהפך לחומה

שקח הדצצת כינם לכין החברה הישראלית. כמעט

ששמים ואומר: "אני פלשתיני, בידקו אותי". סארי

להט צמאונו להכיר את החברה הישראלית שכך, ואולי כא על סיפוקו. כמעט שהפסיק להרחיב את ועג חבריו הישראלים, וגם את הקשר עם ידיריו מימי אוקספורר והארוורד לא חידש ולא הידק. "הם פחוח מעניינים אותי עכשיו", הוא אומר, "יש הבדלי היים כיני לבינם, ובכלל אין לי חשק ומרץ להשקיע נבְּד מאמץ מיוחר". גם מהשפה העברית ניתק מגע ולצ פיתח את שליטתו כה. הוא קורא צרפתית, גרמנית, יוונית קלאסית וכמוכן אנגלית, אך מתקשה סאור בקריאת עברית, ונמנע מלדבר בה. אני עצלן, אני לא מקיים כבר הרבה מגעים עם הישראלים, ואם אני נפגש עמם, יותר קל לי לרבר אתם אנגלית", הוא מסביר. יתכן שואת הסיכה, אך דומה שאין וו כל

צופה בכך. כמה חבל שכלפינו הפלשתינים, אתם לא מודרכים סארי ולוסי החלו ללמד באוניברסיטת בירויה, ושכרו דירה קטנה בירושלים, בעיר העתיקה פרק חרש נפתח כחייו: המציאות של "נטל הכיכוש הישראלי", כדבריו, התוותה את דרך חייו. היא גינשה את דעותיו על החברה הישראלית, עיצבה את השקפותיו הפוליטיות, וקרעה את נפשו האינטלקטואלית. לא עבר זמן, והוא הפך כךכית החיבה לפילוסופיה האיסלאמית הביאה את סארי בבית קפה קטן בעיר העתיקה, "עץ הלימון" שמו. ללונדון ללימודי הרוקטוראט, אך ברגע של חולשה מקום מפגש של משכילים יהודים וערבים. השם נתקף בולמוס לעשות כסף. כשנה לפני מלחמת יום נוסייכה מעורר כבוד והערצה, וגם מהוה תעורת הכיפורים המריא לנסיכות אברדאבי שכמפרק הפרסי. ביטוח מוצקה: איש לא יוכל להאשימו כהתרוענות לעשות יחסי ציבור לחברת גפט בריטית. את הקשר בוגרנית עם "האוייב הישראלי". מארי כבש לו עמה עם לוסי לא ניתק. היא התאסלמה והשניים התחתנו משלו. הוא הקסים בהליכותיו ובהתנהנותה חוטי שיער בירושלים. כשלא הצליח לגרוף את המיליונים, חזרו לכן שזורים ברעמת שערו השחור, ודיכורו מתון וגברו עליו הגעגועים לפילוסופיה האיסלאמית. עד ומושך. הופעתו בוהמית משהו, לבושו קצת רשלני, 1977 למדו השניים בהארווארד שבארה"כ. הוא השלים פעמים לא מגולח, תמיר מאופק, לא צועק, לא נרגן. את הרוקטוראט שלו על הפילוסוף המוסלמי

איבן־סינא. היא קיבלה תואר מוסמך בלימורי תוך כדי כך המשיך במסע היכרותו עם ישראל ותרכותה. הוטיף ללמור עברית ופגש את גיי סטרומזה ואשתו שרה. סטרומזה, יהודי צרפתי בן למשפחה של ניצולי שואה, ציוני אדוק שעלה לישראל, שרת בממשל הצבאי ויצא להרווארד לעשות את הרוקטוראט. ידידות עמוקה התפתחה בין המשפחות והיא נמשכת עד היום הזה, כטיולים משותפים בחיק הטבע של הרי ירושלים וכארותות כצוותא, ללא מאכלי בשר. גיי ושרה שומרים על כשרות. כ־1977 הגיע סאראת לירושלים. סארי התרגש עד עמקי נשמתו, ולא ידע מה ילד יום לעם

לפילוסופיה איסלאמית. אחרי 12 שנות לימודים ועבודה כאנגליה, כארה"כ ובמפרץ הפרסי, רחק כו יצרו האקרמי לחפש את עתידו כאוניברסיטאות הירועות שבתו"ל. משפחתו היתה פזורה ברחבי תבל. דודו היה שגריר ירדן באו"ם; דור אתר היה יועץ מריני בנסיכויות המפרץ: שלושת אחיו עשו בלונדון, כאינדונזיה וכאבו־דאבי ואחת מאחיותיו ציירה כסטודיו שלה בניו־יורק. רק אביו, אנואר, נותר בירושלים. רעיון האוטונומיה נזרס לחלל הפוליטי בעקבות הסכמי קמפ־רייויד, ואישים ישראליים השואפים להירכרות עם הפלשתינאים, הפכו את כיתו למוקר עליה לרגל. אנואר נוסייבה הכחיש את השמועות שהוא מעביר שדרים משמעון פרס (אז באופוזיציה) למלך חוסיין על רעיונות האופציה

סארי החליט לעלות ארצה, לחזור למכורתו. "אני

הפלשתיני, ומה יהיה עליו עם תואר הדוקטוראט נכנע, כי על כשרו ונפשו למד שאי־אפשר להצוח

וה משפחתית: תילד לומד כינור בקרית יובל. שהצטיירה בקריקטורות ורברי השטנה של התקשורת. ממו, שבמדע ניסה להרחיקה, שעכשיו היה מעריף ומה מכל מגע חי עם הישראלי. הגאווה והאצילות הדור הצעיר יכול לראות את ישראל האמיתית בעין, אך את עיקר המירע עלינו הם ממשיכים לשאוב הנו נותנים לו לרבר כ-שפת האוייב". אין הוא כמו מהעתונות הערכית וכעיניהם אנו'ממשיכים להיות זהם נעירים פלשתינים שלמדו עברית במוסך, זרים. איש עסקים פלשתיני אמיר, זוניך תרבות שתרה או בבתי הכלא, אשר שולטים בשפה הרבה המערב, אותו ביקשנו לפגוש, הציע להתראות כמלון יוו שנ ממנו, ואף מתבטאים בה. אין ספק – הוא הילטון, כי .יש שם אווירה בינלאומית, וזה נוח לי. בבית־ספה ישראלי אני מרגיש זר". סארי חדל עצמו, אין סארי חדל על עצמו, אין סארי חדל מנוע ולהַתחכך לפתות בשולי החברה הישראלית.

ם סארי, שהציק עמוק לחברה הישראלית, נפגע ורגש של זרות עובר בו כקרכתה. ,זאת חברה דינמית, אמוציונאלית מאוד וקרוכה לטמפרמנט המורח תיכוני", הוא מאפיין אותנו, ומוסיף בקורטוב של קנאה: גאני מעריך ומעריק 🐼 🛚 את האינטיליגנציה שלכם, את המוח שלכם, את כושר ההמצאה שלכם, את יכולתכם לעכורה כיחר, בקבוצה, על מנת להשיג את מטרותיכם. אנו, החברה הערבית, עדין מפגרים אתריכם כזה. אצלנו עדיין שולט האינדיבידואליום".

אבל לא רק את אלו מכבד סארי. יותר מכל הוא נפעם מהערך העליון שישראל מייחסת לחיי אנוש, ומתרשם מהאחווה היהודית לאורך ההיסטוריה. .בחברה שלנו זה כל כך שונה", הוא מצר, .הנה, הושפעתי עמוקות מקבלת הפנים שערכתם לשצ'רנסקי. אדם אחר, אסיר אמונה, וראש הממשלה פרס וממלא מקומו שמיר באים לקכלו, וכל העם בישראל צופה בכך. כמה חבל שכלפינו הפלשתינים, פנים שרוב המיפגשים שלו עם הישראלים אתם לא מודרכים על־ירי אותם ערכים אנושיים". שקימים היום כמחסומים, "עם החיילים הצעירים וכנשימה אחת הוא מוסיף: -חסר גרול כן עשיתם עימנו, הדינמיות וחקידמה שלכם הקפיצו אותנו קרימה על פני עשרות בשנים".

הערצה לחוד ולאומיות פלשתינית שורשית לחוד. סארי משקיע עצמו בפעילות ציבורית ופוליטית באוניברסיטת בירדוית. הוא יטר את ארגון המורים והעוברים, עמר בראשו, ויחר עם הסטורנטים ניהל את המאכק לפני חמש ושש שנים בער תופש אקדמאי, ונגד צו הממשל הצבאי המחייב את המרצים שלא להשתייך לאשיף. המודל שלו זו האוניברסיטה העברית בירושלים.

חייו לא קלים. האווירה באוניברסיטת ביר־וית חסרה את הנינוחות הדרושה לתופש האקרמאי, ונסשו

ו שנה לאור שנוצר המגע המיזי הראשון עם ישראל, הם שם למדו להכיר כהלכה ולחבין את תרבותגו, האקרמית מתייסרת. רוב תלמיריה, יוצאי שככות הוי ווינו, מאווינו והפארדוכסים הפוליטיים שכנו. אבותיהם הכירו ישראל מיפלצתית כפי נמוכות ורקע כפרי, תומכים בארגוני המחבלים

מרבית הפלשתינים אינם כמוני. הם רואים רק את ההיצוניות, רק מה שקורה להם יום־יום, שעה־שעה. חויות ומצוקות השעה מניעות את רגשותיהם והם משפחים הסיכם שנאה ועוינות ורגשות נקם. הם אינם חופשים. הם אטרי סבל הכיבוש. בזה אני, החופשי בנפשי, שונה מרבים מבני עמי

השונים. אך יש כו משהו מרוח החלוציות שבטיפות אוניברסיטה פלשתינית חרשה, ומתחושת השליחות שכמתו חינור לאומי לסטורנטים. השספותיו ודעותיו המקוריות זוכות בהררגה לתשומת לכ והקשבה בקרב הסטודנטים, האינטליגנציה הפלשתינית, חוגי השמאל בישראל, ה"יונים" במערך, ובקרב חוגים ליברלים

אתה מביט לסארי כעיניים וחושכ: האם הוא שונא אותי, האם הוא היה מוכן להרגני כדקירות לשונו הצחה והגיונו המוצק? מה יש כו. כהתנהגותו. בחשיבתו, שטרם ראיתי אצל פלשתיני? מהיכן הוא שואב את בטחונו העצמיז ובכלל, מי אתה סארי

אני קורם כל בן־ארם, ורק לאחר מכן פלשתיני",

וכמה שונה אתה כל־כך מהאחרים:

אני בתוכי, בפנימיותי, מרגיש עצמי חופשי. מעול הכיבוש שלכם. חופשי מכל רגש נחיתות כלפיכם. אבל חיצונית, כחיי היום־יום, אני לא חופשי. מרבית הפלשתינים אינם כמוני. הם רואים רק את החיצוניות, רק מה שקורה להם יום־יום, שעה־שעה. חוויות ומצוקות השעה מניעות את רגשותיהם והם מטפחים כלפיכם שנאה ועוינות ורגשות נקם. הם אינם חופשים. הם אסירי סבל הכיכוש. כזה אני, החופשי בנפשי, שונה מרבים מכני עמי".

הסטודנטים של סארי אוהכים אותו, והוא מחבכם במין תחושת עליונות. בשכילם המלך חוסיין מוקצה מחמת מיאוס: אש"ף מבחינתם הוא הנציג הבלעדי של הפלשתינים, ואין זולתו; בעיניהם - הטרור הוא לגיטימי. הם לא יודעים מה זה רוק אנ'רול ואוהכים לשמוע את אוס־כולת'ום; את זאהי ארמלי וריפעת שורק הם מכירים ואף גאים כהם; הגיבורים שלהם – מי שמת למען העניין הפלשתיני. יש בהם המצררים כשר

אפרציאצירת

שמעון פרט – פיקח; יצחק שמיר – עובד קשה; משח דיין – יהודי; אריס שרוו – שמו: יוסי שריד – בו־אדם: מאיר כרונא – מסוכו: צה"ל – כיכוש: משמר תגבול – ג'יפיםן

הכוקת – מכוערת; העתונות הישראלית – טלוויזיה גרועה;

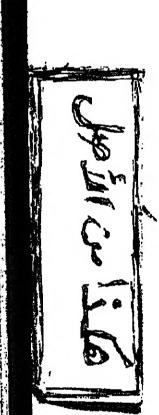
דור לוי, משום שהוא ספררי, ואם הספררים יעלו בישראל לשלטון הם יהיו קרובים יותר לפלשתינים". גם סארי נוסייבה איש "פתח", לא רשמית,

וכערפאת הוא רואה את מנהיגו הטבעי: בהוא כמו בן-גוריון: צרוף של איריאלים עם גישה פרסטית". ככך אינבו שונה מהאינטיליגנציה הפלשתינית כשטחים, שאינם שמאלנים ונתמכים בכסף המתקבל מירדן. אין להם מוקר הורהות מתון יותר, ימני יותר. אכל, גישתו של סארי לאש"ף מעניינת ומקורית. -אש"ף הוא הנציג הלגיטימי היחידי של הפלשתינים, זאת עוכדה, אולם אש"ף הוא רק הצורה, הכלי, המייצג את התוכו. והתוכן הוא התגועה הלאומית הפלשתינית ושאיפתה לעצמאות וזכויות פוליטיות. אם אש"ף, מסיבה כל שהיא יתפרק, אזי כל גוף חרש שייצג את התוכן – הוא הוא ינהיג את הפלשתינים ויהיה נציגם. כאשר אתם הישראלים אינכם רוצים את אש"ף, אלא רורשים להחליף צורה בצורה, אלא להחליף את התוכן ולהמית את שאיפתנו לעצמאות פוליטית. לרעתי, לא תצליחו בכד, וכל מנהיגות בשטחים שלא תייצג את התוכן הלאומי שלנו – לא תהיה אמיתית". גם אכיו של סארי, אנואר, שהיה מזוהה לחלוטין עם המשטר הירדני – בשנים האחרונות מזרהה כאופן קיצוני עם

רעיונות אש"ף. כדי להמחיש ולהבהיר, כררכו של מחנר, הוא

אומר: "אם פרס יופיע מחר בטלוויויה ויגיר: ישראל (חמשך בעמוד 15)

15 Biaeaio

טארי נוסייבה על:

מעשה, אין לי שום סיבה לרחוש חיבה מיוחרת ל"לוגרון" ולאנשיה: ה"ג'ופרה" שלהם, ה"מַסקוֹטה", ה"ריגויאנצ"י", ה"ביבַּסקו", ה"קראיף", וכל השאר, המוגשים עליפי כל כללי הטקם הרומני (כלומר, בפרצוף המור־סבר עד חמוץ), אינם גורמים לי אושר

חרי חמשיעשרה שנות מיגרנאות בנוסח בנוסח הבריק המהפַכה הסוציאליסטית, עלה הנריק לישראל. הוא כבר היה נשוי לפופו, וגם האח הצעיר אדי הספיק בינתיים להתחתן עם בַּבִּי. ארי היה אז מנהל־המשק של משפחת המיליונרים הירושלמית שרובר, לאחר שהגיע כתום שירותו הצכאי כחיל הרגלים למעלת סַמַּל־דכב (-זאת־אומרת, לא נכנסתי למיטבח") והתפרנס במשך עשר שנים כנהגיטקסי. האח הככור הגריק, שהגיע עם האישה, הילרים, כולל בת־מאומצת, ואימו, החמקם גם הוא כירושלים ומצא תעסוקה בקונדיטוריה של האוניברסיטה־העברית, אבל עם

את השאיפות הללו מימש כעכור ארבע שנים, בשישים־ותשע, בחנות זעירה כרחוב כן־יהודה בתל־אביב. עד אז היתה שם מכולת, אבל הנריק, בעזרת האישה בובו והילדים ארנסט ויהורית, עשה אותה לתוליה הכאה בשרשרת "לונרון". רק שבמשך שלוש שנים אף אחר לא בא. ארי: "קורם כל, היתה שניאה שלא עשו ויטרינה חיצונית לעונות, שיראו את העונות

אבל הואיל ורומנים לא חסרים אצלנו, התחילו לאט־לאט להכיר ולדעת בכל זאת את "לונדון" בגירסתה התל־אביבית: "הלקיחות הראשונים היו באמת רק רומנים, שהכירו מה זה עוגה רומנית או כאלה שאפילו הכירו את הנריק משם. ואז, השמועה התחילה ללכת מפה לאוזן. כלי אף מורעה אחת". כקיצור, המוניטין של הקונדיטוריה הקטנה התפשטו והגיעו אל

הרומגי הדוא אלא שלושה אחוזים -כי לכולם יש היום כאשר פרצה מלחמת העולם השנייה, גויים הבום לצבא, הנריק נשאר כ"רויאל", להוציא תקופת ומן שבה שהעסק התחיל לשגשג ו"לונרון" כבר מומנה על המפה התל־אביבית כמוסד. גראיתי שהנריק עובר כליכך קשה, והוא לא מסוגל לקחת בעל־מיקצוע שלא ברמה שלו, או עובתי את הג'וב המוכ שלי בירושלים, שבקושי נתנו לי לעזוב, והצטרפתי".

התגעגעת לאפיית עוגותז –

-במוכן מסויים, כן: שזה לא רק עבורה; זה גם יצירת־אומנות. הסיפוק הכי טוב, שאתה עושה איזו עוגה חדשה וזה מתקבל. אתה יורע מה היה הסיפוק שלנו כשהגריק עוד היה חיז הסיפוק שלנו, הכירור שלנו, שהיינו באים במוצאי־שכת, מתיישבים ומסתכלים

אחרי מותו של הנריק, עריין מתבונן אדי וילהלם בתשומת־לב מרוכה כלהקות הטורפים שפושטות על "לונרון". למשל, הפצצה הכלונרינית שיושכת כפינה עם "המאהב" למרגריט דיראס; גם אני מביט בה, בתיקווה שתניה סוף־סוף את הספר ותתייחס איכשהו אלי, אבל מבטו של אדי ממוקר בפיה, כדי לקלוט את תגובותיה על הניסים הקטנים בעוגה הכהה. -זה עוגה חרשה", הוא מפרש את הסטייה, התמרים, פירות,

עוגות, לאיפחות, התבקשתי "לשאול את המלצר על העוגות העונותיות או התרשות". אדי: -צריך חירושים. בעצם, אפשר להמציא עוד אלפי מינים של עוגות. זה מיקצוע מאור רחב. כל עוגה תופס קליינטורה. אני, למשל, אוהב שינוי: לטעום מכל דבר. אכל יש לנו קליינטים שכבר שנים אוכלים רק 'אמגרינה' וחירגום: עוגת שוקולד, קרם שוקילד, מצופה פונדגט שוקולרן, ויש הרבה שאוכלים שנים את ה'סברינה' (ביאור: בצק סירום, קצפת מתוְקה!, או את ה'קראיף', כמו שאתה אובל רק 'ג'ופרה' ופרשנות: עוגת שוקולר נקי מרירן. יש אנשים שכאים כמיותר לאכול את הגלירה תותישרה, ואם אין – אז הוא מסתובב והולך; הולך הביתה, לא לקונקורנציה.

עוגה חדשה יכולה לתפוס קליינט חדש. אני לא

(רומשר בעמוד 13)

17 Biaeain

הנריק נשאר בפרשוב. כשנת חמישים הלאימו הקומוניסטים את הכל, גם את ארבעים הקונדיטוריות של טרנסילבניה, שאוגרו בקואופרטיב עם מאפיה מרכזית. "לוגדון" היתה ל"סונריטוריה מיספר 5". והנריק וילהלם מונה פּרֶשִּירָנָטָה (נשיא) של הקואופרטיב, כאשר אתר הכפופים לו היה החבר בוגדן, הבוסילשעבר מ"דויאל". אבל, כמובן, זה כבר לא היה זה.

רב כאשר אני עומר מול המראה ומתכונן בצמיג־המותניים המ־ פואר, המתנפח והולך; אבל הנד וכך, אני מוצא את עצמי מלטית הנוראה: להיות או לא להיות: להיות דקיגיורה כגפי דור, צר וארוך, אכל מריגפש ואנטיפתי, או לא להיות. ההכרעה, בדרך כלל, היא שאיפות להיות עצמאי".

מכחוק. אז לא הכירו ולא ידעו".

אזרחים מכל הסוגים, דרך קיבותיהם.

ארי, שאומר כי עכשיו לא נותרו מן הגרעין סוכר", חזר־בתשובה בשנת שבעים־וארבע, לאחר

שמתה־שעות. כשכיל זה, גם היום יש לי הטמפו לעבור הנריק עבר שעות על שעות. עשרים שעות ביום: הוא היה יושו שם, על שקייהסוכר. ממש חי בשכיל תמיקצועו לא יום ולא לילה. אני זוכר שנמלחמה באו להזמין אצלו סלסלה עם ורדים מקרמל. הבריק לא עשה את זה עד או, ואיזה יומיים הוא ישב, יום ולילה, עד שגמר את הסלסלה עם הווררים מקרמל. וזה היה לא-פחות מוצלה ממה שהבעל-בית שלו, שהיה אומן מרציפן. עוד אין לה שם. נראה איך היא וותקבל".

גרול, היה עושה". די מהר יצא שמה של "לונדון" שבטרנסילכניה ולמה הרומנים האלה מתכיישים לומר רומניה:) לתהילה עד כדי כך, שאצולת בוקרשט הבירה היתה טורחת במיוחר ועושה את הדרך בת השעה שעתיים לברשוב, בדי לטרוף ולזלול את העוגות של הנריק וילהלם, ואת תגלירה שלה

עם, את, הטעם.

לטובת הלא־להיות: כלומר. לטובת אישיות שופעת

טוב־לב כתוצאה מגיזרה עגלגלה בנין אותו דחף

לארבר־כיבוש לפה גדוש בעוגות הנפלאות הללן וואת

הגלירה החלומית ואת הקסטה כבר הזכרתיזא מי, לכל

הרוחות, המציא את מלכורת־הפיטום התל־אכיכית

המישיבדותמש שנים, באלף תשערמאות שלושיבדואחת,

בפרשוב שכטרנסילבניה, כאופן די שיגרתי: להנריק

וילהלם מלאו שתים עשרה, והוא לא רצה ללמור. קורה

או שלחו אותו ל"רויאל", הקונדיטוריה הכיטובה בעיר,

וילהלם, אחיו הצעיר של הגריק המנות, שמה לומדים

שלוש שנים, ארבע שנים, אבל הנריק היה כישרון: כגיל

שמונה־עשרה הוא כבר ניהל לבר את הקונריטוריה של

נלקח למחנה־עבודה. כשחור הבוס, הוא הציע להנרים

לקנות את העסק. הגריק הסכים: המשפחה גייסה כסף,

ובהיסטוריה של הטעם הטוב נרשמה תחילת השושלת.

ארבעיטרואחת, בהיות האה ארי כן ארבעיעשרה, ציוו

תנאצים להשליך את ילדי היהורים מבתי־הספר: אדי

שנתיים, אחריכך עשה שנתיים הפסקה ובתום המלחמה

שב לתגבר את אחיו הככור: שמה לא עכדנו

כמעט מייר התרחב אילן־היוחסין: בשנת

הוא עלה מהר בסולם הדרגות", מספר אדי

הסגה הלונדונית גרושת הקלוריות התחילה לפני

הנריק וילהלם (1919–1980), זה השם.

האיומה הזאתמ

שילמר מקצוע. והוא למר.

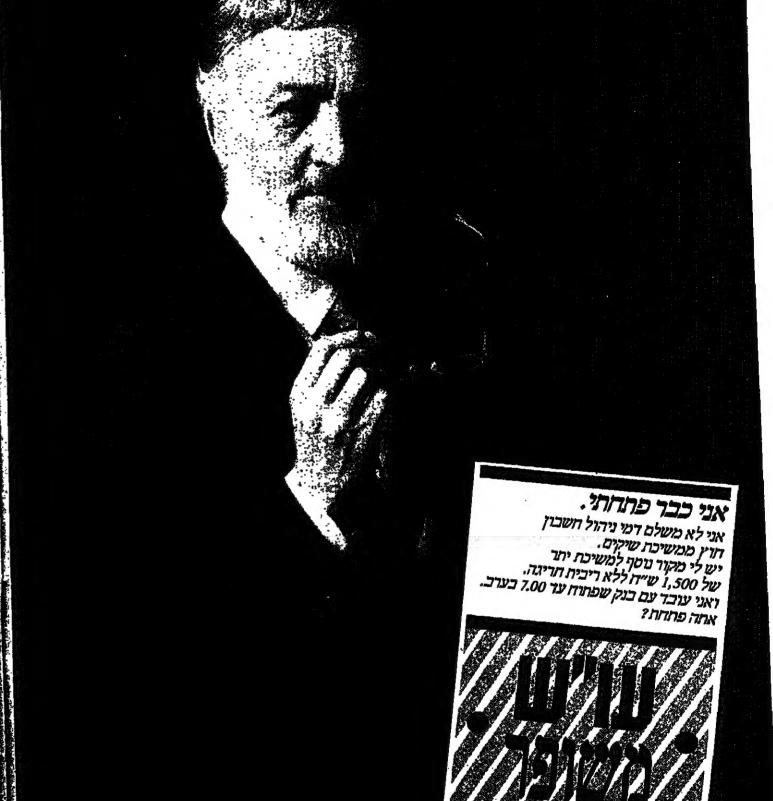
מתייסר שוב ושוב בדילמה הוַד

אהרכן, הגלירה: הין מייצרים אותה ירנית: אחר מחזיק ואחד מסוכב. לא קל. כשנת ארבעים ושש נודע לווילהלמים על מפונה אוטומטית לגלידה, שהעירבוב שלה משובח יותר. הנריק לא יכול לשאת את המחשבה שארשם ברומניה תיוצר גלירה סובה משלו. ארי: -או תיכף נכנסנו למכונית, היה לי או בייבי־פורר, נסענו לטרנסילבניה הצפונית, וחיפשנו את המכונה ער

בארבעים ושמונה עלה אדי ארצה (עלמה שרציתי להילחבן מהאוניה התגייסתי ישר למלחמה") ואילו

איך אנשים נהנים מהעוגות שלנו. זה היה הכידורו עכשיו, בשעת ערכ מוקרמת, חמש שנים וחצי

א־פרופה אחרי שספרתי בתפריט ארבעים־ושמונה

פתחתי חשבון גם כבינלאומי

כבר פתחת ער"ש משופר?

מצדה שנית

(איגרת להורים)

לפני זמן מה חגג כני כרימצווה (תורה רנה, בקרוב אצלכם), ובמסגרת כית הספר עלה עם עוד ארבע מאות ילדים, כולם בחת שמרי חוק, שלא עשו כל עוול לאיש, למצרה. וש ענר הילר עוד טראומה, ומצא את עצמו נוטל ולק נפולתן פנאני, שלדעתי גובל בטקס פאשיסטי, תשת הדמנות – גם עושה צחוק מהרת היהורית שתכה. למרות שהיתה לי הרגשה שמדובר באירוע מנה, עליתי אל ההר הנורא עם עוד ארכע מאות קדם הארבע טון קייטרינג; ואולי טוב שעליתי, משום מסו צי יכול לכתוב את האיגרת הזאת ולבקש מכם למנ נכל תוקף להעלות את הילד אל ההר, והשתתי בפארוריה הזאת על היהדות. רחמנות על אלו שלא מבין למה מעלים אותו להר המסמל גבורה משת מע בגרותו. חג כניסתו לחיים שמי יתו ויהיו מו כפה שיותר אהבה וכמה שפחות מצדה. ונאמר

מחנו, התורים המאושרים, קמנו ביום הטקס מלוש בנוקר, ועלינו בסרר מופתי על אוסובוסים של משעה הסור המופתי הזה ילווה אותנו עד שוך שוינת. עלו הורים, אחיות ואחים, ופה ושם התחמקה להנם איוו סבתא, אך בעיקר עלו סירים וצירניות שונה מון. כעבור שלוש שעות מצאנו את עצמנו משטם נשביל הנחש אל צמרת המצרה. למטה עמרו אלמים עשויים מעצים וחבלים, שאמורים לסמל ת וכב המלחמה של הרומאים. מדריך מהגנת הטבע חגיו לי שאלה הם הפראיבטים של פיטר שטראוס אשול, מהסירה על מצרה, ואין כל דמיון כינם

למעלה כבר חיכה הילד, עם עוד ארבע מאות לות לאוטובוסים שאמורים לפלוט את ההורים ואת מוויניים למעלה המצדה, למקם החגיגי. טיפסנו תשמים, בדרך הנחשית הזאת, וכשהגענו למעלה

- הילדים שלנו נהיו דתיים: רק אתמול שלחנו אותם לטיול למצדה, ואנחנו רים אתם חילוניים כחול על שפת הים, והנה -דרילה, כולם יהורים טובים ומלאים זכרונות

מחולו לורוק עלינו אבנים, אבל לא – כשיחה חות לי אחרכך עם הילדים, הסתבר לי שאי אפשר אחם בשום ירע מוקרם על הקרב ההיסטרי מענה מלכד ילד אחר שהפגין בקיאות ואמר לי

יה על החר, אבל ההורים האחרים אמרו שזה הוה אחד, ובינתיים הילרים כבר צוערים כסך, הספיצים שלבן היו בל הזמן, כולם עם הולצות לכנותן הספיצים שלבן היו הני הראור־סטריטס".

באש שטן, עור יהיה לו זמן למצרה שנית.

בינתיים, התפילין שלו ככר ירדו לו לברכים,

בינתיים, התפילין שלו ככר ירדו לו לברכים,

בינתיים, התפילין שלו ככר ירדו לו לברכים,

לבוגשיות חה בערך גם המצב אצל שאר פענ הגיכור האמיתו שלו. לא שיני אביורים קרושים האלה, שנוןלים להם לא אלאה אתכם בפרטים, אכל זה היה באמה שלוש הדירים לכל הביוונים. ומביוון שהם אמורים שקם מביד, מסכת עם מלים שילרים לא יכולים להבין

להסתובב כך חמש שעות, ברוח שכמעט מעיפה את מצרה לים המלח – האמינו לי, שהיהורים החרשים הללו נראו די מדופרסים כיום חגם. ארבע מאות ילדים כרחבה, כולם מחופשים

לרתיים שומרי מיצוות, וברמקול הצרחני ככר נשמע חשיר הזה: שרץ בה נולדנו, ארץ בה נחיה, יהיה מה שיהיה..." וזאת ההגדרת הקלאסית לפאשיסט, שחי למען המרינה, ולא חשוב מה המרינה תעשה, הוא יסלח לה, כי הוא פאשיסט. ארבע מאות המסכנים מסתדרים כשורות ישרות, בצל דגלים כברים וסיסמאות כברות: "מצדה שנית לא תיפולו", "ארץ אחת, עם אחרו" והנה הילרים כבר פוצחים בריקודי רועים, מסתככים בתפילין שלהם ונופלים ארצה, ואו גופלת להם הכיפה, והם שוב קמים, ואו גם הטלית נופלת. שכן, ילד לא יכול להיות דתי ביום אחר. חסר לו תרגול על תשמישי הקרושה הללו, וכמוכן שמבוכתו גוברת מרגע לרגע, בעיקר מול קהל הוריו הססגוני, המחא כפים בסדר מופתי לנוכח ההתעוררות

הדתית הואת. ואו מתחילה מסכת הגבורה: סיפור הקרב האחרון נגד הרומאים והחתאבדות הקולקטיבית על ההר. הילדים שמטפרים לא יודעים על מה הם מרכרים, משום שהשפה גכוהה, וגם הסיפור הוא לא סיפור ממל למהד שאלתי. ליהודים גיבורים, אמר סימפאטי. כמו כן, לא בטוח שהם מבינים מרוע עליהם לחוג את הג התבגרותם במקדם של מוות רווקא. הילר ... לא מוכרה לפגוע ברת היהודית ובתשמישי הקודש שוקתי כל חומן, כולם עם חולצות לכנות, הספיציפי שלנן היה מעריף קומויץ על הוצף של בית. שלה. קתו אותו ביום הזה אל הגנים והפרחים, אל

מים לא מרברים עם הורים. כינתיים, לילד הספיציפי החולצה הלבנח שלו נפרמה, וכעת, מתחת לטלית החולצה מכנה עם הורים. כינתיים, לילד הספיציפי היתה הורמנות לקהל לראות את חולצת הטריקו של הילד הספיציפי שלנו ועליח דיוקנו של מר ואן אריק. הילד הספיציפי שלנו ועליח דיוקנו של מר ואן אריק. הילד הספיציפי שלנו ועליח דיוקנו של מר ואן אריק. הילד הספיציפי שלנו ועליח דיוקנו של מר ואן אריק. הילד הספיציפי שלנו ועליח דיוקנו של מר ואן אריק. הילד הספיציפי שלנו ועליח דיוקנו של מר ואן אריק. הילד הספיציפי שלנו ועליח דיוקנו של מר ואן אריק.

אותן, יותר מדי דגלים, ויותר מדי גבורה. ארבע מאות יהודים ננסיים, מפורים ציציות על ההר, ועושים צחוק מהרת וממצדה גם יתר. אילו הגויים היו מכצעים טסס שכוה, היינו אומרים שהם מבזים את הרת שלנו. ואם הייתי יורע את רות הטקם הייתי אוסר על כני להשתתף בו. יותר מכל הוכיר לי הטקס הוה את הסרט "התומה" לפי התקליט של ה.פינק־פלויד". ילדים שעומרים על ראש ההר ונופלים אתר אחר למטה, לתוך מטחנת כשר. עשיתי שגיאה ואמרתי את זה

"למה תמיד ביקורתי מה, זה לא מרגש אותךי" לא, זה מעצכן אותי."

תראה איזה סדר, הילדים האלה, והמורה פנינה. במיוחר, כל הככור להם איוה סרר: איוה ארגווי" ואז שוב הבנתי כמה נורא כשהצורה חשובה יותר מהתוכן. כששואפים למיסדר המפקד, לרגלים

ולתלבושת דתית אחירה. ולא חושכים: רק רגע, מה כל הסרך המופתי והארגון הזה מנסים להגירז ולכן, הורים יקרים, אני משחרר אתכם עכשיו מהטקס המביך והמסוכן הזה על המצרה. אתם לא חייבים לעשות את זה. לא עושים בגרות על התחפשות לדתיים וכתוב בתורה שהילד צריך לעלות לתורה, לא לטפס על הר שגרול עליו. לילר מגיע חג במקום של שמחה ולא של שואה וגבורה. והילך לא חייב להיות דתי, אכל הוא גם חשרות והים, אל המוסיקה ותאהבה, אל החיים היפימו תגידו שאני שלחתי אתכם.

צה"ל, אומרת המסורת המקודשת, לא משאירים נפגעים מאחור. במסגרת הקי-צוצים בתקציב הבטחון נפלטו לשוק האזרחי, כשנתיים האחרונות, כאלפיים קצינים בכל הדרגות. יש כהם היום מאות מובטלים, בתוכם לא מעט מפק-דים בכירים. מספרם עוד יוכפל כשייפלט הגל הנוסף של 600 קצינים וחוגרים, הצפוי בקרוב. נפשות פגועות. צה"ל מנצל את העוברה שטבועה בהם, מכוח החרגל, נאמנות בסיסית למערכת שהעיפה אותם. שהם המילכור הגדול הוא שככל שסיכנת יותר למען

המדינה, יש לך פחות סיכויים לעכור בה. לקצין שיריון יש פחות אפשרויות למצוא עכורה מאשר לקצין בפרקליטות. למפקד סיירת אין כמעט שום סיכוי נגר קצין עם נסיון במחשכים. זוהי נחיתה קשה. היא קשה גם מפני שצה"ל, כבר הרבה שנים, איננו "צבא העם" – זה לא נכון שיש קשר תמידי, אמיתי, בין הצבא לכין שאר המרינה. הצכא, היום, מבוסס על גרעין בסיסי של קצינים מקצועיים שפיתחו, כמו כל קבוצה אנושית סגורה, סטנדרטים משלתם, סלנג, מאניירות, שיטות לקכלת החלטות. היום אפשר, כלי להתאמץ, לוהות מקילומטר קצין בצבא – הוא זו, מרכר, אפילו נראה אחרת. מאו 73 יש שחיקה מתמרת במעמרם של הקצינים האלה. כל זמן שהם בשירות פעיל – השחיקה היא כלתי מורגשת. הצכא משכנע את עצמו, ואותם, ש"מלטה יוק" – הם עוייין העילית. כשהם יוצאים החוצה – העיניים, שאינן מורגלות באור האכזרי, כואבות. כואבות מאור.

לאל"מ (מיל") דוד פיטל יש עיניים כאלה, ממוקמות בפרצוף שזוף, רחב תווים, שקמטים דקים משורטטים בתוכו. הוא השתחרר לפני שלוש שנים ועכר, מייד, לעכור בחברת "תמוז" לתיווך בעסקות נשק. לפני חמישה חודשים הוא עוב את החברה, התליט שהוא רוצה לצאת ממעגל הקסמים הבטחוני, להפש עכודה "בעולם האמיתי". חמישה חורשים הוא מסתובב מראיון לראיון, מפגישה לפגישה, מדחייה לדחייה, נאבק כתחישה המתעצמת של העלבון. פיטל, בחור טוכ שכמותו, לא רוצה לעשות מזה רעש.

לא הייתי רוצה להצטייר כתור הגעקעך. הלאומי", הוא אומר כמכוכה. 24 שנה הוא היה כצבא, ממלא שורה של תפקירים ביחירות חי"ר שונות, כעיקר בצנחנים. עכשיו הוא מגיע לאחר המשרדים, והמשפט חראשון שאומר לו שם הבום הוא: "אתה רואה, אני חייתי רק סמל בהנדסה, אבל כגלל שחשתחררתי כזמן היו לי השנים בשכיל לכנות לעצמי את המשרד הוה". פיטל, שדווקא חשב שוה שהוא נשאר בצבא היה מעשה יפה, שתק והלך הביתה אני בן 45", הוא אומר, בחשבתי שוה גיל מוב להתחיל בו קריירה חרשה, אכל פתאום אני מגלה שאני מבוגר שאני ארגיש שיש כי תועלת. מדי. שכולם חיו שם לפני. אני, מכחינתם, מין יצור כלאיים מוור - אין ליז נסיון בניהול, לא שיווסתי, אני בל אחר אחר, את איומי היריות של אנשי "אתא", של לא מביר וערי עוברים, רציתי לעבור בחינוך, אבל כלי מאוכוכי "קלריו", של זועמי השכונות. לפני שלוש תעודה של פרגוג קשה למצוא עכורה. זה שבמשך שנים הוא היה מרים גבה וממלמל משהו על .נפולת יותר מעשרים שנה חינכתי אנשים כני שמונה עשרה. של נמושותי היום קשה לו להתווכה הוא גם יודע

חמישה חדשים מחפש דוד פיטל עבודה. הקצין המצטיין נפל במילכוד – ככל שסיכנת חייך יותר, שירתת ביחידה קרבית – סיכוייך למצוא היום עבודה בשוק האזרחי פוחתים. הוא לא לבד. אלף ושבע מאות קצינים יושבים בבית ומחכים לטלפון.

מאת יאיר לפיד

קילומטרים, אחריכך הוא יושב בכית ומשתגע בשקט. בימים הראשונים היה לי מרץ עצום. נרשמתי לארבע מברות שונות לתיווך כוח־אדם. נדמה היה לי שאני פשוט אצטרך להחליט בין האפשרויות. שום רבר לא יצא מזר. משלוש חברות לא קיבלתי אף הצער. החברה הרביעית שלחה לי שתי הצעות שלא הניבו כלום. עכשיו אני מרגיש איך אני שוקע לאט לאט באפאטיר, מכין לעצמי את האולקוס ולא יכול לעשות שום דבר

וא קיכל, לא מזמן, טלפון מחבר בדרום־אפריקה שהציע לו לעבור אליו, להקים ביחד עסק. פיטל סיפר על זה למשפחה, כמעט כאנקרוטה. הבן שלו, בן ,11, לא חשב שזה מצחיק. הוא אמר, בתוקף, שלהגר לדרום־אפריקה זה המתרון הטוב כיותר. פיטל הרגיש שמה שהבן אומר זה כשלון חינוכי שלו, אבל קשה היה לו להתווכת. כל המערכת שבנה, שניסתה להוכיה לילדים -שאם תעשה בשביל המרינה – המרינה תעשה בשבילך התמוטטה. חיום הוא נותן לסיטואציה הנוכחית, למרינה, עוד שלושה הורשים. אחריכן נראה.

אם לא תהיה לי ברירה – אני אארוז מזוורות. אגיע למסקנה שכתוך המסגרת הקרוייה 'מרינת ישראל׳ אין לי מקום או יכולת לנצל את כישורי. אני . לא אלך, כמובן, לאמן חיילים בחניל. ללמד לבנים לירות בשחורים נראה לי אופורטוגיום מוחלט, למרות שאני מכיר כאלה שהשתחררו והלכו לעשות את זה. בסרוהכל, אם המרינה לא מוכנה לקלוט אותי כאזרת. כארם עוכר, אני אתפש לי מקום שבו אני יכול לעכור.

וה לא איום וזה לא נאמר כאיום. פיטל שמע, כמר העברתי אותם את הדרך הקשה ביותר – לא מעניין שהוא אינו היחיר, שהוא נציג – מקרי – של תופעה. מים ושלושה שבעה אל מים ושלושה יחה, איתר עובו את "תמון" בבקרים פיטל הולך לים לפעמים הוא רץ כמה , תאילים - אף אחר מהם עור לא מצא עבורה. חלק

פשוט הפטיקו לחפש. הם יושבים בבית, אוכלים את הנוף היחיד שעושה מאמץ כלשהו לטיפול

באנשים כמו פיטל הוא "צוות" – ארגון קציני הקבע משחזורי צה"ל. לפי סא"ל ב., אחר מראשי הארבון, הבעיה איננה נפשית כלכד: .בשום מקרה שהוא אי אפשר להתקיים מהפנסיה העלובה שנותן הצבא לקצינים המשתחררים. המרינה איננה עדוכה להציע להם מקומות עבודה והם יושבים בבית". פיטל אומר שהבעיה איננה הלחם. הפנסיה כסדר הזרץ מזה אשתו עוברת, באם היו לה תוכניות לעזוב את העבודה, היא יורעת עכשיו שהיא צריכה לשכח מתן". הא נם ממלמל משהו על "חסכונות", מנסה לא לונת לי לובין שהוא חי, היום, נובסף שהולך ומתמעם.

רובר "צוות", אל"מ (מיל") יורם כרמלי, אומר שאף אתר מהקצינים המשחזררים לא הולך לנקש עזרה. הם רק רוצים לעבוד: -הצבא ומשרד הבטתו פשוט גיערו הוצנם מן האנשים האלה. קצין שהשתחרד מהצכא הוא אדם כלי שום אבא. בניגוד לגימלאים אוצרים אין לנו, המשווצררים, שום ארגון גג או אינוד מקצועי שיגן עלינו. בחוץ, זה כל אחר לעצמר.

אונה יודע", אומר פיסל, נה שלא עודים לנו זה רק הקצה של עלבון גדול כהרכה. שנים על שנים מברו לנו שאראפשר בלערינו. פתאום וורקים תוצה אלפיים קצינים, אומרים לנו שבעצם לא היו צריכים אותנו. זה מאוד לא מחמיא. הפרה הפדושה מתק עכשיו שוחטים גם את הכוהנים. השוק האזרחי פולט את ההרים של היחס הזה".

מעבירים אומרים שלא כראי להחויק קצינים: בהם באים מהצבא", אומר לי מעביד שסירכ להוחזות עם הרגלים רעים. שם (בצבא) לכל רכיסרן ב שלושים יש מזכירה, מכונית צמודה ונהג. אני לא צריך פה אנשי לוקטום. אני – וכל המשק – בתקופה של מאמץ קשה לחסוך כל גרוש". פיטל אומר שתוא כבר שמע את הטיעון הוח בעבר וגם אז הוא הרניו אותר .זוז עלכון לאינטליגנציה שלי. מה הם חושבים שאני לא מסוגל לחבין את התבדלים בין צבא לשוק כלכלי פתוחז נכון שהתואר האקרמאי שלי תוא בהיסטוריה ומדעי המרינה ולא בכלכלה, אבל זה לא הופך אותי לאידיום. אפשר לחשוב שאני לא אסנים לעכור אם אגי אצטרך להכין כעצמי את הקחה, א לנתוג לבד הביתה. זה קישקוש. אם יש לנו הרגלים או הם טוכים מרי, לא רעים.

בר שלי, ששירת איתי בצבא, נכנס לפני כמה שנים לעכוד עבור כל יום בארבע הוא ויי נשאר אחרון, יושב וקורא תנבד מקצועי, מבסה לסגור. או הפערים. כסוף באר אליו ואמרו לו לעבור כבית. ום מרכרים על הרגלים! מה הם חושבים שאני אעתיק לאורחות שיטות צבאיותו אני לא מבין את הפתר, היי אני לא אברוק גילוח לעוברים ככל בוקר, ההבנלים שלנו, אלו שבאים מהצבא, הם קודם כל יום עבודה ארוך ברוכה ומוסר עבודה גבוה מאוד. מוכירה וגהג דה שטויות. מי צריך את זהו רק שייתבו לעבוד"

(המשך כעמור הנאו

Bipealo 22

קירש (הפרקלים המחוזי) התופל עלי בחמת זעם. הוא דיבר אלי כאילו הייחי חייל שלו בטירונות. אבל אחרי ששונע אותי, מחק את אותו סעיף מכתב האישום. בסוף המשפט קרא לי ואמר: 'כל הכבוד. אין עוד מערכת מקבילה לזו שלכם בעולם שהייתה ווהגת ביושך כזה!

עים. ראיות חותכות שאי אפשר היה לערער עליהד.

בכתב האישום לאחר שמיכה קירש, שהיה פרקליט

מחוז ירושלים, קיבל את עמרתנו. רצה הגורל, ובעיצר

כביצוע הפעולה החבלנית. ברחילו ורחימו עליתי לקי־

תעשה מה שאתה רוצה. טעינו', אמרתי לו, 'כל מה

שאמרנו לגכי חברותו של האיש באירגון נכון. אבל

את הפעולה המסויימת הואת כיצע אדם אחר. מי שמד

כיר את קירש יכול לתאר לעצמו מה היתה תגובתו.

הוא התנפל עלי בחמת זעם. צעק. צרח. קילל. נהיה

ארום מכעס. ואני הייתי לא פחות בכיר ממנו. הוא

דיבר אלי כאילו הייתי מייל שלו בטירונות. אבל אחרי

ששמע אותי, מחק את אותו סעיף מכתב האישום. כסוף

המשפט קרא לי ואמר: 'כל הכבור. אין עוד מערכת

מקבילה לזו שלכם בעולם שהייתה נוהגת ביושר כזה!

טיים שותפי מוד מלאים בנושאים שטיפלנו כבר בשלי

בים הראשונים. הם התאימו את עצמם לשעות שלנו

המטורפות. לעולם לא אמרו לנו אין לנו זמן. בתיהם

של יונה כלטמן, גבריאל בך, מישאל חשין, יצחק זמיר,

אהרון ברק, מאיר שמגר וחיים כהן, היו פתוחים לפבינו

מסירות. כאשר היתה התקפת המחבלים על

ואוזניהם קשובות. אולי מתוך ענין והזרהות ואולי

האוטבום ליד ה'קאנטרי קלאב' בהרצליה, תוך דקות

התייצכו כל החוקרים של האגף במטה. מי שלא בא,

התקשר כיוזמתו. פרט לאחר. למרות שהתנצל ואמר כי

המתין ככית לקריאה, נופתי כו. בשרות אין מקום

לכאלה שממתינים לטלפון. אני נהגתי בסלחגות, אבל

כעבור זמן הוא נפלט. מי שהולך לעבוד שם כלי תחר

שת של יעוד, סופו להפלט. רוב העבודה קשה, אפורה

ומפרכת, ואין כה תמורה כספית הולמת. גם וותר אין. זה לא ג'יימס כונר. וער שמגייסים אותך אתה עובר

ככלל כגיל 14 בחיל השרה של ההגנה. כשבילי זה

הכל אותו הדבר. אחר כך הלכתי לפלמ"ח כי הבחורות

אהכו פלמ"חניקים. פעם הבריטים עצרו אותי כליווי

שיירות לירושלים ותוסיה כהן הצליח לשחרר אותי.

מה עושים אחרי המלחמהז כל מה שידעתי זה לנהוג.

אז הלכתי להיות הנהג של שאול אבינור. הוא היה

באותם ימים האיש הכל־יכול אצל בן־גוריון. בנו נפל

במלחמה והוא התחיל להתייחס אלי כאל כן. הוא לקח

את זה כליכך ברצינות, עד שהתחיל להאכיל אותי,

"גיום וקליטה. את השרות הבטחוני שלי התחלתי

שבעה מדורי גיהנום.

-גלא פעם היו פרקליטי המרינה והיועצים המשפ

שאצלנו, ככל שאתה עולה כררגה טיב הרכב יורד? ידענו כי אותו אירגון היה אחראי לביצוע מעשה חבלה זאת אומרת, המכוניות החרשות הולכות לאנשי השרה שהפיל קרבנות במרכז הארץ, והיינו משוכנעים כי בררג הנמוך. אתה עולה כררגה או עובד מחוץ לקו האיש השתתף באירוע הדמים. הרכר בא לידי ביטוי הירוק, אתה מתחיל לקבל מכוניות יד שניה. ראש השרות נסע בלי מיזוג אוויר למרות שכל פקיר ממ־ שלתי בדרגתו, ואולי נמוך ממנו, כבר נוסע ברכב מו של המשפט תפסנו חבר אתר באותו אירגון, שהורה ממונג. הוא לא היה רוצה לרדת כיריחו ממכונית ממוד גת ולמצוא שם את אנשי השרה מזיעים. ואלה רק רש לירושלים. 'תהרוב אותי, תעמיד אותי למשפט, סממנים שלא קיימים יותר במרינה.

מצד שני, ההקפרת עם העובדים היא בלתי מת־-פשרת. יום אתר קיבלנו יריעות שסטורנטים אשר בר־ קו מטענים למשלות בררך האויר קיבלו טובות הנאה קטנות מהשולחים. נתבקשתי לחקור אותם. כעשרה מסרו הודאות מלאות. התברר שמדובר כסכומים שווי ערך של עשרה ער חמישים רולר. המשלמים היו בררך כלל מודלים ששלחו ספרים וכדי לזרז את הטיפול הזמינו סטורנט זה או אחר לארוחה. לא היתה שום התפשרות עם הבטחון. רק קידמו חבילה זו או אחרת בתור. הזרתי עם הממצאים ונשאלתי מה לדעתי צריך לעשות אתם. אמרתי שצריך לפגוע להם ככים. לדרוש מהם להעביר תרומה גדולה פי עשרה לאיל"ן. 'השתג" עת', אמר לי אחד הממונים, 'זו תהיה תחילת ההידרד-רות'ו הוא תכע לפטרם. הענין הוכא לראש השכ"כ וזה הבריע בעד פיטוריהם. לא עזר להם שהיו בסוף הלימו־ דים, לא עזר להם שההחלטה לפטר אותם משמעה הפסד שנות לימודים רכות. הם בכלל לא היו עוברים מתוך יחס למאמצים ולמסירות שהטתיעו אותם כל

> אש השב"כ גם פיטר פעם כחור שהכיא קבלה על שתי כי לא נערכה כמועד הרשום בקבלה. לא הועילו הסבריו על הוצאה שהוציא כמוער אחר ושכה לקחת קבלה. לא פעם פוטרו מאבטחים

בשלב האחרון של הקורס, כאשר דיווחו על פגיעות טובות יותר משהיו להם. היחסים נבנו על אמון ואמי־ נות הדריים. אף פעם לא כרקו אותם, אך כאשר זה נתגלה, כל שקר קטן דינו אחד – סוף השרות. היה לי על זה ויכוח קשה עם ראשי המערכת. אבי טענתי, בפני עיוור על תשים מכשול. הם חייבים לעמוד במי־ נימום מסויים ואם אתם לא רוצים לפתות אותם לרבר שקר, תטילו על מישהו אחר לכרוק את התוצאות'. אשתי, עד חיום סבורה שלא צדקתי. סילוק מן השרות היה גם דינו של כל מי שהעלים מידע מן הממונים. חיפוי משמעו משפט. תאמין לי שזה לא נעים להשפט שם. עברתי בית רין כזה על כשרי. זהו בית רין פנימי מעוגן כחוק. התוכע וגם השופטים כאים מן החוץ. העונש כדרך כלל ככר. יותר קשה מעונש שנגזר על עבירה רומה ככית משפט רגיל.

היחסים עם דפרקליטות, אי אפשר לתאר ער כמה שיתוף הפעולה הזה הוא חיוני. גם עם המשטרה והמוסר. זו ריקמת יחסים עדינה מאר. אם תהרס, זו תהיה פניעה בנפשה של המרינה. כי מה שחשוכ מכל זה השקט הנפשי. חתועשת שאחרי שלושים ואחת שנה לא גרמנו מעולם להפנשתו של אדם תי מפשע. אתרת לא הייתי יכול לישון כלילות.

יום אחר תפסנו חבר באירגון עויין באיזור ירוש-לים. היו לנו כל הפרטים על מעילותו במסגרת האיר: גון. המפגשים והישיבות הסודיות שבהן תוכננו מבצר

_BJ223i0:24

לראוג שאני אצחצח שיניים. הוא החליט להבליץ עלי לשרותי הבטחון, אך דרש ממני ללמוד באוניברטיפה בהתחלה רצה שאלך לטכניון ללמוד הנדסת אודכך התפשר עם אשתי על משפטים. התחלתי ללמוד ועבר תי בארכיון. באתי עם תעודת בגרות. אז זה היה דנד גדול. בינתיים כולם סיימו תארים. אבל מלבד השכלה רם כל כך מחטטים בעבר שלך...

שבמופו של דבר אתה בעבודה עם הרבה רנעים. של אכובה ותיסכול. ימים ולילות ארוכים של מעשבים ומארכים מתוחים עד גבול השיעמום עם קצה חוש של סיכוי שנגלה משתו, ועם הרבה סיכויים שנעלה תים, והמאבק האמיתי הוא כשיגרה. איך להישאר רעבים עירניים ומעודרים למרות הכל. אבל יש גם רגעים של

צלתות. אני לא אשכח את שיחת הטלפון שקיבלהי בחברון מאיש השרה שובר תין לותוו. זה היה באשפט 1980. כאשר קיבלנו או המידע הראשוני על הישי

ראלי יוטף נידם (ו'וו'ו) שהסכים להטמין מטען ממולכו במרכז ירושלים תמורת מיליון לירות, חשבתי שמש טים בנו. אבל במידע כזה לא משחקים יצאנו לוצרון. והנה החומר מאושר והאיש בידינו ויש הודאה. לעני שנתפס הצליח להבריח שש קטיושות, שני תת־מקל עים ר־150 ק"ג תומר נפץ. אסון בדול נמנע, ובמקרים כאלה אין לנו שמתה גרולה יותר מכוסית לחיים אצל ראש השרות. כמו שאמרתי, עכודה עם אודות וצללים כמו בכל מקום. אבל יש גם סיקנמריה פה ושם.

-פיקנטיז אני זוכר למשל את סמי כרוך. בינואר 1965 נידון ל-18 שנות מאסר על ריגול לפוכת מצ רים. הוא היה מעשיין, דור רביעי בירושלים, שעמך להקים בית חרושת לטבסטיל בקרית גת. התברד שכל המפעל היה כיסוי להעסקת מרגלים מצריים בנוב. איש ממורמר ומתוסכל. מה אני זוכרו שהיתה לו מאה בת יפיפיה ואנתנו עקבנו אוציהם ביום ובלילה.

בחיו לילות. אחרי מלחמת ששת הימים חיינו כל חץ אימים. לילות בילינו בשטה. אתם יכולים בכלל לתאר מה הלתץ הזה של הלילותז בלילות גם ישנים יתר ואוכלים את כל החדא ביתר, והמכנה רובצת כל הומן. בתקופה הראשונה חיפשנו מיצבורים ככל פינה פעם דרש ממני תוקר בלילה כזה, להצטרף לתוליה שיצאה לעזה. סרבתי. האם זה סרוב למלא פקודהו אצלנו הלא אין דרגות. יש תפקידים. לכל משימה בותרים את ונאיש המתאים ביותר. לא חשוב מה תפקר דו. אני התעקשתי ואמרתי לו שאין לו מה לחפש שב אתה יודע מה הוא ענה ליז אתה רוצה שאני אעשה צה כל העבורה האפורה ושהצנחנים יאכלו את השמנת: כסוף הוא יצא. היום הוא עיתונאי. לא קל.

שלושים ואחת שנים נלחמתי על כך שבאן לא יהיה יראש קטף רצינו דאש עצום'. אני פרסחי כאשר הרגשתי שהפנים המקומטים שלי לא משתלבים עוד בישיבות המטה. חשבתי כי השגתי את כל מה שיכול תי לצפות לו ואני יכול לפרוש בשקט לנימלאות.

מנסיונר מה תוא רוצהו לא לרדת כרמת החיים. ואני היטבתי את רמת החיים וציפיתי שההטבה האת ממלא את החלל של הענין שהיה לי בעבורה. לצער זה לא קרה. במלחמת לכנון חיכינו לטלפון במשרד: אולי יקראו לנו לעזור בצור. הטלפון לא צילצל, ולה־ גיד לך את האמת – גם השותף שלי וגם אני, נפגענו

אראי, ג תשלומום סיפום ללא ריבית

שלושים ואחת שנים נלחמתי על־כך שכאן לא יהיה יראש. קטן רצינו ראש עצום: אני פרשתי כאשר הרגשתי שהפנים המקומטים שלי לא משתלבים עוד בישיבות המטה. חשבתי בי השגתי את כל מה שיכולתי לצפות לו ואני יכול לפרוש בשקט לגימלאות.

ויזה יותר טוב מכסף. רשת חמיות האומה הגדולה בישראל

תיאו - אכננו 33, ידוענף 211, י הרצל 2 ומנות המפעל. - דומעוף סוטר אולסקה סטרטליוה. פרדשי בין 1 י אברנטאל 13 (מנות המפעל לטעבר אלסקה סטרטלייה). הרצל 11 וחי באלים 12 אברנטאל 13 (מעוב אלסקה סטרטלייה). הרצליאו הרו הרצל 25 ידוע מוניף 212, י הרצל 25 ומנות המפעל, ק. מוזיקלן: רח השמטים 25. במדרונה, ולשעבר אלסקה סטרטלייה מוניף 25 ידור הרצל 25. ידור מעוב 25 ידור הרצל 25. ידור מוניף 25 יד

ליום ירושלים, אייר תשמ"ו מאת אריה בנדר צילומים: יוסי זמיר,

נתן שטראוט, ליד בית המחכמה.

בר היה הרחוב מאוכלס במאות משפי

חברון, שכן רובן הגיעו אליו מעיר

האבות אחרי מאודעות 1921. כדרכנו

מפינת רחוב הגיא, ותעכב בפתח

מן שעלה ארצה מרוסיה הלבנה ב־

3. אל העיר העתיקה בירושלים

לאחר מלחמת ששת הימים. אל חמאם הכהגים וליקב היהודי הראשון. בסמוך לכולל "שומרי החו" מגן דוד על משקוף בכית התמחוי של

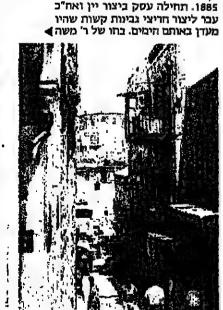
מות" – בית המרחץ הישן (התמאם) מהתקופה הממלוכית, חמאם־אל־עין. שבו היו נוהגים לרחוץ גם יהודים. לפי המסורת זהו המקום שבו היה הכ־ הן הגדול טובל לפני כניסתו לקודש הקודשים בבית המקדש. בחמאם, הבולט בשל כיפותיו שבהם נקבעו חלונות זעירים, היו ימי רחצה נפרדים לנשים ולגברים ופעל בו גם מקווה בה אל רחוב מעלה חלדיה. הנקרא על טהרה לחתנים ולכלות. היום המבנה שמה של משפחה ערכית נכבדה. בע־ אינו פעיל וומצא בבעלות ערבית. מעט במעלה הרחוב, נפנה ימינה חות יהודיות, שנהגו לקרוא לו דחוב

לרחוב החנויות הסגור, או כשמו העד תיק שוק מנפצי הכותנה (עושי המז־ רונים מצמר־גפן). בקצהו שער להר הבית, ובסמוך לו חצר ר' מנדל ראנד. הבית מס' 52, חצרו של ד' משה רכט־ חסידו של האדמו"ר מצאנז ואיש עתיר נכסים, שהניע מנליציה בשנת 1900. הוא קבע את מושבו בחצר הנושקת לחומת הר־הבית. כדי שב־ בוא המשיח תהיה לו כניסה פרטית לבית המקדש, והוא לא יאלץ להדחק עם מאות הכהנים והלויים שירוצו לעבודת הקודש. החצר, אחת החשר בות שהיו בין החומות, כולטת למר חוק בשל 3 כיפותיה. היא מצויה באמצע הרחוב בצידו הצפוני, אך הכי ניסה אליה היא גם מבית מס' 131 בר

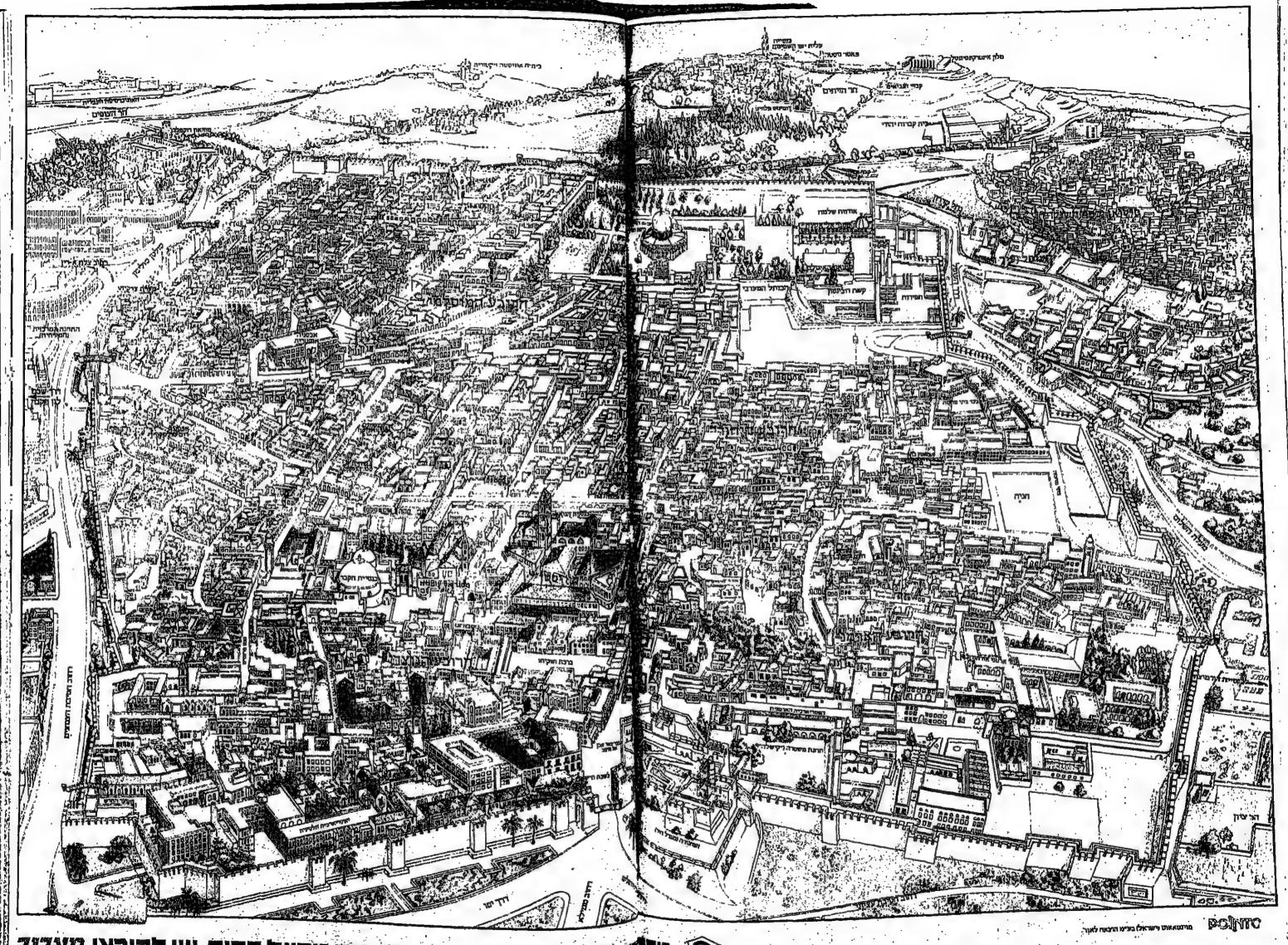
באתר יש בנין בן 3 קומות ובו עשרות חדרום, הצרות, בורות מים, חנויות ומחסנים. בתקופת הזוהר של החצר התגוררו בה כמה מגדולי התו־ התנגדו לבנייתה שכן נועדה להיות מכיון שסברו כי בכוכים המשמשים היו כחגויות היה מושב חכמי הסנהד שנים לפני חורבן בית שני. בחצרו של אם הושלמה בניית הגב. באישון לילה "מנדל ראנד הוקם בשנת 1848 היקב חיהודי הראשון בא"י, ע"י משפחת שור. במקום מתגוררות כיום עשרות משפחות ערביות בתנאי עזובה חמ־ שלמות שכר דירה לבעליה התוקיים, ניברים על כתליה סימני המאר. לאחר עו"ד צבי ראנד, צאצאו של ר' מגדל. אל רחוב חברון. נחזור לצומת שוק מעלה חלדית (רחוב חברון) – מנט

דות העיר. אפשר לחקיף אותו בטיול רגלי נינוח שלא יארך יותר משעה־ שעתיים. מסלול סיורנו יפקוד את המוקדים המרכזיים של החיים היהר דים ברובע המוסלמי, שבחלקם נגאלו ובחלקם נשארו עזובים ומיותמים.

אל בית שטראוס. תחילת הסיור ברחבת הכותל, בפתח המנהרה שמתי חת לכולל האידרא, המוליכה אותנו לרחוב השלשלת ומתחבות גם עם קצה רחוב הגיא. ביציאה מן המנהרה נפנה ימינה, ונטפס במעלה המדרגות המרופתלות מורחה לעבר בניין המחכר מה ושער השלשלת שבחומה המער בית של הר הבית (הכניסח להר־הבית דרך שער זה – בתשלום). מימין לד־ רך, במרחק של כ־100 מטר מערבה משער השלשלת, ניצב ביתו של הנד בן היחודי נתן שטראוט שיסד כאן בשנת תרע"ב (1912) בית תמחוי לעי ניי ירושלים שחיה מספק ארוחות חמות לדלת הישוב הישן. את בית התבוווי ניחל איש ירושלים ר' יוסף נבון, אביו של הנשיא לשעבר יצחק נבון. השער לבית זה חסום, אבל מעי ליו ניתן להבחין ב"מגן דוד" הקבוע

מבית העדה המערכית (משמאל).

מפוראי מעריב מערים העתיקה מוגשת בחסות מפעל הפים, שי לקוראי מעריב

סלאב ובה כמאה תלמידים. מעברו השני של הרחוב – בית בן 3 קומות השייך מאז שות 1865 לוועד העדה המערכית. חכניסה לבית היא מבעד MAN THE CONTRACTOR OF THE PERSON יורים בנו נצויא בתי מותחיי and brian signaryly. בייורונו פוונגיי נורני את יבונד כיו CHILL CERT SOFTHINGS. יו בין הפניב כל הלי בלרן וווווייין וויווייין mingin admillen af maine Farraide pe. Smiller and Lore malles ותנונים על הנורונים ונויים כתובת הקדש בבית העדה המערבית.

הראשונות של הבית. ותיקי ירושלים. שיצאו לתור אחר שרידי הרכוש הי־ הודי בעיר העתיקה ב־1967. מצאו להפתעם את הבית כשהוא שלם וב־ פתחו כתובת החקוקה על שלט פח.

בית בירושלים". הערבים לא העזו לחלל את הבנין. שבמשך 31 שנה לא דרכה בו כף רגל יהודית. בחנוכה 1979 היה זה המבנה היהודי הראשון נישאה לבן משפחת שור, בעלת היקב הגדול בחצר ראנד. הכניסה לחצר היא בית העדה המערבית ובנה ע"י מבעד לשער צר מידות. אך בפוים הרב דוד בן שמעון, המכונה צוף החצר היא רחבת ידיים וגם בה מתי דב"ש, מנהיג תקיף ובעל שעור קומה שעלה ארצה עם תלמידיו ממרוקו במעלה הרחוב בצד שמאל, מקום בשנת 1845. דב"ש גיבש את עדת ישיבת "חיי עולם" שנוסדה לפני 100 שנה, והיום שוכנת בו ישיבת בעליי

גוררות היום משפחות ערביות.

Ç

ā

C

תמנהדה

רחבת הכותל המערבי

התשובה "שובו בנים" של חסידי בר־

לקשת מפוארת עשויה אבני נזית. במשקוף הימני של הכניטה קיים

שקע מזווה אשר נותר מאז שנותיו

בזו הלשון: "הישיבה ת"ת ובתי הכנ־

סת של הקדש כוללות העדה המער־

יוצאי צפון אפריקה בנפרד מועד הע־ דה הספרדית, ויסד את השכונה הי־ תודית הראשונה מחוץ לחומות. שרי-דיה ברחוב הנושא את שמו של צוף דב"ש המחבר את רחוב אגרון עם רחוב דוד המלך. מאחורי בנין משרד התעשיה והמסחר. הבניין בעיר הע־ קרוא על קירותיו כתובות הקדש ולוחות זכרון בעברית מהמאה שעב־

לפני כשבע שנים נוסדה בבנין ישיבה ללימוד הלכות עבודת בית־ המקדש בשם "תורת כהנים". תלמידי הישיבה, כולם כהנים. בוגרי צבא וח־ ויכי ישיבות ההסדר. מכשירים עצמם לשרת בקודש לכשיבנה בית המקדש השלישי. הכותל המזרחי של הישיבה הוסר ותחתיו הוצב חלון זכוכית עוק שממנו נשקף הריהבית במלוא הזירו.

קום מספרי החדרים. בית הכנסת נק־ תיקה נשתמר להפליא ועד היום ניתן נוררות שם היום בתנאים שאינם טו־ בים מאלו של המאה הקודמת.

רא בשעתו -קייזר שול" לוכר ביקורו של הקיסר האוסטרי פרנץ יוזף בי־ רושלים, לקראת סוף המאה שעברה לכבוד ביקור הקיסר גפרצה החומה ליד שער יפו כדי שיוכל להכנס עם רת חיים" שהיא הנקודה האחרונה המרכבה המלכותית. המשפחות מת־

לה חלדיה, ולפני התחברותו עם רתוב הניא פונים שמאלה לסימטה קטנה הנקראת רחוב הסאראייה, על שם בית הממשל התורכי שעמד שם. משמאל, חצרו המפורסמת של הרב משה יהושע לייב דיסקין, הרבי מב־ ריטק, שעלה ארצה ב־1877 וקנה את החצר הנדולה מידי ערבים. הוא בחר לעצמו את הדירה העליונה שכל חלו־ נותיה צופים אל הר הבית. כעבור 4 שנים יסד כאן את בית היתומים הנו־

תיים יהודים בשתי חצרות נוספות. שא את שמו, כדי למנוע מסירת יתו-חצר ר' מרדכי הירשנזון. שבה הודפס מים יהודים למשן הלא חרדי שהקים העתון "הצבי" בעריכתו של אליעזר אז הד"ר הרצבוג, יהודי משכיל מנ-בן יהודה, וחצר "כולל נליציה" ובה רמניה. הדירות מקיפות את החצר בית הכוסת "ציון המצויינת". אותיות מכל עבריה. במשקוף הכויסה לחצר עבריות חקוקות על המשקופים במ־ בולט שקע המזוזה הגדול שנותר

מחזירים עטרה ליושנה

אוכלוסיה היתודות ברובע המוסלמי מונה היום כ-20 משפחות וב-300 . תלמידי ישיבות. את המשימה לאתר את הרכוש היתודי כרובע המוסלמי תידוש הישוב היהודי במקום נטלו על עצמם "איגוד לוחמי ידושלים בעודי העתיקה" ואגודה "עטרה ליושנה". אינוד הלוחמים, כו חברים בו"ד שבהי זכריוו ואחרים, הקים את מנין המתפללים בישיבת "תודח חיים" שנואלה ושופצה ב־1972. באביב תשל"ח קיימו במקום בני ישיבות ההסדר כוק ללקוף תלכות חקודש ותמקדש שהפכו כבר למסורת. בכוס הראשון ועעלה לדקן ום נושא הרכוש חיחודי ובעקבותיו נוסדה אגורה "עטרה ליושנה". שהחלה בשימוץ ושיקום בחים וחצרות יהודים בסביבה, ללא סיוע ממלכתי ולעקים את בהתנגדות הממשלה ועירית ירושלים. האנודה מנהלת מו"ם למינון תושנים ערבים מאותם אתרים ומשלמת לתם פיצויים, דואגת לתחליך חשופוצים ופועלת לאיכלוס בפועל של משפחות ומוסדות יהודיים באחרים תמחפרים. ען כה איתרה האנודה 34 אתרים יחודים שמתוכם 7 אתרים מונו ושוקם, אם ומצאים בתחליך שיקום,

מאותם הימים. נרות שם עכשיו המש משפחות יהודיות.

הניא, לעבר שער שכם, לישיבון 'תר בסיור. היא שוכנת הרחק בלב הווכע המוסלמי, סמוך לתחנה החסישית של הויה דלורוזה. ישיבה זו נוסדה ב־1894 והיתה השניה בנודלה כין התוכות לאחר ישיבת "עץ חיים". בנ לל סמיכותה למקומות הקדושים לנוצרים היו ניסיונות מצד הכנסיה לסלקה מן המקום. אולם ראש הישי בה, הרב וינוגרד, טען לעומתם כי -תחנתו השניה של המלך המשיח תהיה בודאי ב'תורת חיים', כי זה

המקדש"... הישיבה התקיימה קרוב ל־40 שנה עד מאורעות הורצ"ו. בה וכחד הישוב היהודי ברוכע המוסלמי. למרבה הפי לא לא נפגע היכל הישיבה גם במשך שנות הכיבוש הירדני. אפילו ספרי התורה, ארון הקודש והדהיטים נשאר רו שלמים בוכודנו של השומר העיבי שנשכר ע"י הישיבה בסוף שנות ה־40 ולפני כנותן העביר את הבפתחות לידי בנו. מיד לאתר שתרור העיר ב־1967 נודע הדבר למושלה הצבאי של ירושר לים. האלוף חיים הרצוג הוא מיהר לבנין הישיבה ושאל את השומר הער בי האם לא הסווכנה משפחתו בקואר תה להגן על הבית היהודי. ענה לו

בית הכנטת, שמר בית המסת עלי".

של המשיח. מכאן הוזרים לחזוב

הבית היהודי הקרוב ביותר למקום

הערבי: -יוחור ממה שאני שמרתי על

独 田 田 000 🗐 國門

שרות ישיר

בר בנו הוות השלים ביותר השלים ביותר ביותר

שרות ערש

אתה מחפש שרות בנקאי כמו שצריך. לניהול החשבון השוטף, לבניית תכניות חסכון והשקעה, לעזרה בעסקים, לסיוע ביבוא ויצוא. היכנס לבנק הפועלים.

הבנק מעמיד לרשותך מגוון של שרותים מקצועיים שנועדו לספק תשובה הולמת לצרכים המיוחדים שלך, וליאום רעיונות חדשים לקידנם ענייניך הכספיים.

פרישה ארצית רחבה של סניפי הבנק ושל מיכשור ואמצעים טכנולוגיים משוכללים, מאפשרת לך ליהנות משרות יעיל בסמוך למקום מגוריך, למקום עבודתך או לבית העסק שלך.

שרות עו"ש. שרות השקעות. שרות ישיר. שרות עסקים. שרות סחר חוץ.

בנק הפועלים:

ד"ר ישראל אלדד (שייב)

סופר ועתונאי

גי חרי דיאקציונר מפורסם אבל אין לי נוטטלגיה לרברים שבעבר. אוהב את הבניה וצורשה, רוצה לראות ירושלים גרולה, בנוית מודרנית. כל הנסיונות לכער את ירושלים לא מצליחים כי יופייה כליכך פנימי. אני אוהב ללכת כירושלים, בני אומר שאני עושה הכל מהר, הולך, מדבר, אוכל, חי מהר. ובערב, כשאני דץ למסור את חמאמר לעתון המזוכישטי שלי, הארץ", אני אותב לעכור במדרחוב; לראות אנשים יושבים בבתי קפה צעירים שרים ברחוב, מישהו פורט על גומרה וה ח ותוסם. אוהב את מה שנקרא בלשון מקולקלת בהרובע חיחודי לרובע יהודי כפואג בלונדון אבל בירושלים או האת היאטרון ירושלים וללכת על החומה ולעמוד על חר גילה או דר הויתים, להקתכל על העיר רלראות: את המדבר מסביב. אוהב את הסיפוסים בשווקים אבל: לא את האקווטיקה של השוק. לא את הלבלוד, המסרחה, את תליאביב אינני אוהב. רחוב דיונגוף מטמל פעיני דיקנות וניהיליום, לא יהודיות ולא ישראלוות. רחוב בחנגור חסר כל אופי, זה גלי

ההר והמפרץ. אג', אהב את התמנת במרכז ירושלים בערב ח. את השקם והיופי של ירושלים ביום כיפור, את התמונים הנוהרים עם לולכים זה יותר שח בעיני מהמוני אותרים הרצים לכיתר ירושלים. אני אותר

אשפה של פסברו התרבות של מערב אירופה וארהיב.

אהב את יפו עם בתי הקפה שלה רגם את חימה עם

Biaealo 32 **被**事 [10] [10]

האידיאלוגים של לח"י בעל טור ב״הארץ״, מתרגם, מרצה בלימודי יהדות תנ"ך והסטוריה נשוי, אב לשניים וסב לשבעה. גר בירושלים.

כדינרגל, שנים הלכתי לראות משחקים ער שתתברי לי שהבל מקצועי ושחקנים עוברים מקנובן לקבוצה לפי מי, שמשלם להם יותר, על שצאת לירושלים, לפני מ-40 שנה, היית: מחלל שבת. מיום שעברתי לירישלים (חודות: לבוצוריון שנירש אותי מחוראה בת"א) קיבלת: על עצמילא לכותב ולא לנסוע בשבת. וכן היה לו יותר זמן לילדים. אחרת חרי הייתי מותרוצון מואיצאו לחוצאו וכותב עוך אלף מאמרים שיבולו את תעלם. שיציגיון און, העולים.

אור החגים האשבים עלי ביותר ככן ינת ישראל

גולד בפולין (1910), סיים בית להתרגו כשכותבים נגדי. מדרש לרבנים ולימודי פילוסופיה בווינה, היה חבר בנציבות בית"ר. ב־1941 עלה ארצה והיה אחד משלושת חברי מרכז לת"י, נחשב לאחד והתנועה הלאומית, ואסר וכעבור שנתיים ברח. חיום

הוא חב המולד. כל שנה, ב־12 בלילה, אני יושב ליד הטלוויזיה, רואה את המיסה ונזכר שהאפיפיזר אמר לחרצל – בשום פנים לא נעזור לכם. תענוג לשבת פה ולראות את חג המולד של משיחם המשודך ל־700 מליון נוצרים בעולם, מתוך מדינת ישראל, בחמוח צח"ל. אין נקמה הסטורית יותר גדולה ומשמעותיה אני שייך לירושלים ומרגיש את השייכות הואה

בעוצמה רבה פיסארך אמר שחעיר הואת היא שרה מלומה כין הנוף המרכרי והים תיכוני. המלומת הואהי השפיעה על אומיה של העיר ועל נפש תושביה. אוניי תי על תורה ומצוות, אבל כשאני יושב על המרפס כשבת בבוקר ורואה איזה פרופסור במכנסים קצונים וגופיה עומר ומצחצה את המכונית ומדע ולידו עובר יותרי צעיר בשטריימל, עם אשתר ושורת ילדיו כבנרי שבת. וחוא רואה את הפרופטור ואומר לן בנחת ובמאור פנים – שבוו שלום. אני חושב כלובי מי מוב קרבותי וותר. מבחינת אורה חיי אני שרוב יותן לפרופסור, אבל מבחינה תרכותות פילוטופית אני מרגיש שהירורי ונוה ומוי באמונה עמוסה ויש לו הרוו הנסשי להלך החם הזה בספוסה ושטייוםל מבלי להתבשם הוהי הרבות לפעמים אני מרגים שיש בירושלים יותר מהל ושיבות, שירושלים משחירה מדכרים יותר מדי מדיש אני אחד ריהיש אכל כשאני שומע אדם מדכר עם ילה יירוש זה כשיץ גלב אילו הוחה לי חשפעה כאו"ם חייתי

ול בה אתה כועסו <u>על השינה. חישבתי ש־26 שנה ביליתי בשינה. זה אחד הסקנדלים</u> <u>תולים ביותר שהרופאים לא מפתחים משהו נגד הצורך לישון.</u>

ל מה אתה מתחרטו <u>שאינני מבין במתמטיקה ובפיזיקה. זה מתסכל יותר מהעובדה</u>

מה אתה מאוכזבז <u>מהעם היהודי שאיננו עולה לא"י. אבל מכיוון שהראייה שלי היא</u> <u>שטורה. פילוסופית וקצת פסיכולוגית אני יודע שאין אידאה שהוגשמה בדיוק כפי</u> <u>וותמה. יריחי בוקר והנה לאה". לכל אדם יש רחל שהוא מחכה לה וכל אדם מוצא בבוקר</u> <u>ות לאה. ואחרי הכל, מח האסון בלאהז היא ילדה לו 6 בנים. ומה האסון במדינת ישראלו</u> <u>וים עה שלושה וחצי מליון ויוצרים ומחדשים את השפה העברית.</u>

שמי חיית רוצה לפגושו <u>את אכי. ואת תלמידי שלא זכו והושמדו.</u>

מו וכרון הילדות תחזק שלךו <u>אני בן שלוש, מתנדנד על סוס העץ שאבי עשה לי ואבא</u> <u>זו - הופ סוסי הרם רגליים סע לירושלים".</u>

תהתבונה המציינת אותךו <u>הדינכיות ואהבת החיים</u>

או תפקידיך בביתו <u>אני מכין ארוחת בוקר, רוחץ כלים, מוריד אשפה בלי בעיות. ואם</u> מלשן פונים אלי כיכור ושיץ" (שם אשתי), אני לא נעלב.

אהאשיות הסטורית אתה מעריך במיוחדו <u>הרצל, ו'בוטינטקי, יאיר שטרו, כן גוריון.</u> אה ספרים השפיעו עליך: <u>שני הספרים הראשונים שקראתי בעברית – "רובינוון קרוזו":</u>

שוח החלוצית, החרפתקאת, היתיד שנזרק לגורלו. לחיות חבר בלח"י זה קרוזו. ופבחינת

אות ספר אתה קורא עבשיוז <u>"עיין עוד אהבה" של גרוסכון, "במאכק למדינה" של יוסי</u> <u>או ו'החלכה, כוחה ותפקידה" מאת פרומ' ברקוביץ.</u>

ם היוצר חנערץ עליךז <u>אורי צבי גרינברג. משורר ונביא. להשקפה הפוליטית שלי הגעתי</u> בשפעה שידו באזני ילד אספר". שיר קיטדוג שהביא אותי לאמונה. המחשת סיטואציה

נמה אהה גאהז <u>שחלמידי, מרביתס חברי השומר הצעיר, חכריזו על שביתה כשפיטרו</u> את מסמינו התרבות" בנילנה, שוכיתי לחיות בדור ששבר את האינוציה של הגלוה, שיש עובדת אם כמורה, אם כאיש מחחרת. גאה שבני סגראלוף בצהל וסופר ובתי עובדת <u>שנאליה, שגם דוך ההמשך הי חיי עשייה ויצירה בארע.</u>

ווה מבצע צבאי אתה מעריך במיוחדו <u>שיחרור ירושליים. העיר העתיקה שוחררה בזכוח</u> שני יהודים, מפקד הפלכלה (ינאל אלוו) ומפקד אצ"ל (מנחם בניו). שנכנסו בארבע לפנוח עש לאשכול ואמרו לו – העם חיתודי רוצה את העיר חעתיקה. זה הרגע ההסטורי הגדול

שייאטרו לפניסם ספרים עשרים שנה כדי שאפשה יחיה

לוספיק לקרוא את השפרים השובים, הספרים הרעים

לא מפריעים לי מרגיו אחי שאונוי מסמיק לפרוא אח

תיתה לי השפעה באו"ם כל הטוכים:שרואים אוה נמרחי עכשיו ספר מקסים של מילו קונורה: התקלות הכלחי (סכלה של הקיום". ושוב ניסיח" לערוא את ביוליסס" של ז'ווים, התעם ח מציע שייאסרו לפרסם ם צשרים שנה כדי שאפשר בעברית. אני וורץ שוה נחשב הסקר של העשרים ואותי זה משעמם מיאתי (15) עמד ו שונים, הספרים הרעים שיעים לי. מרגיז אותי מספיק לקרוא את כל מנים שרואים אור.

במידת יכולתי, אינני עושה דברים רק בשכיל הכסף. חבל לי על הומן ועל הכח. אני איסטנים. הרבה כסף הלך לאיבור מפני שהתכיישתי לתכוע. יש לי מה שאני צריך. דכושי הוא ביתי וילדי. אין לי שום תאוות רכוש. אולי זה מום, אכל זה מום מליורה. אני גאה על בך שמעולם לא הייתי חייב כסף.

בתשעה באב, במקום לבכות בכותל, אני עולה למוזיאון, ביגש לפסל אדריאנוס (שהתגלה בבית שאן) ומציק בעיניו של מי שהיה מגדולי הקיסרים וחושב --אתה יורע איפה אתה נמצא? הוא שנתן את השם האומלל "פלשטינה". וראי איש "שלום עכשיו" ישב לידו ולחש לו את

כשהייתי צעיר אהבתי את קוהלת. היום אני אותב את שיר השירים ולא שוכח שיש קוהלת. אני לא פילוסוף מקצועי אכל הפילוסופיה נותנת את הפרספקטיבה והפרופורציה. כרי לרעת שהכל הבל צריך לטעום מהכל. אני הרוניסט מובהק, אוהב להנות מהחיים, מספר, ממראה של גן, מראה של אשה, הצגה, מנגינה, ציור. לא דכוק כציור הקלאסי אכל אוהב ציור שאומר לי משהו, מפעיל את הרמיון, הרגש, המחשבת. אותכ גם את הקונצים של אגם. זה משעשע. ויש ציודים שאינני מכין אכל קומפוזיציית הצלעים מענגת את העיין. בתשעה באב, במקום לככות ככותל, אני עולה למוויאון, ניגש לפסל אדריאנוס ושהתגלה בבית פאן) ומציץ בעיניו של מי שהיה מגדולי השיסרים חושב – אתה יודע איפה אתה נמצאו הוא שנתן את השם האומלל .מלשטינה". וראי איש .שלום עכשיו" ישב לידו ולחש לו את הרעיון... הוא שינה את שם ירושלים לאיליה קסיטולינה. האימפריה הרומית נעלמה. אנחנו נשארנו. ואני גא בהיותי יהודי ברוך הוה וכאדם אני נא שוכיתי לראות אדם צועד על תירח, ון היתה אחת החוריות העמוקות כחיי. בחינת

תחסרנו מעם מאלוהים... כל שתא תחת רגליו. אני כועם כשיש תכניות סובות בטלוויוית. הלוואי שיתגו רק את חובל ואו אהיה חופשי וארוניה ימן. אני אותב לראות רומה, וגם את שרהלת שרון ואת אגבעתרון ז-זה הומן". ויש תבניות שמרגיוות אות? ואני צופה כהן מתוך מוכיום טחור, סרטי מתח בלשים, ריבול, מדע בריוני איגני אוהב. הגעתי למסקבה שאני לא אותב דיבר שתוא כלתי מוגבל. אותב צבולות, לסיפור דמיוני אין שום גכולות. אין מאכק העשרים ואותי זה משעמם שיארי זונן עמד זאוני בולות, לפיפור רמיוני אין שום גבולות, אין מאכק מצליו לתמשיר זמן לובכי זיש כלי מוף תומר בין הרמיון למציאות ואני מטבעי אים ומאבק. לא מצליו לתמשיר זמן לובכי זיש כלי מוף תומר מעצי שאת ברוך והוצה ומול לפרוא להומשי אוי אוה ברברים שבאים בקלות, אני שונא את מנצי המסוריה ותנון מולפים ותנולות ואני והובה גם פושה את הין קישוט אני אוה היות אני בער חווה להתרגן בשאני לוא ששר עודא ספר שליש מולי מרבה ואוה היי במציאות היות ללא ששר עם המציאות חוו המלאבת יש לי או לשלים שו השלימת שלי לוברי הוב מציאות היות לשכות אתה המלאבת יש לי אים לפונר מסבע לא שאני צייור לעבור היי במציאות היות ברצקי לתפור מתוך אני איים היות אפי היות בשארי מותר אני איים היות אבי הוב מצור מתוך לא מאני צייור לעבור המותר אלי איים היות בשארי מותר אלי איים היות אבי מותר לא מאור לי הלבה לכמי במותר אלי היות האבת הים מאור לי הלבה לכמי במותר אלי היות האבת הים מאור לי הלבה לכמי במותר אלי היות האבת הים מאור לי הלבה לכמי במותר אלי היות האבת הים מאור לי הלבה לכמי במותר אלי היות האבת היות מותר לי היות היות מותר לי היות היות מותר לי היות היות מותר לי היות היות היות היות מותר לי היות היות היות היותר לי היות היותר לי היות היותר לי היותר היותר לי היותר היותר היותר היותר היותר היותר לי היותר הי

33 magain

קנית בתחילת חנדש יוני בסך 100 שידו, במידה ותקניה בוצעה בשובר רגיל ירוויוב וושבונך ב-2 ביולי בטר 100 שירו במידה והקניה בוצעה בשובר המיחוד של יויזה+30 לחדיב חשבתך ב-2 באוגוטט בסך 102.5 ש"וז"

שיטת "ויזה+30" מקנה לך יתרונות נוספים: חסכון בעלות השיק ודמי ניהול הפעולה בחשבון הבנק. תכנון טוב יותר של תקציבך.

אפשרות בחירה בין שיטת "ויזה+30" לשיטה הרגילה. אלפי בתי עסק ברחבי הארץ כולל הארחה, מסעדות, הלבשה, הנעלה. מזון נדלק ישמחו לכבד את

כרטים הויזה שלך.

ויזה יותר טוב מכסף.

יות כושים השמרון צול קנוצית 🌑 בנון לאומי 🖫 בנון דישון:

לאחונה יצא לאור ספר מאור כבר, עבה, תין ומתורו. ספר מפתח, ספר חשוב, והוא צלם ישראל, מנדורת 1986.

מל שתא יצא לאור. עכשיו שיצא לאור, בין לפלוח אותו למגרסות הנייד ולגרום אותו, משפח להוציא לאור אטלס ישראל חדש. חום פרעי, נקי מתככנות כמי זו המתפרסמת -26 בי 25 בי

נעמדים אלה מופיע טקסט מגמתי על התיישבות ביהודה ושובלדון.

מדישראל, אנחנו קוראים רשימות כל יום ושלה לדעה פוליטית מסויימת. רשימות שאיז מן זמילו שמץ של יומרה לשמור על דיוק ודע א אמת. הן רוצות להכשיל את ההתנחלות מעדה ושומרון בכל דרך שמילים יכולות בשומרון וביהודה על ידי סיבסור נדיב של

> צנל מי שקונה את אטלט ישראל, שהוא משך הניאונרפי הרשמי הגבוה כיותר של שונה, לא צריך להסכים לקבל עוד כתב

ז שעם ראשונה שמישהו מעו להמוך דמגוגיה לשנה מדעית. הכותב הוא, ואני מאוד מצטער תלי לנקוב בשמו, כי אני לא יודע איך הוא שמה עכשיו, ובכן הכותב הוא: פרופסור דוד

שופמר עמידן היקר, אני הולך עכשיו לצטט מה שנתבת נאטלס ישראל. שתקרא, ותתמה

ובתרת לכל הקטע היא: יישוב כפרי תאי, והתנחלות פוליטית.

כבר בכותרת ברור לנו מה יכורה בהמשך. מנולות פוליטית.

וה עודה מידו .היו אלה נורמים לאומניים, עיק לאומנים דתיים, ובראשם גוש אמונים, פעלו נמרץ להקמת נקודות יישוב כרחבי יונה שומרון ותבל עודו."

לאמני הוא כישוי שמשמעותו שלילית. זוהי מח הקללה של שם התראר לאומי. לאומני הוא ישר שאין לו מקום במסמך מדעי. מה היו ששים אחינו מהשמאל אם מישהו אחר היה מתב את הקסע באטלס ישראל, וכולל כו את פיסקה הבאה: ,היו אלה גורמים תבוסתניים, תיקר תבוסתגיים־סוציאליסטיים, ובראשם שלום עכשיר, שפעלו במרץ לנטישת יהודה שמרון וחבל עודה"

ואל תנרוע ביותר, סידרה של ציטוטים מתוך

וחייבים להתנגר בעצמם לשימוש באטלס חזה, רבים מיישובי הנודה המערבית נוסדו כתוך מוקם היישוב הערבי כדי למנוע הפרדה סימריאלית פוליכית של האיזור בעתיד. בכך קים נינוד כולם כין האידיאולוביה הפוליטית לחית של נוש אמונים, שיעדה המוצהר הוא אדישואל השלמה, שתוצאתו הכלתי מכוונת י הבלתי נמנעת היא מדינה דורלאומית, ישיה ערבית, לבין האיריאולוגיה של הציונות שמחת, שמטרתה מדינה יחודית בעלת אותי הממשלחית: זאת אומרת משרד הבינוי והשיכון, יודי ואוכלוסיה יהודית, המוכנה לפיכר תורים בשטון.

יסביר נא לי האדון הגיאוגרף: איך הגיעה

הציונות המסורתית למדינה בעלת רוב יהורי, מן העבר הקדוש של הקו הירוק? אני ממש הרוס

לשמוע על ההתיישתות של יהודים שכאו

"ביישובים אחרים בשומרון וביהורה", ממשיך המאמר, בעולה מספר הדירות במידה ניברת על

מספר המשפחות כמקום, ויש אף מתנחלים

להשתייך לגוף של מתנחלים מקצועים כאלה. ללכת לשנת שירות שלישית לקיבוצים שצריך

לחזק אותם. לא זכור לי שאטלס ישראל המציא

שימו לב עכשיו: "ממשלות ישראל מן

אנשים הגונים, מה צריך עור לצטט לאחר

התגלית הניאוגרפית המרהימה הזה ההתנחלויות

נבנו על חשכון הציבורו לא קראתי אך פעם

כאטלם ישראל שיישובי חבל לכיש נכנו על

חשבון הציבור, או שרה־בוקר, או אילת, או

קיבוצי הערבה, או עיירות הפיתות, או כל ישוב

אחר כארץ. לפיכך, עלי להסיק שכל היישונים

כארץ, כניגוד ליישובים כיהורה ושומרון, נכנו

מכספי מתנות הכר־מצווה שהיו בידי תושכיהם.

בתנויות, ומגיע לכל הספריות. ירוע לי שאין

כאן שום תמימות. העירו לפרופסור עמירן על

התבטאויות במאמר לפני פירטומו, הוא החליט

א. להפסיק מיד להפיץ ולמכור את האטלס

ב. לבקש בחזרה את כל אלה שכבר הופצו,

ג. משרד החינוך יאסור על ספריות בכל

ר. לא לקכל עכודה בגיאוגרפיה משום

ה. במקרה שהורה יודע שעל בנו הוטל להגיש

ן. סטודנסים הם כבר גדולים. הם יכולים

כמסמך מרעי גיאוגרפי, אם מבקשים אותם

להשתמש באטלס ישראל בלימורי תעמולה

ז. מי שצריך לחטוף בגלל מה שקרה.

אתם שואלים מי המוצוא לאור של האטלם

הקלוקל הזהו, לא תאמינה מחלקת המדידות

פוליטית, זה בסדר גמור, ואפילו מומלץ.

עבודה לבית-הספר על סמך האטלס הזה,

שיכתוב מיר למנהל. לא להסכים.

כת־הספר, האוניברסיטאות והמוסדות כארץ

להחזיק את המהרורה המגמתית לצורך לימור

תלמיר או סטורנט המסתמכים על המאמר הנ"ל

ווור. שבוע הספר קרוב. לא לתת לו להגיע לשם.

ולפצות את הקונים באטלס חרש, ראוי לשמו.

זה איננו נושא לצחוק עור. האטלס נמצא

המהפך הפוליטי של 1977 ועד למשבר הכלכלי

של 1984 עורדו את ההשתקעות כיישובים

לזה שם לגלגני ומקטין באותם ימים.

הבנייה על חשכון הציבור."

להתעלם מהן.

במהדורה הנ"ל.

כן כן - דנו לוי

עכשיו לפסים מעשיים:

אני גדלתי בקיבוץ. אחת הגאוות שלנו היתה

מקצועיים העוברים מיישוב לישוב בעת הקמתו."

לשטחים ריקים, ומייד עם בואם היוו בהם רוב.

את כבר בת 15, ועוד לא צילמו אותך אף . פעם. לאף פוסטר

מה יהיהו הומן רץ, וכל יום יש ילדה חרשה בתחנות האוטוכוסים, בעמודי האמצע, בשערים שבשער העיר. רק את לא.

זה מוציא אותך מן הדעת, זה עולה לך על העצבים. אתריכך הם לא מבינים למה את בוכה בחרר שלך, לפעמים, כגלל שהכיצה־עין נרבקה לך. כמה כבר אפשר לבכות בגלל ביצה־עיו שנרבקה, הם אומרים. כן, אכל זאת כיצה שנדבקה כשלא מצלמים אותך כל הזמן. אוייש.

זה גם בכלל לא כגלל הצילומים. את נגר הצילומים האלה. פעם אחת, איש אחד אמר לר ברחוב שהוא צלם של איזה מוסף, שכחת איזה, והוא רוצה לצלם אותך, זלא הסכמת.

אבל את רק פותחת עיתון, ואת דואה כל מיני מאחלואות מצולמות על הגב ועל הבטן. ועל ארבע. הפוזה החרשה. פעם כל אחת שצילמו אותה, הרימה יד אל מאחורי הראש. היום רק בא צלם, והיא, אחת־שתיים על ארבע. מציצה במצלמה מלמטה.

אתמול, כשבאו אליך חברות, ניסיתן איך זה. איוה קטעים. עשיתן את הפוזה של הצילומים החרשים. פייר, ראית את עצמך בראי, ונראית לא רע

או איך דווקא הן הן מגיעות לצילומים האלהז מעניין מה הן עושות בשכיל צילום. בטח, כל אתת יודעת מה הולך שם. את לא מוכנה. בשום אופן. עולם צכוע.

אן, חנה האבא הממי שלך כא הכיתה, הכיא לך שבועון ותוספת צבעונית של העיתון. על השער ג'ינג'ית אחת. אוי, את מכירה אותה. אוי,

אוף, שוב עולות הרמעות, אוף. אוף. הנה זח בא. את עוד פעם רצה לחדר שלך ובוכה, ואכא, דוא עוד פעם אומר: די, די. אני לא מכין מה יש לך. הנה הכאתי לך את העיתונים שאת אוהכת,

שימסיק לחגיר די די. אכא של דגה סידר לה צילום, לא דק אמר די, די.

רגע של חולשת דעת, או פיזור נפש, נתתי הסכמתי בטלפון להשתתף בסימפוזיון לזכרה של סימון דה־בובואר כנושא אקויסטנציאלי־ זם נוסת ישראלי. מאחר ואני תמיד מתקשה בהיגוי המלה הראשונה לא הירביתי בשאלות כך שער לרגע זה איני יודעת כריוק למה מצפים ממני מארגני אותו סימפוזיון. מה שאני כן יורעת הוא כי אין לי רגע פנוי ללכת לספריות ולעיין במקורות לצורך הבנת הנושא וכניית הרצאתי הקצרה. כל כוקר אני אומרת לעצמי שבערב, לפני השינה, אתפנה לחשוב על הנושא ולכנות ראשי־פרקי ולמחרת אתחיל לטפל בו. אך לפני השינה אני נרדמת. וכשעות היום – איני מגיעה לחשוב. הרגעים היחירים שנותרו לי למחשבה הם כשעת הציפיה ברמזורים להתחלף האור האדום, אלא שאז אני עסוקה בישום רמיוני של הקניות במרכול, וכחישוב הוצאותי העתידיות מעבר

לא הייתי מגלה נקורה כאובה זו בחיי אילמלא הקנאה שאוחות כי כל יום למקרא פעילויותיהם של כמה מעמיתי. הנה הם מביעים דעה על געיין ערך אהבה" ומשווים זאת ליתר ספריו של דוד גרוסמו, משמע שאולי הם גם קראו אותם. והנה הם משתתפים בדיון־ציבורי על גלוליטה" – וגם כאן ,מסתבר, שהם לפחות העיפו מבט כמה שכתב ולדימיר נכוקוב. בטור השכועי שלהם הם מספרים על בילוי בכוננזה־כטית־הכאר הארום – סיכוב רגיל עבורם, שעבורי הוא בגדר תכנון ליום ששי הראשון של חופשתי השנתית. הם משתתפים בהפגנות־נגד, בעצרות־למען, במסיבות־לכנוד, הם ממלאים תפקיר של שושכין בחנוכת תערוה ובטקס היתולי של חלוקת פרס כלשהו – וכל זאת בצד עבודתם היומית - מהם בענייני תרכות ואמנות. כל אחד מהם סופרמן תקשורתי. ליאוגררו דה־וינצ'י של המריה. האמנם הקציב להם האל יותר מ־24 שעות כיממה:

כוודאי שלא, משיבה המקהלה שבתוכי, אלא מה. להם יש משהו שאין לך. מה? אני שואלת שאלה רטורית. נו, טוב. כטח

សាធនាពេ 36

שירעתי את התשובה. להם יש אשה בכית. לך אין. ומדוע שתהיה לך. והרי העולם עשוי להיות בנוי זוגות־זוגות, נכר ואשה, ובנוסף לכך נקבע מימי כריאת העולם כי האשה היא עזר־כנגדו. לא נקבע בשום מקום בַתנ"ך כי הוא יהיה עזר־כנגרה.

וזה מקור חוסר הזמן הכרוני ממנו אני סובלת. וזו הסיבה שאיני מתפנה לא להכנת החומר בנושא האקויסטנציאליזם ולא לקריאת הספרים שבאופנה. אילו היתה לי אשה בכית יכולתי גם אני לנדוד מכסית לבוננזה, לרקוד טנגו אחר־הצהרים ולשמוע את הרכילות האחרונה מקרית־ספר – ולא לעסוק בטיגון רגים והכנת פשטירה לארותת ערב שבת. לא הייתי עסוקה בסופשבוע חמש שעות רצופות בקיפול כבסים ובארגון הארון לקראת הקיץ, כך שעד הצהרים הייתי כולי ספוגה בריחות נפטלין ורסם נגד עש, לא הייתי הולכת לאטפת הורים כגימנסיה בהרצליה" (כה ניראו 3 אכות ו־22 אמהות), לא הייתי הולכת בהפסקת צהריים עם הכן לחגות כלי גגינה לשכור סקסופון ומשם אל השוק כרי לקנות לו מכנסי ג'ינס, לא הייתי נוסעת לדרום העיר כדי לקנות כריות זולות לריפור הכתפיים ככל בגדי הקיץ שלי. לא הייתי מבזבות בוקר שלם בציפיה למתקן הטלפון, לא הייתי... וכי מה, אני לא עומרת להסגיר כאן את רשימת כל הפעילויות

השבועיות הטיפוסית בתייה של אשה ואם כישראל. אגי נזכרת כי קראתי פעם בעיתון אמריקאני מודעה עניינית שהטקסט שלה אמר בערך כך: -אני מחפש אשה (AWIFE תפקיריה יהיו כשל עקרת־בית ומארחת אלה כלבד. היא תבוא על שכרה בעין יפה". המודעה לא כללה בין תפקיריה את הגועל נפש". מכאן שזה בריוק גם מה שאני זקוקה לו. אשה שתלך כמקומי לחנות לניקוי־יבש ומשם לחנות ספרים לקניית מתנת ברימצווה, שתביא לתיקון את הקומקום החשמל, שתחזיר מתיקון את שעון היד ומייכש השיער, שתקנה בשר לחודש ימים כחנות הבשך הגדולה והמהודרת המכריזה על .מתירים – שגעוןי". האשה הנ"ל גם תעסוק בנקיון, כבישול, בגיהוץ, בכביסת הווילונות ובהכנת מאפה לקראת כואם של אורחי סוף השבוע. אני מקווה שהיא לא תתמוטט ולא תפריע לי לקרוא ספרים, להיות בכל מקום ולהופיע בציבור בתור מי שיודעת הבל. אני גם מקווה כי שכרה לא יהיה כפול ממה שאצליח להשתכר מכל עכורותי. אם הנזמתי בדרישותי ממנה – אות הוא שאני מגזימה גם בציפיות שיש לי מעצמי.

מוף דכר: הודעתי לעורכי הסימפוזיון כי הנושא שלהם אינו מצליח לעניין אותי ולכן אני מבקשת מהם לוותר על השתתפותי. לא העזתי לומר להם את האמת. מאחר שאין לי אשה, אין לי זמן לערוא מחרש את ספריה של רה־כובואר. לפני היותי אשה כמשרה כפולה קראתי אותה, אלא שמאז עברו המון שנים. אני זוכרת את "המנדרינים" ואת "המין השני" כעדנה רבה. את .מווח קל מאד", את .רמם של אחרים" ואת .אשה שבורה" עראתי בהנאה כשהייתי חולה. זה היה לפני תרשים מספר ועכשיו אני בריאה ואין מה לעשות...

חדשות טובות

ז למה, אתם העתונאים, אינכם כותבים על רברים טובים, יפים חיוביים? זו טענה הנטעי נת חרשות לבקרים ולא גם ליתה עם השנים. אפילו התשובה הקלאסית כי הידיעה ברכר 200 אלף כליירכב הנעים ככבישי הארץ אינה הרשות" אך מכונית שסטתה ממסלולה, התהפכה מדרון וארכעה מנוסעיה יצאו ללא פגע, אך מיד בשובם אל הככיש הם הותקפו בידי שודרים עבריים היא כן "תרשות", אינה משכנעת את הדובר עמך. הוא משלה את עצמו כי היה רוצה לקרוא בעתון על ציוץ הצפרים, על צפרירי בוקר ואגלי טל, על נער העוזר לוקנה לעכור את הכביש, על פועלי יצור שהחליטו לוותר על תוספת חיוקר שלהם לשונת בנו התילה של בעל בית החרושת, על הגברת תנובת החלב בגליל העליון... כל זה מאור חיובי ומזכיר לנו את פראוורה". וגם אותו עתון כבריטניה, שבעליו נאלץ לסגרו משום שונא הכיל אך ורק ידיעות ומאמרים חיוביים.

הרוסקופ

החזיה לשבוע שבין 12.6 – 6.6

תאומים (21 במאי – 20 ביוני) כאשר מומחיות המשחק המבריקה שלך באה לי די ביטוי, אין דבר שיעצור אותך מלקצור ותיולה. עם ואת, חיותר מחוומה בראשיה השבוע שאל לא כן אתוז עלול שלא בבוונה למנוע באדם ונוש. יום חמישי חוא יום המול שלך.

ערשן (2.1 ביוני – 21 ביולי) מגמות חיוביות שולטות חשבוע, הן בבית והן בה: חום העסקים. זה חומן לנסות ולהעלות שוב ולי יונות אשר וכשלו בעבר. תשבוע ישוו דגש חוק על ענייני הלב. נקוט נישה מדשה לבעיה נושנה ייתבן שתצליח ליישבה.

אריה (22 ביולי – 22 באונוסט) תימנע מלחסתבן בתחום הבשמים - אחה עלול לחתמתות ולרבוש דבר מה וארור בן לחתחול. ווו שבוע מצויין, המביא עמו חודממיות חדשות. צו

אבל בגלל האביב ובנלל עצירת האינפלאציה, אני מנסה לערוך רשיננה כזו ברוח טובה חזיובית:

הדרך מירושלים למל-אביב באומובוס אנר. ● נקי, מרווח שקט. נהג מנוהץ מקדם פניך במאוד פנים נסיעה חלקה. גוף שמכווץ לך את הלב. ליד באב־אל־וואר (כן, שער הגיא) כאשר עולים לפניך כתויונות של השיירות המתקפות, והמחשבה הזורת על עצמה: עד כמה בתימול את להיוולד בדור הה. דור של מאבק ומדינה ויתר מלים שאת בורות מק_

סעמו של הועתר (האזוב המיקראי) מששב ● אלון הגליל, שמאז החלו להנפיק לנו אותו במיכולים אנחנו מפזרים אותו וצפשי על הבאר ככל סלס -

ס חנוך לוין האתרון ב-יאקיש ופופצ'ה". לקח ● ההצלחה: הכקורת תאמר את דכרה והקהל יביע ברגליו, במקרה דנן: להיט. הפנינה של המחוה ... הופעתה של זהרירה תריפאי

ההפתעה במוסר שאין כותבים עליו: בית השימוש הציכורי ככיכר מגרדוד ליד שוק הכימל בתל"אביב. מה זה פה, אמריקה? פשוט נקי. ואולי, בכל ואת, זו משהו אצלנו בתחום איכות החיים...

• התופעה הקרויה שלמה בר־אבא כמותה לא וכורה לי מזה שנים רכות. איזה כישרון. איזה כידוף מבורך על הכמה. לראות אותו – ולבכות מצחוק.

● טעמו של סלט המורכב מענבניות העונה מלפפוני העונה ובצל ושמן ולימון. אין שני לו נעולם ● התחושה הבינוחה של רחיית הפקרת צ'ק כבנק.

ימות האינפלציה,

או גביית חוב, מפני שסרו מעליך המתח העצבנהו של

מקום שאין אנשים

יטראר

לילה הזה הזכירה לו תל־אביב את שירו של מכם בתחת זורם הביוב, מלמעלה ענני עשן , וכתוד מהומה על לא מאומה". לילה ארוך אורי לא ובין מרוע אין הוא יכול לישון. אימלל היתושים שברסמו בנופו. העקיצות הטריפו

קו מימיפה. הבית ישן. אורי חש ברידות עמוקה נודדה כאילו כל העולם נעלם פתאום, נמחק שצלי הלילה. הבתים הרוציבות הים, עמודי החשמל עיט האנשים.

תק כנורסה שבסלון. הדיורה היתה חשוכה ורק שתו של במכשיד הדידיאו זרות כאור ירקרק. כגלל , עד ששלי, במקום השעה המרוייקת הופיעו מספרים ל ושים כאילו וועקים את אוכדן הומן בתוך הלילה

יתר. פרותחי השכוגה חיכו לו בפינה. הם טיפסו על אכא

לך יד ויעניק את הסיוע הדרוש. בענייני כספים -

אויים (12 בספסמבר - 23 בסווקטובר) מ ידעים כיצד לתרשים את זולתכם. אולם ען לקועתר מפני וטילת משימות רבות מכדי של למלאן. יווול שימוד במישור הרומנטי והד מותכן פעילות ענפה בקרב בני משפחת מורותם, וצפויה הפתעה נעימה.

שמיון קשו אמיץ עם שאימוחיכם הזנישיות.

מלה לימים אלה בראי לך לשים את האינעור לשל ניאש סולם העדימריות. צמייה התעור משונה (נכונו לך בילווים עליזים.

לתלחה בעבורת, חיי המשפחה יזרמו על דשחות אם תוחו בשלווה. אל תמחר לחסיק

> לה(22 באונוסם -- 22 בספטמבר) משות תוווה קדימה ברוב שאיפותכם ויחולו ואחויות מועילות בחייבם הפרטיים. ייתכנו שונעות אולם עליכם לנקוט צעדים להשנת את ישה משעה לאחבה ולידידות. תוכלו להרי ת את חוג מבריכם.

(בנובמבר) בנובמבר) שום שות נעול שעמום לחלוטין. יקרה רבו" אור וקל את תחיים עליכם ועל מקורביכם. א הגם יכולים להרשות לעצמכם לצאת לנומש יש ואת אל תופתעו אם הצטוכו למקד את

מתוניבורמבר - 21 מודעמבר) החלותי בשחות לחתחיל להתממש באמצל מוש תוצוה ולכן אל החשוש לפנות למישהו

LINITE SO - PARTS ישניה אותה מבקש לבצע בהצלחה. צויוני בלתי צמרות

בדרכו הביתה. גבר כפוף, זקן בצבע אפור ומלוכלך, גלימה דהויה, פנים אפלוליות, כאילו מתמוג עם שנפלטו מבית הספר ושוב אין להם מה לעשות. חשכת הערב היורד. הזקן לא פשט יד. רק עמר בפינת הרתוב, כפוף, אורי לא היה מבחין בו אלמלא צתוקם של ילדים שהתעללו כו. ילדים שרדפו אותו במורד הכביש, צוחקים, מנסים להקיף אותו במעגל הודפים מתענה מחמת יתושים שעלו מהירקון, יתושים אותו עד שאורי נחלץ לשחררו מרשעותם של המכרסמים את בשרו כמו חלומות ביעותים. הזאטוטים. היה משהו כזקן הזה שגרם לאורי לגונן עליו. הדמיון המדהים לרמותו של אביו המנוח. אותה

> ומתחשב באנשים וקנים. הקבצן הזקן. חוצה את חלומותיו, את הרהוריו. כפוף: כידו מקל מסוקס, איננו שנים רבות עברו עד שלמד אורי להתגאות באביו. תחילה היתה כושה. חוסר הנוחות. אכא היה צריך לבוא לבית־ספר לשכת עם כל ההורים כאולם. הגדול, מַמתין לרין וחשבון של המנהל. אורי התבונן מבעד למצחו כאכיז, הלבוש תמיד במין בגד כהה,

קומה כפופה. אותו זקן, אפילו אות שיער קלוש,

מכסיף. אהבתו לאכיז, גרמה לו להיות מנומס, אדיב

כלוא. ספק חליפה שדהתה, ספק סמרטוט שהכשירו אותו להפוך לבנד.

תחילה היתה הבושה. אבא של אורי עבר כפועל נקיון בעירית תל־אכיב. בעור שהוריהם של רוב הילדים בכיתה עסקו במקצועות ציוריים יותר, חלקם מסגרים, טכניים, פקירים והיו אפילו כמה בנים של עורכי־ריז, מהנדסים. משחר ילרותו זכר אורי את הקרבות שניהל כרי לשמור על ככודו של אניו. בעצם מאותר יותר הבין שלתם על כבודו שלו. בחירוף נפש. מלתמות הרחוב האלה הקשיחו אותו. הוסיפו קווי

מרירות לפניו הצעירות. הקבצן הזקן. הילרים הצוחקים. הגבר הכפוף תנמלט מיריהם כמורד הרחוב. זה אביו. אורי לא יכול לטעות כו. יום אחר, מצא את נערי השכונה מקיפים את אביו במין מעגל לועג. אכא חזר מעכורתו, כרגיל, מצחין כולו, מכקש לפשוט את הבגדים עם העור גם

הבית והמשפחה יתנהלו על הצד הטוב ביותר, ואם תבקש – קרוב לודאי שיחיה גם מי שיושיט

תנח לדברים למסתדר מאליתם. דלי (21 בינואר – 18 בפברואר) אותה חירויד שצריך להיות ממונה על ענייניך. בי־ דיך השליטה על האירועים, על המצב בביה ועל תכניות הנסיעה. אך הזהר לא לתפריז בכך, כי יש תשש שתסובבים אותך יחשבו שאתה קשוח מדי. אָם אתה רוצה שימשיכו לאהוב אותן – בדאי לך להתובן קצה.

(19) במברואר – 20 במארט אם תקרין יחס טוב, תקבל יחס עוב בחזרת. בעני יונו כספים – קרוב לוודאי שתסכול מוסרון כיס בעקבות קניות מרועות שעשיון קודם. כעת חזמן לתבוע החזר חובות, יחכן מאוד שהצעהו של ' חשותף לפתרון בעיה המטרירה אותך היא ההצי עה הטובה ביותר.

טלה (21 במארט – 20 באפריל) ישות לבים לבי בחומו אם הצעורבו למקד אה שליות ההשה התולה בסופן של דבר במועילה של של הבה במועילה של המוש שה מאוד לחייך, מבחינות רבות. בדאי לך לחפש את ווברותם של אלה היודעום לחעריך את כיש השבוע יקרו לך כל מיוי דברים מעניונים, ואחר וורי אווזב עולין

עור נו באמרים במ במיייי ...תבוכבים הוזים לך מבסימום של פעילות חברתית. שתכלול מנישות וקיחות במשרד או עם חברים בעבודה: שותר עלול להמחיל לווראות שימנים של לחץ ואחר הצטרך להעולם לן חמיבה עד ים לצור את השבוע חזה בתור קרש. קסיצה "שיתאוששו בעייוי כשמים - צמר החמתויות

עצם את עיניו וראה את הקבצן הזקן שפגש כאילו היה מדרגה מטונפת בדי שיוכלו להרגיש עצמם חזקים ולא להרגיש את תו הקלון של נערי שכונה,

בעוריו שלו וזקנתו העייפה של אבא, כאילו הפכו לחטיבה אחת שהוא איננו יכול להפריד ביניהם, אפילו לא עכשיו, בלילה הקורת הזה אפילו עכשיו בו הוא

רק לאחר שנים רבות הכין אורי כי פנה ללמור משפטים ביום שכו אכיו נעצר. אז גמלה בו החלטה להשתמש בחוק כדי להגן על חלשים היה זה אכיו שאמר לו פעם "האגרוף, בני, דוא נשק די עלוב. תלחם במה שהטבע נתן לך באמת. בשכל". אכא היה הראשון שהאמין בו.

היתה זו פרשה שבה היה מעורב אחיו הבכווי, הוא היה כבן 17 כאשר עמר בראש כנופיית צעירים שפרצו לחנות תכשיטים. האת היה "המחטנאי" ואת הסחורה החביא בכית. במותף. מקום בו אמו היתה מאחסנת את צנצנות המלפפונים החמוצים, בקבוקים שאביו ניסה

לעשות בהם יין. באשר ערכה המשטרה חיפוש בכית גילו את התכשיטים. אבא קיבל על עצמו את האחריות. שנים ארוכות לאחרימכן כאשר היה כבר שכור, אמר לאורי: בסך הכל אני אחראי על אחיך, אני הייתי אחראי,... משום שאני אכא שלו. זה לא היה קורכן גרול".

אורי מתהפך על הכורסה בעייפות חסרת שקט. לכוד בצפרני העכר שאוחוות ואינן מרפות ממנו. אחיו, עבר את יסורי הבגרות של הרחוב המפתה, עלה לצפון ועכשיו הוא מנהל מוסך. הקשרים ביניהם הם די רופפים. אכיו שילם את כל המחיר. ער היום אורי אינו טולח לאח הככור על המנחן הקשה שהעמיד את אנא. האת הבכור מצא את מקומו ואילו אביו, יצא מהכלא ארם שכור. נתון ללעגם של נערי השכונה. גבר שכניו מתביישים בו. הולך אט אט שכוח, בפוף. השוטה של השכונה. הבריחה של השכונה.

אורי גדל בתוך הזעם הזה של ילד שרואה את אביו מתכזה. אותו קכצן שהיום בסעות הרימרומים נערי השכונה הריצו במורד הרחוב. לרגע חסב אורי על ילריו של הקבצן הזה אם יש לו בכלל ילדים, על משפחתו אם יש לו בכלל משפחה. לפעמים – היה אכא אומר לו בשנים האתרונות כאשר ככה כנר -לפעמים טוב לאנשים כמוני שלא תהיה להם מספתה. אתה מבין בן, אז לפחות הם לא צריכים להתחלק בקלון".

שנים רבות עכרו עד שלמד אורי להכיר את אכיו באמת. מתוך אשפת הרחוב, כמו עוף חול שנשרף, צמחה דמות חדשה. באשר נולד ניר, בנו הככור, ניסה לחגך אותו על המופח הוה של אכיו. לחגך אותו על דמות אדם שהוא עצמו תמיך התכייש בו.

עכשיו, כאשר קרן אתת ראשונה, כמורח, מפלחת את השמיים כמו חץ של זהב והציפורים מצייצות במין חדווה, רגע לפני שגלגלי העיר המטורפת יתרישו את קולותיהם דרכים, אורי יודע כי אכיו היה מופת. אחד מאותם ל"ו צריקים העומסים על כתפיהם את עול העולם. לוקחים על עצמם חטאים לא שלהם. כמוכן מאליו. בשתיקה, רק כשלמר אורי להעריך את המופת של אכא, חש כי התכנר באמת. אז הלך ללמור משפטים. ברירתו הוא מחזיק עדיין את צילומו של אבא, צילום שהגריל אותו וחוא ניצג מעל לשולחן העבורה שלו. הסמל היפה של חייו.

שעת בוקר מוקרמת. בנלי צה"ל קוראים קטעים מחכמת החיים השל העם היהודי. אורי מקשיב כחצי אוזן למשפט שהלם כליכך את אביו: "במקום שאין אנשים – השתרל להיות איש".

אם קיימת דמות ההולמת את המושג הוה - ידע. אורי היה זה אכיו.

37. Kiagain

בהנגריה פגשנו

לראות איך חיים

מצליחים להלך

ההסטורי הדק.

עשיר, מלומה

פאר וארמונות,

לצד משכורות

עלובות, שיכונים

ירודים, שירותים

ההונגרים איכשהו

מפגרים. אלף

שנים הצליחו

להסתדר עם

הרוסים. אבל

טלוויזיה רואים

מאת עוברה ישועה־ליית

צילומים: שירוח גאמא" ופיטר.

תווינה,

ליית

unealo 38

כולם. עכשיו זה

העיר מעולבת יובי

במערב.

היפהפיה

על החבל

בבודפשט

ת"ר מצ'כיה שבא

קוביה הונהרית עצובה

צינור הפליטה של ה"זולוו" העתיקה שלנו השמיע רעשי נפץ אדירים, והיה ברור שצריך לעשות משהר, אבל מהר. לפי מדריך התיירות הממשלתי ההונגרי יש בבוראפטט רק מוסך אחר המעניק שירות לרכב מסוג זה, ואחרי חצי שעה של שיטוטים נואיזים בפרוורים הצסוניים של העיר אמנם מצאנו אותו. השוער דיבר רק הונגרית אכל הכנו היטב שהוא מציע לנו בחביבות להסתלק. כאן לא יעזרו לנו.

העקשנות והיאוש הריצו אותנו על פני אולמות המוסך הענק ער שמצאנו דובר גרמנית. הוא היה מנהל עכורה והסביר בצער שהמוסך שלו כבר לא עוסק ב"וולוו" (כאמור תוא היה היחיד ברשימה), ובכלל, הוא עמוס מעל הראש ולא יוכל לקבל שום עבודה נוספת היום, וכבר מאוחר. אמרנו שנשלם, כמובן, כמטבע מערבי. זה עבד. תוך שעתיים היה לנו אגזוז מאולתר חרש, כמחיר שהיה נחשב מגוחך בבון. אנדי (שם כרוי, יש ארם כוה) אמר לנו אחריכך כי מה ששילמנו שווה ערך לשלושה ימי משכורת של מכונאי הונגרי, אבל קופת המפעל הממשלתי הסוציאליסטי כמובן שלא ראתה אף פרוטה מהכסף הקפיטליסטי

אגרה בא לפגוש אותנו בלובי של מלון "פורום" שעל הגרה השמאלית של חרנובה, כפסס. נוף משגע של המבצר העוניק של בורה נשקף מן הגבעה שמעכר לנהר. רק מאה שנים קוראים לעיר המאוחרת בוראפסט, אבל ההסטוריה שלה משונרעת על אלף שנים ויותר. כאן, הרחק משיכוני העוגי העצוכים של פסט שבהם בילינו את הלילת שעבר, ומן המוסך הממשלתי, קשה לנחש הברל מהותי בין העיר חיפה והתוססת הואת לבין כל עיר מערבית אחרת. אלמלא אנררטת ההנצחה הענקית לחיילי הצבא האדום, המתנוססת כאופס מעל הגבעה הכולפת ביותר בעיר, אפשר היה לשכוח מי כאן בעל הכית.

בהאונה קשוכה לשמה שכה משוחחים ביניהם האורחים הלבושים היטב שבלובי, אששר להבחין בין תתיירים המערביים

לבין המקומיים בעלי היכולה, המסוגלים להרשות לעצמם ויסקי תוצרת תוץ כבר של ה"פורום". זה היה יכול להיות כל מלון בפרגקטורט, ברלין, או לונדון, אבל סימניה המובהקים של הכלכלה המוציאליסטית קשים מאוד להמתרה. בתפאודה הקפיטליסטית הנוצצת מנקר את העיניים מספרם הרב של עובדים במדים מצוחצחים, המסתובבים באנס מעשה כין הכורסאות הנודנות ושולחבות הברום והניקל, אורבים להורמנות לזכות בשרות קטן תבורת תשר זעיר. רוב הזמן הם רק קרים קירות ומברכים את התיירים במאור פנים. גם זו פרנסה בפרינה - שהעקרון השולט בה – כמו ככל המרינות המוציאליסטיות שאין אבטלה שאיננה סבויה, ואם אין מקומות עבודה פצויים,

אבל במוסך היו אנשים שחיכו ימים ארוכים לתיקון ה"סקורה" או ה"טראבי" המבורטטת שלחם. ובחנויות, אפילו כרתוב היוקרה ואצ'ראוט, צריך לעמוד בתוד שעה ארוכה כדי

בריחה מונגריוני הממשלה שלנו מעמירה פנים שאנו חיים

א פכול ימים לפתות.

ממציאים אותם.

לזכות בתשומת ליכה של וכנית עייפה ואדישה. קהל בדול מסתער על הסחורה הרלה והזולה אשר על המדשים – יחיו אלה ספרים, נעלים, או מוצרי הלבשה. לעומת ואת, כבוטיקים הקטנטנים שטביב המדרחוב, יעניקו יעלות הון הלבושות כמיטב מחלצות האופנה האחרונה טיפול אישי ולכבי ללקותה שמוומנים ככיסה. הצרה היא שהבחירים כבוטיקים הפרטיים לא נועדו למי שבתפרנס ממשכורת ממשלתית.

הלנה, אשתו של אנרי, וחברותיה מכלות את כל שעות הפנאי שלהן כשוטטות בין חלונות הראווה, כשהן נושאות עליהן תמיד סכומי כסף נכברים כמזומן. לעולם אין לדעת מתי יגלו משהו מוצלח במחיר סביר. והדי גשות כודאפסט, ידועות כטעמן הטוב ולחיטותן אחרי חידושי האופנה, ווצרף כל תקשיים הכלכליים נשמרת עדיין חשיכות עליונה להופעה היצונית

רעולם השמוניסטי. אנחנו מעמידים פנים שאנו חיים כמערב".

בנק שחור

אובל בעיה להשיג אשרה כניסה להענגריה על דרכון ישראלי.

וונ תשקיים מעבלים ויזה בשברירות התונגרית כווינה, תמורת

לוצים וולאר לאיש. הישראלים שפגשתי נען ברכב שכור,

אלו יש גם שיולים מאורגנים. עם הקצבת הרולארים

משאלית אמשר לתניע רתוק בתונגריה, אם תרעו להשמר

שמונות הנדולים בנוסה האמריקני, ותעדיפו לינה בבית פרטי

ושתו ושתיר המצחיק של פוצה מששה דולאר לחג ללילה. עם

שו ובחים הימובים" במרכז העיר מקבלים תיידים לתקופה

מוש שסכני חוד, נשלתנו על ירי לשכת ותיירות הממשלתיה

לחת תעשיחי מרכא. ותתבלנו במשפחה שהעמידה לרשותנו

מאול משני התדוונים בדירה בת 40 חמ"ר בקירוב. הם עצמם

דו ובח יחידה – הצטומפן כ"סלון" הועיר. למרבה הצער איש

לא השכנים) לא שלט בשפח ורה כלשהי, אך יכולנו לקנל

של דבים מנום וברור על צורת חיים שהיא מנת חלקם של דבים

בעלי המטבע תשנברי ומא עדיין המוס ביותר בגוש המורחי: מוריבט לרולאר) ל"שתור" ווא

שיות עם זאת, לחשוות את רכת החיים במושני המסוגע

אונ תושבי בודאפסט המונה שני מיליון נפש.

יונג מאניו

על הווק מאי וות הצועו רווקא מוות הצועו רווקא

דירת פועלים בהינוי

אנתנו שביקשנו לבלות בנוראמסט רק רק שלושה לילות

למה מתאבדים

ערב קיץ יפה על האי מרגריטה שכאמצע הרנוכה חכורות של בני נוער זורמות לאי הרומנטי, שכולו גנים ופארקים, מין יער בולון בין בודה לפסט. פארים ולוגרון היו המודל להקמת הבירה ההונגרית המחודשת במאה התשע" עשרה. בתחרות העיקשת שלהם עם וינה הסנוכית, בירת הקים רות האוסטררהונגרית, לא חסכו ההונגרים באמצעים. האוסמאן (אדריכלה של פארים) ואייפל הוזמנו לתכנן גשרים וכניינים, תתנו זצתמת רשמית ל"שיק" הפאריסי של בודאפסט.

בבית־הקפה אנחנו עורכים היכרות עם תייר צ'כי בודר השמח לרבר אנגלית. ביקור בבוראפסט, הוא מורה, הוא "קפיצה מערבה" למי שחי במדינה סוציאליסטית "אמיתית", אבל למרות הכל, לא היה רוצה להיות הונגרי. -מה הם חושכים לעצמם", וווא אומר בכוו לא מוסתר, -אצלנו אומרים: עם ישכן אחר אי אפשר לשבת על שני בסאות. בסוף נופלים".

כשאינו מרגיש שהצליח לשכנע אותנו הוא שולף כמנצח את התוכחה הסופית לכשלון ההונגריו איך אתם מסכירים את העוברה ששיעור התואברויות, הגירושין, ומקרי המוות מהתק פות לב כאן הוא הגבוה ביותר בעולפוח" מה שנכון. המספרים של אירגון הבריאות העולמי מלמדים שכתתומי המוות מרצון התונגוים מחויקים בשיאים שרק הם עצמם שוברים משנה לשי נה. בשנת 1984 התאכרו 46 מכל כאה אלף הונגרים לעומה 35. למאה אלף כ־1969. להשוואה: בסינלנר שנמצאת במקום השני שיעור המתאברים הוא רק 25 למאה אלף. הוקרי הנפש מדברים על ה"מלאנכוליה המגיאריה" המוצאת ביטוי ביצירות האמנות,

בשירה, וכנטיה החוקה לטיפה המרה. ברוך ל'גונול', מסערת היוקרה בהיא היהיעה של פסט, אנו עוצרים לצילומים ביכיכר הגיבורים" הכומבאסטית הסמר כה, ושומעים מאגרי שגיבורים אולי יש בהסטוריה ההתגרית, אבל לא מנצורם. כולם הונסו ו.הפסידו בכנוד". בעצמאות מריי נית לא הצטיינו ההונגרים אף פעם. בכני עם חכם הצליחן להפוך את התולשה הואת ליתרון. בזה אחר זה החליפה הונגריה ירים, מדמונגולים לחורכים ולאוססרים, ולנסוף, אחרי תקופת עצמאות קצרצרה, לנאצים שמינו את מקומם לסוכייסים. במשך השנים לפדו החונגרים להסתרך עם כולם. הם לא גאים בוה

במיותר, אבר עובדה שתם קיימים, וגם וה משהר. על נפיון תשיכון האנפרטובויטית ב-1956, שרומא בפרחץ דמים הקברים כאן כעל אידוע פראגיי. ב-1966, באשר ניסו הצ'כים לחקות אותם עם

"האכיב של פראג", הוכידו חונגרים שהם למרו יפה מתנסיון ואימשרו לצבא האדום .... לציכוסלובאקיה כדי לדכא את השכנים, ועוד שלחו התנמול לא אחר לכוא באותה שנה עצמה נתנה מוסשות אור ירוק לליי ברליוגיה הוחלת של הכ בכלה התונגרית כודאמסט הני אולי הכירה היחירה במולה אירומה שכה אין במולות בחילים רוסיסי

ל חיותי 50 אונון, ולא 250 ער 500 ארווים ויווער, כמו אצר אנים מי שנואה כתייר מערכי (מצלמות הן סימן ההיבר) וכול לעבור עשרה צערים במרכז העיר כלי השאלה

הלנה, אשתו של אנדי, והברותיה מבלות את כל שעות הפנאי שלהן בשוטטות בין חלונות הראווה, כשהן נושאות עליהן תמיד סכומי כסף נכבדים במוומן. לעולם אין לדעת מתי יגלו משהו מוצלח במחיר סביר.

מראה כללי של בודה העתיקה.

המצבה לזכרה של חנה סנש ז"ל.

לשאלה כמה יהודים יש בהונגריה עונה אנדי בלי לחשוב "חצי מיליון" ומסביר שכוונתו כמובן לכל האנשים שטיפת דם יהודי זורמת בעורקיהם, כמוהו. מי שלא מדגיש את העובדה. הזאת בעצמו, ימצא יום אחד שאחרים יזכירו לו.

חלון ראוות חונגרי:

ผเลยสไต 40

וקניק בחצר

בגינה הפורחת של "גונדל", תחת שמשיות כחמסי תל-אביבי כמעט, מגישים את המזון כהרר מלכותי ולפי כללי הטקט שלא השתנו מאו ימי הקייור, אבל קצת מהר מדי. בעל הכית האחרון הפך למנהל כללי כשחולאם העסק, ואיכשהו הצליח לשמור על הרמה. לפי קני מידה מערכיים מחירי "גונרל" סבירים ביותר. כמונחים הונגריים הם אסטרונומיים. למרות הכל, זה לא מקום מפגש לתיידים דווקא. השפה השלטת היא ההונגרות.

לאנדי יש סנטימנטים ל"גונרל", ממני שסבא וסכתא שלו אהבו לבוא לכאן, כשהטב היה מעשירי העיר. כל כך היה עשיר, ער שהצליח להמשיך לנהל את עסקיו, גם אחרי הכיבוש הנאצי ב־1944, כששאר היהודים כבר היו בגטו. כשבאו לקחת אותו לבסוף, הוא סירב לעזוב את המשרד. הקצין לא התווכת, שלף אקרח והרג את הסב כמקים. נהרוצה לא היה גרמני בכלל, אלא הונגרי פאשיסט", אומר אנדי בשקט. סבתא לא היתה יהודיה, וגם לא אמא, שאותה נשא אכין לאשה כשנים הקשות שאתרי המלחמה, כאשר נשלח למחנה עבודה בסלובקיה.

אנדי עצמו יהורי רק לרבע, לפי הנקי נירנברג, וגוי גמור לפי חוקי ההלכה, אבל הוא אינו נוגע ככשר חויר, ומנסה למפח את הדרגל גם בבנו בן התשע, -שיירע מאין הוא בא". הוא גם וקח את הילר לבית הכנסת בפסח ובראש השנה, וכבית מנסח למוד אותיות עבריות. לשאלה כמה יהודים יש בהונגריה הוא עונה כלי לחשוב, -חצי מיליון" ומחייך למראה תרהמתי ומסביר שכוונתו כמובן לכל האגשים שטיפת דם יחודי זורמת בעורקיהם, כמוהו. מי שלא מרגיש את העובדה הואת בעצמו, ימצא יום אחר שאורים יוכירו לו, וכבר היו דברים מעולם.

אנדי מספר שבחרגי האינטלקטואלים, האמנים ואמצעי התקשורת, יש יצוג גרול במיוחר לאנשים עם שמות בעלי צלצול" יהודי, כמו אלח המתחילים כל ולוין או "ק" (כחון, וכן כעלי שמות גרפניים. גם שם המשפחה של אנדי הוא יהודי מובחק. אין רבר כות שנקרא הונגרים שהורים", הוא מסביר: בתערוכת המעניינת של מאנייארים, סלאוים, גרמנים וצוענים, ותוצא וניועורי וא יחוס אקווטי, בעיסר לאוני שהשואה המכח את היחדים לאחר הונים הנדירים באירופה.

כאשר אגדי נוטל אותנו לסיור ב"משולש" הגטו היחורי יישו, הוא מתגלה כמומחה גרול לכל שינות האיזור ותולדותיה למסערות הכשרות ולחנויות לתשמישי טרושה, האיוור כולן: מחנה למרי, דק יהורים מצטים קדיין חיים כאן, חובם וקנים. בית הכנסת חענק והמרשים מרחוב ווסליינטי ומא הגרול ביותר ששרר באירופה החתעללות הגרמנית ביהודי הונגרית החלה ויק בשנה האתרונה למלחמה, בברדאפטט ברשת הפרס, הטראגי המוד של המנעים בין אייכמן וקטטנר, לצד פעילותו המסורה של ראול ואלנכרג להצלת יקודים מהרכבות לאישוויץ.

לכל זה לא נותר זכר. "קטשנר" הוא עכשית ווצגה קאנוריה בחליאקיב, את עלבותיו של ואלנברג עניין מאסקים בון מרתמי מוסקות לאברון, ואילו בית הכנסת חנדול של בוראמטט סגור ומסוגר, וגם המניאה הצמור אלנו. אין שם אמילו שלט שאומר מתי אמשר לבסי, איכשון אמונן מצליחים

ום הקוגורו לותגוב פנימה וחצר הפנימית הגדולה מוכירה מינור, בתוכה בית קברות ידתר, כצר מצבות לפואה ולגבורו אני מגלה על

עתונים מערביים אוחבים לתאך את הונגריה בערש הינס הכלכלי" נוסח מזרה אירופה, ומדברים על "נוסחה הפלא" שהמציא המנהיב הקומוניסטי הוותיק יאנוש קאראכן כיצד להיות חבר נאמן כברית וארשה וככל ואת לאמשך למשק להיכנות משגשונה של היוזמה

הפרטית. במדינות הסוציאליסטיות חשבנות מתבוננים בחשרנות וביותר מקורטוב של קינאה בהונגרים המחלכים על חווכל חיק שבין שני העולמות. חרו כל הניסים כולל לסובנית המלא: ההוגריה המסורסמת ששיגעה את העולם והכניסה מטבע זה טוב לשפת המרינה מטבע זה סוב לשפת המרינה טוב רק הסית לל הנגריה טוב רק הסית לשבנותיה משטת הרגל, רומניה מוליו וכולוריה, שלא להמר על אמג רוסיה

חמרון תכום נובע מע בחלמן מח"שיטה" המעמירת בראש המעעלים חענקים פקוחום עם

ן תילדים היהודי תיחיד: שלושה פעוטות בלבד.

הקיר לוח זיכרון לגיכורת נעורי חנה סנש, שמעביר צברמורת

חיום מתנהלים החיים היחוריים כבודאפסט סביב ביח הכנסת החדש ברחוב קאוינצי, שהוקם כשנת 1920 בנוסו מורוני עם כתוכת עברית ענקית על חוית תבניון: ימה נורא המקום חור, אין זה כי בית אלוהים וזה שער השמים". גם בפנים שלשים עבריים: 'תברה ש'ס', 'בית המודש'. אני חונית לשם בבוקר ולצערי אין איש. פעילות שוקקת, לעומת ואת, במסבת הכשר של בית התמחוי "חנה". טבחיות קשישות עוסקות בקילווי בצל ואנווים לארוחת הצורים: כארבעים סועדים באים מרי יום: אומרים לי כיידיש, ומצטערים כשל רם כמה חבל שאין תערים אמריקנים. כשנה שעברה חיו מגיעים אלינו מאות מבקים ביום מתנאה מנהלת המטבת.

אני עולה במדרגות לקומה השלישית ומוצאת גדיערים ותרי אמיתי, עם כתובות עבריות על פלקטים שנותרו מתנו מסח ופורים. אבל לומרים כו רק שלושת סעוטים, וחם לא מתרגשים כמו הגנגת למראה האורחת מישראל. חינור אחד אםשר לקבל בכוראפסט נם בנימנסיה היתורית חומצאת אא רוווס מבאן, ובבית הקדרש לרכנים – המוסך היחיר, כמגן, בקר מזרח אירופה הקהילה מספקת הזגים, שוחשים ורבנים מדינות הנוש המורחי, וגם תולשה על ענפום מכניסים בכלנקה החונגריתו מספל לייצור נקניק סלאמי עלאט כשר "נחושל להסקת טליכוביץ, אף הוא בשה למהדרין, סחורות "צוא מבוקשות הנרכשות ברולרים רבים ויקרים כאמרישה ההפו ...חביב גם על מוסלמים.

מילכוד

מו אותני לבילוי של אתרהצהריים כ"מבצר הרייגים". נשרות התצפית היפתפיות של בודה. על המרפסת ת מבוסים במפות ורורות ומלצרים מהמלון הסמוך של לילפוד. יכודות המלון שולבו בזהירות בשרידיו של חמי פתים, קשה להחלים אם זו שערוריה או שיא של השנה מנגד בניין הפרלמנט השנגרי הענק, שנכנה ווסמתססר, אבל מימריו וושבו במיוחר כך שיהיה למפר וחצי מהמקור תאנגלי. כן, עריין נערכות כאן לפרלמנט. רצוי לבוא ולהצביע בעד המועמד היחיד של לה היחידה מי שלא כא, זוכה לעתים לביקור כית של

התקשו עם הקופסה ופתק הנכדן... התקצאותו של אגרי בנככי הכלכלה ההונגרית אינה מו לפער את בעיותיו שלו. הוא כן עשרים ותשע. כנו נילד תרשים ספורים אחרי שהשתחרד מהצבא (שנתיים תובה, ושרוב הזמן הייתי כבית הסותר"). הוא ויתר על ווה הספרות ולמד בכית ספר למסחר. החיים על סף ם ומתימלי הפכו לבלתי נטבלים. גם ילריו רוצים שלאכא. הקשות מכונית קטנת, שלא לרבר על בקתה קטנה לבילוי שנום על שפת אנם כאלאטון. הדרך היחירה להחלץ ממני של אניון כצווארון לבן היא להכנס כשותף לעסק

-חונדייאו הוטל"

שנו מהנחי חולם, ולא כלכלנים ברגרי מתחל עסקים. קיים

ולינו המיושן של המשק, אשר ההקלאות ושכעצמה הגיעה שנים מים היא עדיון הגורם השלים, בתמופה שבה המערג

פערפים תוצרת הקלאים, והמורה אינו מסוגל לפלוט

אותם מדוכור מטבע קשה.

כמו לא די בכד, כא אסון צדנוביל וסגר את שערי אירופה

חמערבות בפני מוצרי מוון

מתמורה, מה שתנחית בפיץ וה

שואה של ממש על החקלאות החנטרית חומרן גלם לתעשיה אין כפלל העבורה היולה שלהם בתתרות קשה עם הפורון היחוק. גם קרלק ישר יבוא מרוסיה לפי מחורו מוסקות

ארן מתקייקים! גם על זה יש בדיאה הוגנהיות מרוע יצאה משלחה כלכלנים לאשתלמות מאוסטרליה: לקמה מתקנגן, ציה לקאר גבוה כשומים היג

הועירה החרשה המתפתחת בהונגריה. מי שעכר פעם אחת, כמו משפחתו של אנדי, את משכר אובדן הנכסים בפקודה מגבוה, יחשוב פעמיים לפני שישכנץ את אימו למכור את תכשיטיה האתרונים לצורך פתיחת עסק העלול ליפול בידי הממשלה חוך שנתיים־שלוש. המשטר מנסה לטעת בטחון במעמר הכינוני המהסם, אך ערובות של ממש אין בירו להעניק. ב"סאמיזראת" (פרסום מתתרת) האחרון ראו אור מיצאים

של מחקר ממשלתי סודי שחשפו עוברה מרהימה: ההכנסה הממוצעת למשפחת עוברי צווארון לבן עם שני מפרנסים אינה מניעה אפילו למאתיים והמישים דולאר. אגדי, אגכ, כמעט והכתבך קשות כאשר הרשה לחבריו להדפים את אתר הגיליונות האורונים של ה"סאמיזראת" בציור המשרר שכו הוא עובר. הוא נאלץ לצאת ל"השתלמות" עד יעכור זעם.

כלשות, וכאן מתחיל המילכוד ההונגרי: נניח שאצליח לגיים את הסכום הדרוש להשקעה ראשונית – מה אעשה אם מחר

כל התעטשות בקרמלין עלולה להמים אסון על הבורגנות

יבואו ויגירו ששוב מלאימים הכל, ואין עוד רכוש פרטיז..."

אבל הזעם בדרך כלל אינו גדול. שני הצדדים שומרים על כללי המשחק. המשטר יודע שצריך לחת לציבור החושב "לשתרר קצת קיטור". האינטלקטואלים מצידם לעולם לא יעלו ברעתם לקרוא לשיבוי המשטר או להטיף לרמוקראטיה בנוסה מערבי. גאנתנו שייכים למקום שאנו שייכים, בריוק כמו כל שאר מרינות אירופה". כך התאפשר מצב שכו קבוצה של 30 סופרים ואנשי אקרמיה הרשו לעצמם לחתום על מכתב גלוי שפורסם כמודעה בעתון הוינאי "פרסה" וכו מחאה גלויה נגר פרוייקט משותף של ממשלות הונגריה וצ'כוסלוכאקיה, שלרעתם יגרום נוק חמור לנתר הדנובה.

מי שעבר פעם אחת, כמו משפחתו של אנדי, את משבר אובדן הנכסים בפקודה מגבוה, יחשוב פעמיים לפני שישכנע את

אימו למכור את תכשיטיה האחרונים לצורך פתיחת עסק העלול ליפול בידי הממשלה תוך שנתיים־שלוש.

בורה חיא החלק ה"סוב" למגורים בווינה. אנרי, הלנה ושני ילריהם מתגוררים בשיכון לווגות צעירים במערכ הרחוק של העיר. 1500 פורינט מתוך משכורתו בת 6000 הפורינט של אנרי הולכת לתשלום הוצאות שכר הדירה שמימריה 54 מטרים רבועים. הנסיעה מן הפרוור למרכז העיר בתחבורה הציבורית גוולת שעה למחות בן הילרים והפעוטון מתחילים לפעול בשש

בכוקר אנרי עצמו מעריף להיות כבר בשש במשרר, חברה מסתרית ממשלחית גרולה במרכז חעיר, על מנח ליהנות מהשקט והאפשרות להשתמש במכונות הכתיבה ותטלקס לפני שיגיעו עמיתיו. בחכרה נהגג שעון עבודה גמיש, ד-40 אחווים מהמשכורת מחושכים לפי פרמיית ההצלחה בעסקים, מה שמסביר את המאמץ המושקע. למרות הצלחתו ומסירותו, אסיכוי להגדלה ממשית של הכנסתו בחברה הוא אפסי. יותר מדי מקידים מתורים ביניהם על הוכות לעבוד ולהרוויה. בצר עירור היוומה הפרטית במוך החברה הממשלתית, השכר הנמוך הוא תמריץ חוק להפש עבודה נוספת.

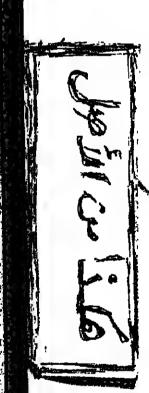
למרות התנאים הקשים, אנרי והלנה מרוצים מאור מהשיכון היוערתי, ששירותי הקהילה שלו הם בנחינת פרוייקט נסיוני בועו. דם כוללים אולפן שלוויויה במעגל שגור, המשרך שעתיים בכל ערב לאלף הרירות בשכונה, מעין "עתון קיר" מקומי הנותע ההדמנות לשתרה מתחים יצירתיים. שווה ערך של דולאר אחר שמשלמת כג' משפחת בחודש מאפשר את כיסוי הוצאות ביסים אלה מתפונים בשיכון לחירוש מרעיש באמת: אנסבה צלחת לקלוטה שודורי לוויינים מתחנות טלוויויה

לפני תרשים אורים תפוע רכו התרבות האוורי בחבניה שאלות ותשוכות" באולפן הטלוויויה הקהילתית, אגרו מיהר לרוך לאולטן כדי להציג לו שאלה בשירור חי ולמה לא מילפנתן אנו שואלת ונוכרת שכעצם אין לו טלפון כבית...)

בלבוש לא אופייני למזרח.

41 Blaeaio

הטכנולוגיה עוזרת לטבע

בעים עושים ראש חדש את השיער, נשטף, לאחר כמה אוהנטייה העכשווית היא הפיפות. צבע זמני – מורחים על לשיער מגוון בגוונים שונים ולא רק צבע אחד. אם רוצים לנסות את שיטת עשה זאת בעצמך – אל תעשו שינויים קיצוניים. בחרו את הצבע הכייקרוב לזה שלכם וקצת יותר בהיר. בצביעה שניה תמיד אפשר לשפר. קראו היטב את ההוראות. צבע יכול לגרום לאלרגיה ולפריחה.

אם יש לכם בעייה כתוצאה מטיפול לא נכון, תוכלו להתייעץ במומחים שבמרכזים המקצועיים של "וולה" (בלב דיזונגוף) ו-רבלון" (ברחוב

בוגרשוב). קבעו פגישה מראש. אם אתם מבולבלים ממה שמציעים לכם, תבדילו בין כמה דרכים לשינוי גוון השיער: גוון קבוע מכיל שני מרכיבים, מי חמצן וצבע. לכן נספג בתוך השיער ואינו נשטף, תובע תיקון לפי קצב נידול השיער. חצי־קבוע, אלו החומרים בשיטת עשה זאת בעצמך. בדרך כלל ללא מי־חמצן, רק מכסה

חפיפות. צבע זמני – מורחים על הראש, שוטפים – כשומאס. בססים אמיתיים, מובהר השיער, קצוות קצוות, ככל שהם קטנים ועדינים, המראה טבעי יותר וזה תובע מקצועיות ומיומנות. הבהרת קצוות – אפשרית כיום ובקלות; בספריי שמתיזים ממיכל, חושפים לשמש או מייבשים במייכש – ויש לכם קצוות בהירים יותר, אפשר לעשות בשיטת עשה זאת בעצמך", טוב לשיער בלונדי עד חום בהיר.

הטבע לא מתחרה בטכנולוגיה, אלא משלים אותה. יש נטיה לחזור אל הטבע גם בטיפולי שיער – במסיכות לשיער, בשמפו שעשוי אבוקדו, קמומיל, נבטי־חיטה, ניחוח של אפרסקים וגם בוץ טבעי כמובן. אגב, הירחון "ווג" האמריקאי ממליץ על טיפול במסיכת בוץ מים־המלח (שמיובא מישראל), זה עושה דברים טובים הם מבטיחים, לכל סוג של שני

מו בבגדים, כמעט הכל ב הולך. גראש קיפוד עם שפיצים", מדורגים שמסופרים בטכניקה מיוחדת על פוני לא סימטרי, תסרוקות מתולתלות ורומאנטיות, שיער משוך לאחורנית ומרוח בג'לי שמשווה לו מראה מבריק עם -קוקו" על העורף. (ראה גילה אלמגור, בפרסומת של יוגורט). שיער קצר שחושף את העודף ורעמה שגולשת עד לכתפיים.

הכל הולך

על הראש

להניח, שבקרוב יגיעו לארץ. עד שבלהבים שלהם יש מגרעות של ואורך ביחד (הקווצות הקצרות

למשפחת הג'לי והמוס, מותו על הג'לי והמוס התעדוו במידה הראש, כמו הספריו של שנות רבה. יש פולימריים שעוטפים את השישים, אבל לא עושה אותו השיער ומעבים אותו כך שהוא נוקשה אלא מעבה ומבריק אותו. נמיש ומלא יותר וקל ליצור ממנו להב משונן זה לא רק שם של כל תסרוקת. השיער לאחר

אז מומלץ למרוח על הראש מעט חצי־עיגולים, שמאפשרים ליצור תחליב-שיווף שמיועד לעור – חספורת של שיער מעורב קצר מה תכשיר חדש, שנוסף נותנות את הנפח, לארוכות) geale

ו, אלו מספרים חדשים, השימוש רך ונעים יותר למגע.

שמן נית על הראש

מילון לתכשירים

ל פנני־שמש לשיער – המוצר הבי־חדש בתכשירי טיפוח

השיער. כיוון שגם השיער נשרף,

כשהוא נחשף לשמש, המציאו

תכשירים שיש בהם חומרים עם

מקדמי שיווף מ־6 עד 15, ממש

בינתים תכשירים אלה מוצעים

למכירה בארצות־הברית

כמייצבים (Conditionair)

שמשתמשים בחם בסוף החפיפה

או בתכשירים המיועדים למריחה

על השיער, כשיוצאים לים. יש

חדשים:

כמו בתכשירי־שיזוף.

כמגן בפני קרני־השמש.

מה מטוטים מחטבע ממשבחו של מעצביהשיער קובי בר
שקתפוסם גם בשל ספר הבישול של
שקתפוסם גם בשל ספר הבישול של
ידים להישיער עבעי גבר השמשו שימו בצנצנת כוס שמן
המידואו שמן זות ורציר ידוקן דמע בוס חומק ורבע כוס מים, רצוי
מ'ידים שקונם בבית מדקחתו ערבבו חיטב, מרון על הראש לפני
שימודה צאב אונו זה גם מנן וגם מזין בבית חפפי את הראש
אמר מיינון זות מיינון במיינון במיינון אייל כמסיפון
המאח ברמם אואייא רק מעדן טעים, זהו חומר יעיל כמסיפון
אמר מיינון שימון ובש ייש בן ויטמינים וגם שומן
אמר מיינון בא ייש בן ויטמינים וגם שומן
אמר מיינון בא ייש בן ויטמינים וגם שומן
אמר מיינון בא יים בן ויטמינים וגם שומן
בע הומינון שתו במת דכש

איך בוחרים תסרוקת חדשה:

ידאל ששון, מעצב השיער שהפך מספריים ומסרק לאימפריה פיננסית, אומר: אל תנחתו על מעצב השיער ששמעתם עליו פלאים או אפילו על הספר/ית שבפינת הרחוב שלכם סתם כך, כשהוא או אתם לחוצים בזמן. תשקיעו בראש חדש במה שעות של זמן פנוי ותביאו אתכם כמה תצלומים וסרוקות שאתם אוהבים – שחספר יקבל מושג למה אתם מתכוונים. מעצבישיער טוב יסתכל לא רק בראש ובטיב השיער ובצללית שלכם כדי להתאים תסרוקת, אלא גם ינסה לקלוט איזה טיפוס לפניו. אם ג'יוס וטוישירט זה חסגוון שלכן האל תלבשן למספרה את הבנד. הכי יפה כדי לעשות רושם.

43 Blaeain

רוצים לעשות שינוי מיידי לקייץ 86', תעשו ניקוי ראש – תספורת, תסרוקת וצבעים. מבחר התכשירים החדישים יעשו בשבילכם את מה שלא עשו הטבע והתורשה. אם הראש החדש לא יצליח, אל ייאוש. בעוד חודש, אפשר להתחיל שוב מהתחלה. זה יותר זול מבגדים והשינוי – הרבה יותר דראמאטי,

התמונות באדיבות "וולה" אינטרנשיונל

Biaealo 42

מוסף יום ירושלים 🖈

מוגש בחסות המשדד לעניני דחוח

הכותל המערבי משמש לעם ישראל כמשך דורות רכים כמקום תחינה, בקשת רחמים וביטוי נעגועים לתחיה לאומית והחזרת התפארת ליושנה מבחינה דתית.

היהורי כמובן שיתוף עם רגשותיו בשמחות, התרגשות לרגל אירוע חשוב בחיי הפרט או לאחר מעבר חוויה נרירה בתחום ברחבת הכותל כיום מתהווים מינהגים ומסורות שלא ידענו קודם. עריכת שמחה אישית, משפחתית או לאומית

לת ברוב שררות העם. לא עוד משמש הכותל, רק כמקום

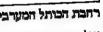
כרכת "תגומל" או ליטול כרכת הפרידה לפני נסיעה.

עצרות עם, התכנסויות וחגיגות שונות מתקיימות ברחבת הכותל וטכטי סיום לקורסים שונים כצה"ל. הענקת ספרי תנ"ך לתלמירי כתי הספר, הניגות יום ידושלים, עצרות ממ-לכתיות של הג ועצרות וכרון ממלכתיות – הכל נערך ברה־

יהודי מגיע ארצה לאחר זמן רב או עולה מאחורי מסך הברול – מיד לאחר הנעתו לנמל התעומה, יסע לנשק את רחבת הבותל המערבי

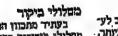
של פועלים מומחים בעבודות חשיפת הכותל המערבי. עבורה במהלך העבודה נתגלו אולמות וחללים, לעיתים בכמה ער של חשיפת כל האיזור התח קרקעי מקיר בנין המחכמה עד קרוב לקצה הצפוני של הר הבית ומקו הכותל בצר המורחי,

> כדי להמנע מפגיעה כיציבות המבנים המצויים מעל פני הקרשע – כוללת את פינוי העפר מהחללים הצמורים לכותל,

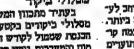
מטרת חשיפת הכותל חמערכי לאפשר לציבור הרחב לע־ מא: איחוד ירושלים, לפני 19 שנה, עוסק צוות מצומצס מוד מקרוב על ממצאים היסטוריים לאומיים חשוכים ביותר. מוח, מעברים ומבנים חת קרקעיים, אשר בחלקם מתוערים כספרות המחקר של וצורות האוציונים. עבורת החפירה, נילוי ושיחזור אזור הכותל ארירה -

היום פונו כשלושים אלף מטרים מעוקבים של עפר, בחשטו כ־2200 מ"ר של אולמות וכ־700 מטר מעברים ומנודרות. בין חידוקים והשלמות אכו, ניקוי קידות ורצפות, סידור מעברים; מסר, שמשקלה מאות טונות, פסיפס וריצוף אבן, מקורי, קמד חאורה, ניקוז זכר. חממצאים שנתגלו: אכן יחידה באורך כ־14 מטר ובגובה כ־3

משלולי ביקור בעתיד מתכוון המשרד לענייני דתות להשקיע בהכנת מסלולי ביקורים בקטע המשתרע מבית שטראוס עד רית הכנסת שממול לקודש הקורשים. כמו כן יושלט פינוי האול: מות והמעברים, ניקרי קירות, סירור תאורה, שילוט והסברים. המשרך לענייני דתות שועל לשיפור התנאים באחר ות

כת הכותל. שופרה מערכת התאורה, הותקנה סוללה פלפונים ציכוריים, נוסנו כסאות ותשמישי קרושה לשימוש יומיומי. . כמשרד מתכננים פתרון לבעית המנוחה ומקום לביבולים לאלפי המבקרים הבאים ממרחקים לרגל שמחות משפחתיות. האולמות התת קרקעיים שנחשפו מצמון לרובה יישתח בבא

מן בחים וישבו בם"

אום ירושלים א

אני דר אבי דר

אַ ערות דיור נבנו כירושלים המאוחרת משנת 67' ישון ביני השיבון. מריניות זה לא רק מילים וריבור אַ מַּמָּשִׁם מִדִּינות זה גם מעשים, עוברות בשטת, הוכחות את לפרניות בחרה. כל שבונה, כיות וכביש שנבנו כי מת משתח הם כיכרי מוחשי בשטח של מדיניות ברוד פחית יושלים כבירת ישראל שאינה ניתנת יותר לחלד ב בשת היפקד מקין ומלא לעיר על שכונותיה חוך את עכיה היותריים, יצירת עורף יותרי מסביב לעיר

הת מנודה שנים רבוה. מנה ש' נדלה אובלוסית ירושלים מ־268 אלף תושבים שולי וושבים, פתוכם 310 אלף יהודים. כאותה תקופה ממד 63,000 יחידות דיור כאשר 34.000 מהן נבנו על ייפרו הבינוי והשיכון, השאר נכנה ע"י הסקטור הפרטי. אות כל יחדות וציור שובנו כאחר ירושלים ממלחמת או וציה ועד היום נכנו בסיוע, פימון ופיקוח משוד הבי

לקי בניה נעשתה בשכונות התרשות: רמת אשכול, אלה ושנו, הנבעה הצרפתית, סנהרריה, נילה, רמות אלוו, ביקב, חלפיות מורה, פסנת זאב ונולת הכותרת – שיחוור מבן פותר בעיר העתיקה. במיוחר הקטידו על כנית מוסי הוצפה הינוך ומרכזים מסווריים ככל שכונה. פותואה מש הכים אל הכתוך השכונות, מערכת אשר ודוקה את פורן בשלונות הבעידות המותיקות בעיד.

מות השרונה השלימה כ.ע.צ. את מערכת התנועה שלמ כביש מקביל לדרך רמאללה המתבר את הנבעה ו אפתית לנוה יעקב, כביש מדרוך רמות אל היציאה מן מה נכים ובישה הלאופי שמהוחה קשר ישיר בין הבניסה קרא פיה הממשלה

200 14 קודש ממסמבד צם" נפתחה שנת הלימודים ככית חססר פת שנשבות מסנת ואב. כך יכלו המשתכנים הראשונים משל לתארק כצודה מסודרת בכתיהם החדשים. בפסגת שמשה מריניות תרשה של משרד הבינוי והשיכון, הכניה מה שנה עד הברות בניה פרטיות בסיוע ובסיקות משרד לני השיכון כשישה זאת נוצל התקציב הכמשלתי כבורה ידלו ביות שובטיתה השלמת כל היחידות שנכללו בשלב

A31 727

פשת ואב הוקמה באתר חודש כחלק הצפון מורוד של וואים פחבר כשבונת מעדים גדולה לחשלמת רצף אורב וכן שנעה ומדפתיה לשכונה נוה יעקב. על פי תוכניה בשנת 12,000 יחירות דיור, שירותים שהילחיים, יום ממדיים, איתר למלאכה והעשיה וכמו כן יוער כשי שנ שנה עבוד מלונאות ובוסש. בקיצור, שכונה שיש בה בל הישון הא פוקציונלי ומבסיה והומצאות קלה וגישה שלמ כת, לחלכי רגל ולמכוניות. ככל אחר ממתחמי פשום ש מנוון של דידות מקסנות ועד לדירות רוותה

משמטות וכתים צמודי פרקע. ביה לכל טיגנון וכים. "לקופנויית שכתות עורמות, הקריכו כפסכת ואכ כהקר שומני תליכור לקראת ואויכלום, כך שעם תחילת הכניסה ליום נשנות נפתח כבר בתי הספר, גנים ושרותים קהילי פס שנים הדדשים לחיי קהילה תקינים. שכונה צעירה כלי צומות לחלוטין.

שה אומים ונפעה ואם שנה לים מודהיה לירושלים על כביש יריף חוקמה לישלה אומים. הקמתה נכללה ממטנרה המייניות ליי מתחשה ישבים יהדיים מטביב לירושלים. העיר מחוכני ק לביל לשוח אלפים משפתות וכיום מתבורדות בה כשי מות שלים משפחת. 210 מנושים נמכרו בתוכנית בכנה מור, וברום משפחת. 210 מנושים ומכרו בתוכנית בכנה מור, וברום משימלים רומים משניה מערכה לעיד שכובה להיניה אתרה – גבעה ל שלנה שתניע ל-2500 יהידות דינד, כשביום מתנורדות נישר ב-900 משפחת ולרשותו נבנו בית ספר, גני ילרים אום מוורי.

משנה הערשה שנונן משרי הבינוי השיכון לבירה שיו לרת בחלתאות הינו בכוה יותר כירושלים מאשה לת השונים העירוביים ברובי הארץ. כך למשל וכאי מג ווי נוושלים לפיוע שוע מ־19,300 ש"ח עד 12,700 אין סתנה בובה תניקוד שלכם. לרוכשי דירות כמיסגת זאכ.

ישם הובע היוורי בעיר העתיקה שבירושלים נמשר של לשה שנה בעבורה נמלים עלשניה ושמרניה למבק יין מתה התפעמת מנחיל החישו. הידבע שוקם ושוחור איים שויים בעלו עוך היסקורי הצייאלוגי, הבתורים איים שויים בעלו עוך היסקורי הצייאלוגי, הבתורים איים היעימה העולם הישרים המשוחרים

וו ואם הממשלה ושך ותרונוי וחשיבון רון לוו נותן יאי המשלה ושי חבינו העיבה זו בתכמאת העדור העיבה זו בתכמאת העודה של משאבום בספים ואנישים, במטבות העדור העיבה וא בתכמאת העדור ה

מוגש בחסות משרד הבינוי והשיכון

מוסף יום ירושונים – ממור 44

פרסומות חוצות נועזות – כמו כבל הארץ. בלשכות מדי קולק. מערכת קשרי החוץ של עירית ירושלים,

התעסוקה בירושלים אין רואים השנה תורים ארוכים בעיקר בארצות הברית, מבוססת על קשריו האישיים

של מובטלים, תעשיות עתירות מדע כעיר מחפשות של טרי קולק. למרות שמשרר החוץ האמריקאי עדיין

החברה הישראלית. השפל בתיירות, המיתון בתעשיה, הקפיטול בוושינגטון, בעיקר בזכות טרי קולק.

כסופו של דבר ירושלים משמשת כבואה של כל לנירת ישראל, לירושלים ישנם הרבה חברים על גבעת

לא הכיר בנחיצות העכרת השגרירות האמריקאית

הבעיות הפוליטיות של ישראל וחולשת ההסכרה

קשרי תוץ פרטית משלהם בעולם. קולק מצליח להחזיק

לצירו עיתונות בין־לאומית אוהרת. לדוגמה, לאחר

רצה הבריטי בסימטאות ירושלים העתיקה היה חשש כי

תהיה ירידה נוספת בתיירות לירושלים ואנשים יפחדו

המשך בעמוד 48

מיתוסים קשה לחסל. אומרים שחיפה בארומה", אך ארמ־ לי רוונטל וממן מוכיחים לנו כל שכת שחיפה בעצם ירוקה. תל אביב, עיר של סגדלי רנוור ביום וליקוויר בלילה -עלשיו טוענים גם שהתל אכיכים נמצאים כ-ניכרל פאסיכי". מיתוס מקודש ווא שירושלים היא עיר של פקידי ממשלה ותלמירי חכמים, כך שמי שרוצה לכלות בערכים – מוזמן

את הרעות הקרומות של הישראלים לגבי חיי הלילה בירושלים חשבו לשנות בשיטה הירועה – ישאלו את רעת התיירים הזרים בירושלים, מהי מידת שביעות הרצון של התייר מהאירועים כירושלים. כסקר שערכה הכלכלנית זיוה וינשל עכור התאחרות המלונות, משרד התיירות ועירית ירושלים נמצאר הממצאים הבולטים הכאים:

- 56 אחוז מהתיירים ביקרו לפתות באירוע אחר - 95 אדוו מהתיירים אמרו שנהנו כירושלים, לעומת 99

אחרו שאמרו כי נהנו בתל־אביב. - רק 8 אחוז מהתיירים בירושלים לא ביקרו כלל באירו־

מת 7 אירועים כלבר בתל אכיב ועור נתון מעניין, 14 אירר - ק"מ הליכה על גבי התומה. האתר המבוקר ביותר בצרן -

עים חד פעמיים בירושלים לעומת 10 כלבר כתל אביב. לרברי אכי קסוטו, מחזיק חיק בתיירות בעידית ירושלים. בסקר מוצגים עוד נתוגים המוכיחים מספרית כי לרשות הסיורים הליליים מודרכים ויוצאים בשעות קבועות, אורך הסיור כשעה וחצי ובסופו מחכות לכם פיתות חמות בקבות. חגיגה ירושלמית לילית. השנה יחודש המבצע בעודב ירושלמי - הנחוח כבחי

בירושלים. בתקופת הפסטיבל, שנמשך עד אמצע יוני, יוצר נים מהד מאד. אולי הראש הירושלמי קצת כבד בשכיל הופי קו במלונות ירושלים כרטיסי חינם למופעים – כרטיס אוד אפשר היום לאכול חומום ומעורב ירושלמי גם במזלווה

התל אביביות, אך בכל זאת, אין תוליף לאוידה המקרית. רקע האבן הירושלמית, הדיאלקט המשמי, הידיעה שבמשם זה ממש לפני אלפיים שנה ויותר עמדו ישראלים אתיים

מת תידים שלתו השנה לטרי קולק, ראש עירית

מסף יום ירושלים 🖈

מות פנתבי שבח והתפעלות מיופיה של עירו,

ודשום לביתם. אנחנו הישראלים מקבלים את

שיום של היושלמים והצלחתם ליצור את העיר

דמולה כמובו מאליו.

ירושלים –

במבצע "הכר את ירושלים" פותונים ביום ירושלים את וניגבו בפיתם איזה מאכל מקומי, אולי תומום ירושלמי מקורי ססורט הניווט העירוני, מרמה מקצוענית ועד לניווט כהרכב אמיחי. בערכים הירושלמים אפשר לזכות בכמה מעלות צלי משפחתי נינות. במשך כל השנה יוכלו מבתרים בירושלים סיום פוצת מבשפלה, לפעמים זהו ההברל שעושה לך את כל לקבל מפות למטלולי ניווט עצמי כין אתרי העיר. לאוהבי הכיף בערב ירושלמי. וגם הידיעה שבפרוק 60 ק"ם מערבה קיימת אלטרנסיכה אחרת.

המכקר בירושלים עומר מכתר אירועים הגדול משמעותית מהמבתר המוצע למכקר בתל אכיב.

אז מה, יכול להיות שכמותית יש יותר אקשיין, בעיקר כרמה התיידותיה. אבל כשניטו להעלות הופעה של גינה הגן, מלון ושרותים לתיידים עד שלושים אחזה. למבשרים הקץ זמרת רוק בריטית מתל אביב לירושלים – התחרטו האמרגי עות רוק כבר אנגלי. פסטיבל ירושלים, שמצליח למכור את עבור כל שתי לינות במלון. רוב הכרטיטים מדי שנה, רק מוכיח שלירושלמים ואורחיהם מהשפלה יש ראש טוב לאירועים ולהופעות. פשוט צריך להתרגל. למי שמסוגל ללכת לתיאטרון כפולנית צחר, אינו בעיה יכולה להיות לו עם זמרת קוקנית צעקניתז

הטיולים הליריים מציי אגןי החיירות בעיריית ירושלים סיור

יד ל.א. מאיר

מוזיאון לאמנות האסלאם

בלב ירושלים בקרבה משכן נשיאי ישראל, נמצא יד ל.א. מאיר, המכון והמוזיאון לאמנות האסלאם.

> כמו כן מוצגים במוזיאון כלי גשק, תכשיטים וחפצים משובצים באבני חן יקרות.

ספריית המכון מעמידה לרשות הקהל אוסף מגוון של ספרות מקצועית, צילומים ושקוחיות

שערת חביקור: ימים א — ה מ־100 ש 10:00 ב 15:30 (15:00 - 10:00 ה שבחות וערבי חגים 10:00 – 1:00 רח׳ הפלמ״ח ב, טל׳ 2/661291/2 אועובוס מסי 15

一 ロンメカ ロック

בתקופת פסטיבאל ישראל

בתיאטרון החאן ממשיכים

ורק... ב־10 ש"ח

תיאטרון החאן

מברך מקרב לב

את תושבי

דעיר ואת

מוסדותיה.

להציג תיאטרון חי, תוסס, מרשים,

עמוד 46 – מוסף יום ירושלים mighting to many the party.

הנך מוזמן לכקר במוזיאון. ולהנות משכיות החמרה של יצירות אמנותיות. המייצגות את אמנות האסלאם מראשיתה במאה החמישית לטפירה ועד לשלהי המאה התשע עשרה.

בתצוגה אוטף מרשים של כלי מתכת, קרמיקה, זכוכית, שנהב ועץ וכן מבחר מיניאטורות ודפי קליגראפיה.

בנושא האמנות והארכיאולוגיה המוסלמית.

מודיאון הוצר הישוב הושו"

המרויאון ממוקם בפרו משפהה הנגרט, ברוזב און החיים 3. בויובע החרדו ומשקה את קול השהב חישן גמוזשלים העריקן החל מאמצע המצח היינו נער נמולה הרובע המצח היינו נער נמולה הרובע

המית כולל שני בתייבנטת עתיקים: יאור החיים: הארי נילי ובן חורי אירות שנת מטבת חדה מלאטת המקצועת שונים חצר עם בנו מים שיות מנטה תעות

מוסף יום ידועולים – עמוד 17

מבע

Ш

TEVA

שיש מיתן – העיקר שמצליחים לשכן את דור על כל קבוצת אמנים שביטלה בואה לפסטיבל מצאו האירופאיות הופיע והתראיין קולק כמעט עשר דקות, המארגנים מחליפים אחרים, לא פחות טובים. להופיע בהצטלמו מטייל לכרו בסימטאות העיר העתיקה. מין מוך ירושלים. מעל מיליון מבקרים כאו השנה התגובה לא איתרה לבוא. הרבה תיירים מחקים אותו מושואן ישראל. רתיים, קונטרבטיבים, רפורמים 🛮 בפסטיבל ירושלים, אינה עור הופעה. משבר התיירות, שאינו יחורי לישראל אלא ככל -מו הדים שמצליחים לעבור עוד שנה כיחד. שוש עבח, שורפים תחבות אוסובום וצובעים אירופה, מסופל בירושלים אישית על ידי ראש העיר

חיים ומתמודדים

עובדים מיומנים.

שוושלים אינו עוד אירוע, יום בו חוגנים את הוויכוחים הפנימיים על שמירת השבת, רחיים כנגר

תפתחה ירושלים, מהן התוכניות כשזה קורה בירושלים, כל אירוע מקבל כותרת ראשית

מה בעוד, וכהביטנו לאתור – אפשר להתפעל בעיתונות הבין־לאומית ושידור בראש מהרורת

מומ תנופת הפיתוח בתואמי הבניה, התרבות, החדשות. ובצדק, ירושלים יש רק אחת, לכולם.

מח השלים ביום זה אנו עושים מאון ביניים נוסף חילוניים, פעילות חבלנית – הבל כמו בכל הארץ. אבל שלנו אינם מפריעים לירושלמים להפעיל מערכת

פסטיבל ירושלים הצליח השנה למרות החששות סי שנה עברה, שבונות נוספות נבנות או מהירידה בתיירות שנטימה כגלל גל הטירור באירופה. לטייל בעיר העתיקה. כמעט בכל רשתות הטלויזיה

> מפעלי קבוצת טבע חגגו לא מכבר יובל שנים לקיומם. מספר חברות פרמצבטיות קטנות, שייצרו וסיפקו תרופות ומוצרים אחרים -התגבשו ליצרנית ויצואנית התרופות הגדולה בישראל.

> מדיניות צמיחה דינמית הפכה את טבע לקבוצת חברות המייצרת בשמונה מפעלים בעיקר תרופות, אך גם כימיקלים, מוצרים וחיסונים וטרינריים, תכשירים דיאגנוסטיים, שמרים, כוהל וציוד

> מיגוון המוצרים של קבוצת טבע עומד בתקנים הבינלאומיים

קבוצת טבע מספקת כמחצות הצריכה המקומית של תרופות ומייצאת כשליש מתפוקתה הכוללת לרחבי העולם. האתגר העומד כיום בפני הקבוצה הוא הקמת מערכת שיווק עניפה למוצריה בארחייב, תוך מיצוי תשתית הייצור והמחקר שנבנתה במשך יובל שנות פעילות ויצירה

טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

מוגש בחסות אזרחים למען ירושלים ★ יום ירושלים

המשך מעמוד 47

ושולחים לחבריהם בבית תמונות מסימטאות ירושלים ומעודרים אותם לכוא ולכקר.

ירושלים משמשת כמרכז העם היהודי, מרכז רוחני, חברתי ופוליטי, וכמרכז דתי לנוצרים ולמוסלמים על פלגיהם השונים. הרמוניה מושלמת אי אפשר להשיג. אך השקט הנעים שמצליח להוציא המנצח טרי קולק מה.תיזמורת"הירושלמית, למרות כל הכעיות והעימותים, מעורר התפעלות. ביום ירושלים מגיע למאסטרו קולק קריאות בראוו.

מתחוללות מהומות על רקע קרושת השבת - אך בירושלים טכעי שיש משמעות נוספת לתוצאות. עיני כולם נשואות לירושלים. דתיים, חילוניים ובעצם לכולם – דמותה של ישראל בעולם היא ירושלים.

בהכירם את רגישות ירושלים ולאתגרים כלכליים, רוחניים ותרבותיים – מקרישים פרנסי העיר לחיזוק החברה הירושלמית. כל מי שזוכר את ההפגנות בקטמונים, הפנתרים השחורים מתוצרת כחול לבן ירושלים, מתפעל מהשיפור והשיקום בשכונות המצוקה בירושלים. מי שרוצה להתמורר עם אתגרים צריך להשקיע קודם כחברה. עניי עירך קודמים.

עד שנת 67' היו מספר שכונות בירושלים במצב חברתי גרוע, מצב שאפשר להשותו למה שקורה כיום בערי הפיתוח שבמצוקה. שיחרור ירושלים סימן את תחילת ה-בום" הכלכלי הירושלמי, בעיקר בענף הבניה שעזר לתושכי העיר והקיף את ירושלים בשכונות חרשות. השם שכונה אולי מטעה. על פי גורל שכונת גילה או רמות - כארבעים אלף תושבים, יש לכנותן קריות. מטפר כזה של תושבים גרים כערים בינוניות

יש כיום האטה מסויימת בצמיחת השכונות בירושלים בגלל המריניות הממשלתית. המשאבים בתעשיה רגילה, שיקולי איכות הסביבה והערפת יצית לפיתוח באיזור מופנים בעיקר לפיתוח מעלה ארומים מקומות עבודה איכותיים. ממש לא יעלה על הרעת ולכיוון איזור נבי סמואל. הדירות הזולות בישובים להתעורר בבוקר בירושלים עם שיכבת ערפים העירוגיים שמחוץ לירושלים גורמות להאטה במכירות ובאיכלוס הרירות החרשות בירושלים עצמה. תושבי ירושלים פורצים החוצה, מעבר לחומות ומעבר

על הפרק עומדים כיום מספר פרויקטי "בנה כיתך" בשכונות גילה ורמות. כך מקווים בעירית ירושלים הוקמה בעיר תשתית חינוכית להכשרת כח אדם ברמה למנוע כריחת בני העיר לפרברים, כפי שקרה בתל־אביב. בעיריה יש טענות כלפי גורמים ממשלתיים אשר אינם עוזרים כהוולת עבורות כך תהיה לחיילים המשוחררים בירושלים תעודת התשתית והפיתוח כ-בנה ביתך", שאינן מן הזולות, בגלל סוג הקרקע והסלעים הירושלמים העקשנים. מחיר הכנת המגרש לכניה עצמית בשכונות ירושלמים בנוסף לכן צריך גם תמריצים כספיים מקינות עדיין גכוה וגורם לתושבים לעבור למושכים בסביכה

תוכנית המתאר של ירושלים קובעת כי תינתן הערפה לתעשיות עתירות מרע על פני מפעלי תעשיה רגילים המתבססים על כח עבודה זול מהסביבה. הקמת מפעל תעשייתי בירושלים דורשת לפעמים השקעה בתשתית, הגדולה לפעמים פי שביים עד שלושה מהשקעה רומה באזורים תעשיתים אחרים בארץ. ער לשחרור ירושלים היתה לירושלים תרמית של עיר משרדים ואוניברסיטה. יכולת להיות כה פקיד ממשלתי, פרופסור או סטודנט. תעשיות כמעט ולא היו בה. עיקר התנופה לתיעוש ירושלים, בעיקר בתעשיה מרבות. לא בסתר או במחתרת, אלף איש באים כל עתירת מוז יהודי, נעשתה בתקופת כהונתו של השר גרעון פת. לזכותו יש לזקוף הקמת מפעלים מתקרמים המשמשים כיום כמוקדי משיכה לבעלי מקצוע, חוקרים ולעולים חרשים כעיקר מארצות המערב. עולים אלו מהווים את מאגר כח העבורה האיכותי שלנו, אתנחתא לקחת פסק זמן ולהתפעל קצח מירושלים.

תעשייתי המכסה את יופיה. כאילו תלבישו ליירי כסרבל עכודה. התעשיה -עתירת הירים" עלולה לשמש כמקום עבורה לתושבי גב ההר כרמאללה והסניכה -וזאת אינה כוונת הירושלמים. הערפה כיום היא לתעשיה נקיה, הרורשת מיומנות מקצועית. לצורך כך גבוהה. החירוש בנושא זה הם חטיבות הביניים ללימורים מקצועיים - כהכנה ללימור תיכון מקצועי.

בגלל אופי העיר ירושלים אין מעונינים כיום

הממכה למקצוע מכובר כיר, כנוסף לתעודת הבגרות. ליצירת מרכז תעשייתי אין מספיק ב.ציונותי, ממשלתיות. המשקיעים מקבלים היום בירושלים תנאים הרומים להשקעה באיזור פיתוח מועדף. כן משוים לאזן את הרכב המקצועות המוצע לירושלמי

פחות ניירת ויותר יצור תעשייתי. רצוי מתחכם. ירושלים, עיר הנצח, עיר שגם חיים כה למרות המגבלות הנוצרות מהעומס ההיסטורי. עודף ציפיות שנוצר אצל המבקרים יהודים, נוצרים ומוסלמים. תמיד יהיה מי שירגיש מקופה וכלתי מרוצה. הנסיון לאזן, לפשר ולרצות את כולם – אך בלי להכנע לסחטנות. לאט ובשקט, מבלי ליצור כותרות בעיתונים והפננות רועשות, מתקיים בירושלים מדי שבת בבוקר פוסף שבת לתיאטרון ירושלים או למרכו ג'ראר בבר ונונים משחרית תרכותית בשבת כירושלים. אפשר גם כך,

לחיות בנחת בצוותא. עברה עוד שנה ושוב חוגנים את יום ירושלים. והירושלמים עושים הרבה כדי למשוך אותם ארצה. מההישגים שהושגו למרות ועל אף המנכלות,

משם את ספירו של מתוח מהאתרים מ־30 ביולי - עד 7 באוגוסט 1986.

קונצרטים למוסיקה קלח ובני שני 20.30 קונצרטים למוסיקה

המצודה -- מגדל דודם

תיאטרון בובות לכל פתוח בימין א' ו־ח' 10.00 הפסטיוואל השלייש

מרכז שמיעת המוסיקה ע"ש נחום סוורדלו מוסיקח עממית וקלאסית מוקלטת, יום א' – ה' 16.00 - 19.00

ע'ש לו סטיק

טפרים משחקים להנאח נצוותא, גם באנגלית. יום א' – ח' 19.00 – 16.00

מטרי פלאות ריקודי עם בערכי שבת 20.30°D

20.30-3 בסטיוואל הסרטים 28 ביוני – 5 ביולי 86

סדנת ההדבסים יים

חדפסים מקוריים של

או לפי תיאום מראש

גן חורדים ע"ש וואמל

מנוון צבעים וסוגים של

חכשתרע על פני 100 דונם

מתוח ביו אפריל לדצמבר

פרחי חורד. בפארס

.02-288614 つい

בקרו בסטודיו ובגלרית. ימים א' – ה' 15.00 – 88.00

רח' שבטי ישראל 38

אומנים ישראלים.

קלאסית ימי חמישי 20.30 מספריח הפתוחה ע"ש ווישליקי

תמוזיאון לתולדות ירושלים מבו ר' 14.00 – 30.8 תצר ארכיאולוגית שלום

ירושלים". מופע רב מסכי

דרישח, טלי 637233 02-637 מופע אור־קולי בעברית ב־19.30 – באנגלית

10 מידות יופי ניתנו לעולם, 9 מהן בירושלים

אתר ארכיאולוגי המכיל

גן ארכיאולוגי חמכיל בין עתיסות חמיוחסות לאלף רובינזון, תמדרגות שתוליכו לשער חולדה ועוד כתולדות העיר.

חעתיקת.

מוגעו בחסות אזרחים למען ירושלים

ומסמכים חמתארת את תולדות העיר מאז 1948.

צבאית ישנה ליד מעבר

מנדלבאום לשעבר.

ימים א' – ח', 09.00 – 15.00

לקבוצות וסיורים

מערת צדקיווים א

02-281287 EPINANIO

ממערה זו נחצב הסלע

גן יצחק בן יוסף לוי

תצוגת וחלוגרמה

הממחישות את תכניסח

ביותר ביים חתניכית. שיילת הרומותם * חקף את חעיר חעתיקח וגלה את ירושלים מנקודו מבט יחודיות

> חקרנת סרטי איכות ישנים רומשקיף על תומות וזעיר מסעדה חלבית הפתוחה לקהל 24.00 – 11.00

> > מוזיאון עמדת תורג'מן א ירושלים – עיר חצויה "שחוברה לה יחדיר.

מרדכי יונה יו"ר ארגון הקבלנים והבונים בירושלים

לתושבי ירושלים

ברכות לרגל יום שחרור ירושלים ה־19

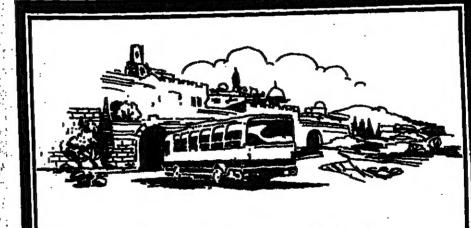
תברות אינמל בישראל

מוסף יום ירושלים

הפקה: זאב ויזל מכירות: עופר גל, ערן מאור

טלמונים: 03-439456,03-439274

Chially and the way of the

אגד מברך את כל חוגגי יום ירושלים ומאחל להם נסיעה טובה לבירה בקו 405 ובאתריה בקו העגול - קו 99.

המוסד הראשון שעבר מהשפלה לירושלים אחרי מלחמת ששת-הימים

סויפים בכל רחבי הארץ

מוסף יום ידיועולים – עמוד 19

האם חשבתם על אפשרות שאת חופשת הקיץ הקרובה שלכם תרצו להעביר באזויר פסגות ירושלמי? ובכן... בואו ותראו מה מתכננים לכם שמז במלון שלום עושים הקרץ "חופשיאדה". בחופש הגדול בין התאריכים 30.8.86-7.7.86 החופשיאדה הזו אמורה להיות חופשה אמיתית אשר לא היתה כמוה בירושלים.

מלון שלום, למי שאינו יודע, הוא אחר המלונות הגדולים במזרח־התיכון, המלון ממוקם בשטח מבודר, מרהיב ביופיו, כשכונת בית וגן, וצופה על הבירה מנקו־ רת־מכט מעניינת. במלון 700 חררים מרווחים ומפוארים, בריכת שחיה, סאונה, חנויות, מספרה, לוכי-בר, מוערון לילה תוטס, קופי־שופ, קולנוע, אולם וידיאו ומגרש חגיה

כיו"ר התאחרות כתי המלון כירושלים. לצירו של מר גרינבאום צוות רעגן ושאפתן בעל כושר עשיה, חשיבה ומעוף אשר מוכן להקריב הרבה על־מנת שלך, התייר הישראלי, יינתן שרות טוב ואפשרות לנות, ליהנות ולב־ לות בחיק המשפחה וחברים.

פינת המחשב האישי ועור ועור ועור... רושלים העתיקה והחדשה על אתריה.

מנהל המלון הוא מר יתודה גרינבאום המכהן גם

שאף יום את הפעילויות לקיץ 86 ועוד ידו גטויה!... בונדי, למי שלא מכיר ולמי שזוכר, היה מנהל האירועים כמלון "לרום" באילת, "עלה" לירושלים לפני כמה חור־ שים. וכבר כפי שאתם רואים אפשר לחוש אותו באויר וכאווירה של ירושלים. בצוות המטכח אגשי מקצוע מעו־ לים אשר יגישו לכם ארוחות צהרים וערב בתפריט מגוון כשר וערך לחך והעיקר במחירים סבירים.

שרותי בייבי סיטינג, תזמורת בלובי, רכיבה על סוסים,

באם תרצו וישאר לכם כח תוכלו לשלב ביקור ביי

חנוך רוזן, תיקי דיין, וין קרדינל מטרינידד, רפי נינת,

על נושאי הבידור והבילוי כמלון אחראי בונרי לרי

תכנית החופשיארה כוללת 11 שעות של פעילות ענפה ומגוונת לילדים ומכוגרים: מתול אירוכי, משחקי מים, כריכת שחיה, מועדון לילה עם מופע חצות, סרטי וידאו וקולנוע, תכניות לילדים, טיפוח החן, משחקיה,

ביוליאן שגרן, שמואל שי, גבי ברלין, יפתח חודיני, ויויאן בר, רוניק מירל (כנר הקסמים), יובל קרן, חח זר. עוד בתכנית: תצונת אוסנה, ריקודי עם ועמים, מסגשים עם אישים ואמנים, דייר עמי שקר ונר ליאר, ערב ערב (פרט ליום ששי) תנעים לכם "להכת הלוהי את פרטי ומועדי התכנית המדוייקת תוכלו לקנל בתכניה עם הגיעכם למלח.

במשך השבוע יוסיעו: דודו דותן, צביקו פיק

המחיר לאדם הוא -.33 ש"ח + מע"מ (כוילל לינה וארוות

ליילרים כחרר ההורים 50% הנחה. בודר כחדר זוגי – תוספת במחיר. כוונת הצוות בשנה זו לעודד אותך, התייך הישראלי לשלב קייט, נופש ובילוי לכל המשפחה במחיך סביד. מומלץ להוררו ולהזמין מקום מראש. במלון שלום מובטחת לכם חופשת קיץ 1986 שלא תשכי

מחלקת הזמנות, מלון שלום, 02-422111.

חברת בח של החברה לוכסים ובנין בע"מ

א חדר משחקים גדול ★

★ הסקה נפרדת לכל קוטג׳

טל: 02-227775 ,02-223840

לכל אחד דינה ב,,גד"

חברה לבנין בע'מ

רכוש קוטג׳ בחברה אמינה

קוטג׳ים דו־משפחתיים במבשרת ירושלים בשכונה ג' היוקרתית.

גינה צמודה לכל קוטג׳ ★

הדרים מרווחים ★

א חזית לדרום *

אתכנון פנימי מעולה וגימור לדוגמה *

"גד" שלומציון המלכה 4,

עמוד 50 – מוסף יום ידושלים

במשרר הְעִיתוּן. כולו התלהבוַת, אך הַאַכובה לא סיני, אינרונזי, איטלקי. אך יותר מכל – חומוס טוב. מאחרת לבוא. לפני כחורש החליטה הנהלת המועצה

אדן מעמוד 15) מה ממת ההנדרה העצמית של הפלשתינים ההמלום, על בסים החלטות האו"ם המתאימות. מון וה היא מעוניינת לרכר עם מנהיגים ממים נשטחים, אזי חושב שכולם, כולל ערפאת

מושא וינירו להם: לכו קרימה, אל תחכו"ו ושה לגבי ירדן? סארי מכיר כקשרים ממרים, הכלכליים, החברתיים והמשפחתיים חושבי השטחים לירדן, המהווה את מינים לבין העולם הערבי. אבל, הוא מדגיש, 'תשם שלנו, הבית שלנו, הם כאן, לא בירדן. מהואשונה שלנו היא עם ישראל. קורם כל צריך ת לתור אתכם על תביעותינו. רק לאחר מכן מלחשונ על יחסינו עם יררן, וכבעלי מדינה לנו צופרית שנפדרציה עמה.

ומני שלוש שנים הפסיק סארי את פעילותו אישיתיציבורית באוניברסיטת ביר־זית. התשתי", הוא אומר, "רציתי שיבואו אחרים. מים למית תופשי ולהיות דובר של עצמי, ולא מי של התאחרות המורים". הוא התמסר להוראה, המו ומרגש בכתבייור פילוסופים עתיקים מת מאמרים והרצאות. אשתקר חזר לפעילות זבף לגוף פלשתיני חדש שהוסם בירושלים מוות המועצה הערכית לענייני הציבור". ממת אישים מבוגרים וידועים כחנא סניורה משה נאששה. סארי אתראי על הוצאת העתון שלה, ושה את השעות שלפני הצהריים הוא עושה

כביתו. לפני כשנתיים שכרו הוא ואשתו בית חדש, על גבעה המשקיפה על הדרך היורדת ומתפתלת מירושלים ליריחו. הריהוט יפה, אך לא מסנוור. תמונות נוף אנגליות מעטרות את הקירות. הסלון ופינת האוכל – כמו אצל משפחה ישראלית ממוצעת. משפחת נוסייבה אינה עתירת ממון כמשפחת אל־מצרי משכם. זאת אצולה עירונית, שכוחה, ופרסומה כא לה מהמשרות הרמות שהחויקו ומחזיקים בניה, ומההשכלה שטרחה להקנות להם. הם לא עניים, אך סארי ולוסי, לאחר שהתחתנו.

לסנור את העיתון. הנימוק – אין כסף. השמועות –

"פתח" הפסיק את המימון.

החליטו לקיים עצמם ככוחותיהם. עבודה, כל עבודה, היא ערך חשוב בעולם המושגים שלהם. כאשר סארי עמד לסיים את הרוקטורט שלו בהרווארד, אזלו הסכונותיו שצבר באבו־דאכי. במשך חורשים ארוכים התפרגס משטיפת כלים במסעדה כבוסטון. כיום הוא לא מרבה לשטוף כלים. לוסי שוטפת והוא מנגב. וכשבאים אורחים, הוא עוזר לה כמטבח ובהגשה. הוא אוהב לאכול הכל, אוכל

ו יכול להגיר מה חסר ומה לא חסר. אצלנו

הלק לא־קטן מעונות "לונדון" יש שמות מטרים, המוהים אותן עם תרכויות־זלילה

נשת שבעים דשש התרחבה "לונדון", משנרכשה תוח וצמורה למכולת-לשעכר הזעירה. אבל המקום מין צר מלהכיל את המון הוללנים שנילו את מו בועי כתליאביב וגרמו פקקי תנועה בבן־יהודה שוד עודלרגע כדי לקנות הביתה ובאותה הורמנות מת נשקום. משום כך, נסגרה "לונדון" באמצע שנים שתיים לשלושה חורשים, נוספה לח קומה, ושמה כנוסח התל-אביכי הסטנררטי המוכר: בכך למה או אומייה הארכיטקטוני הייחורי, שהצטיין שמיותו. שנתיים אחריכך, זמן מה לאחר ניסיון נפל א לאדומנים לתפעל קונדיטוריה בלונדון מיניסטור מ תחתה ל"לונדון", נפתח סניף אמיתי, כרחוב

ונרלידי האח אדי, שהעקילב. דגל הטעם המה הכמה ההכל. גם ככה אראפשר להגיד שהכל מאחיים אורים ופני ורעיית ארים אורים ופני ורעיית ארים אורים

מו את הכל לברו לכל פועל שלי יש לו שאיפון אבל משהו חרש. אבל לצין להניר את הארישיי, אם זה הולך או לא הולך. לת שתה ולא מעשו, ובגלל זה יש לי טעם טוב אישרה עובדים עם האצבע: כל רבר טועמים. אני, מה אצלתי עונה שלמה; רק פה חתיכה, שם ות ומון יוצא לי איזה שתי עוגות כיום".

אחרות: הפחונית הקרוית "אַקלַר", לרוגמה, א אחתה המכתה "פרופיטרול". "הרי אתה יורע", נאנה ארי, .שאנחנו הרומנים גונבים מכל מקום". אפילו את ה"קראיף", העוגה לשותפת של "לונדון", העשוייה בצק מיוחר דמוי ישיות, עם סירופ וקצפת, הם גנבו - מהטורקים: תיק לפר משרקרממש לעשות אותה, אכל הרומנים

ופה שכופון חל־אביב.

מאחודי הקופות: תמיר, אגב, מופקר בן־משפחה על הקופות. ארנסט (בנו של הנריק), קונדיטור. סידו (אשת ארנסט), בחנות. יהודית רוזנטל (כתו של הנריק), בתנות. ראול רוזנטל (בעלה של יהורית), ניהול ובחנות. שמוליק ברק (חתנו של אדי), קונדיטור. סימונה וליאורה, כנותיו של ארי, שתיהן מורות, אינן בעסק (ראול רוזנטל, איש הניהול: גלא ניתן להן להיות בחוץ"), אכל הן תרמו את הכעלים: סימונה, את השונדיטור שמולים, מורוד להתעמלות לשעבר, וליאורה

את משה מועלם, רואה המשכון של "לונדון". חות עסק משפחתי, ואנחנו רוצים להמשיך כצורה. משפחתית", אומר אדי. האם המשפתה איננה קטנה מריז ברגע שהמשפחה תינמר", מבטיח ראול רוונטל, -נפסיק לפתוח סניסים". בינתיים, יש די משפחה גם בשביל הסניף השלישי, שייפתח בעור כחורש, בהשקעה לא קטנה בכלל, במיפלס התחתון של דיזנגוף סנטר, אל מול רוזכה שבמרכזה מיזרקה של מים־ציכעוניים. וחוץ מזה, החלומות האימפריאליים מוגכלים מאוד, לפי שעה: -אם היינו רוצים, כל דיונגוף היה קונה אצלנו עונות ויכולנו לשים את השם לוגרון על כל חנות", טוען ארי. ראול: אין לנו כוונה לחיות סיטונאי־עוגות ולעכור לייצור המוני. הכוונה היא לשלושה כתי־קפה

ייחודיים, שעובדים על איכות ולא על מסיפרורקשן". אבל גם המתכונת המוגבלת הנוכחית מחייבת העסקת זרים. כרשת "לונדון" כשלושים עוברים, והמשפחה קטנה מרי. וכך, לא רק שארכעה משבעת האופים בקונריטוריה, השוכנת במיכנה תעשיית בכני־כרק, אינם כני המשפחה, אלא שהם, שומו שמיים, אפילו לא־רומנים. גם רבים מהמלצרים והמלצריות חפים מהרייש הרומנית המתגלגלת, אכל כוכות הוותק, סיגל חלקם גינונים בוקרשטיים מונהקים; מילא, הלוא

העוגות הן העיקר נחנו לא שואפים ליווור ו שביי ארי וילהלם. .כמה שאתה מתפתת, אתה יכול להשחלט פחות, אם אתה צריור להחלים על כל רבר ולראות כל דבר. בשביל זה קמים בחמש בבוקר וצריכים להיות נוכחים בכל הויק וילהלם לא זכה לראות את התרחבות רבר: מוץ, כמיסרה, אני קם בשלוש, כי יש לנו שמרים שימשיה הקטנה שיסה: בשלהי שנת שמונים, כן שצרין להכין לתפיתה שבאים הפועלים ויהיה להם מה ישימואת, נפטר מהתקף לב. דגל הטעם הטוב לעבור אחרת אתה לא יכול להחיק את הטיב, את

הכי־טוכים. באו אלינו קונדיטורים מעולים, זשאלו: למה אתם משתמשים כחומר הזה, כשהחומר ההוא עולה חצי ומגיעים איתו לאותה תוצאה כמעט; התשוכה היא, ש'כמענו' לא מספיק". אדי: "החומרים נורא חשוב. ביצים מיספר אחד, הכי טוב, אותנו לא טיפק. חיפשנו, ובמשק מרמת-השרון היו מכיאים לנו ישר מהלול. זה חשוב מאור הטעם של הביצה; זה חשוב מאור שהביצה לא מהקירור". ראול: .לא היה מתכון שהגריק לא שינה: החליף, הוסיף, הוריד. אפילו בדברים פשוטים, כמו שמרים, אינגליש־קייק, הוא לא עבר על מחכון סטנדרטי. אני זוכר שהייתי מכיא עוגה מאיזשהו מקום, והוא היה מניף סכין, ככה, כמו גרון, גוור את העוגה, מפורר, מסתכל, מריח, כמעט תמיד לא טועם, ובתשעים אתוז מהמיקרים היה אומר: זה לא סוצרה".

הם ממעטים לצאת למסערות ולשאר בילויים.

הסיבה פשוטה: קשה להשיג שמרטף במזרח ירושלים.

לנערים זה לא עיסוק מכוכר, ואילו לנערות לא

מרשים לצאת לבר בשעות החשיכה. שלושה כנים לו

לסארי, ושמותיהם מסמלים משהו מאישיותו: ג'מאל

(8) הנושא את שמו השני של אכיו; אכסאל (6) על שמו

של פילוסוף גיבור בפולקלור הערבי שתר אחר האמת:

בוראק (4) על שם החיה האגרית שהסיעה את הנביא

העיתונות הישראלית, עיתונים מקומיים וזרים, הרבה

ספרי פילוסופיה. לעתים תכופות, הולך סארי לבקר

את פרופ' פינס הזקן מהאוניברסיטה העברית, והשניים

נוצצים, המראה הוא מקסים. אורות הר־ציון מתמוגים

עם אורות מעלה הארומים, והכל נראה כל כך שליו.

נם סארי מקרין שלווה. הוא נהנה מהילת המשפחה.

הוא נזהר שלא למעור ולהרגיז יתר על המירה את

הנהגת אש"ף. הוא בטוח בעצמו וכטוח שהכוככים

קורצים לרורות הצעירים הפלשתינים. הוא לא יהיה

כנראה המנחיג הפלשתיני הכא בשטחים שילהיכ

המונים. הוא לא יעמור בראש התקוממות מזויינת.

אכל, ברעותיו, ככוח ההסכרה שבו, הוא עלול להצית

ולהדליק. הוא אויב מקסים ביותר, ומשום כך אולי גם

עמוס גלבוע ואבינועם בר־יוסף

ראול: "הסוד הוא פרפקציוניזם, וחומרי־גלס

מסוכן. אבל תענוג לרבר אתו.

מעבירים ערב שלם בדיונים פילוסופיים מעמיקים.

סארי קורא יום יום תמצית מתורגמת של

כשסארי עומר על מרפסת ביתו, והכוכגים

מוחמר לירושלים.

המשפט האחרון, אגב, הוא המקטימום שאפשר להוציא מן המשפחה הזאת כחוות־רעת על עוגות וגלידות של המתורים. שאלה ישירה בעניין הזה נענית רק בחיוך סלחני, מן הסוג שתרשה לעצמה מלכת־היופי כשישאלו אותה, נניח, אם אשתו של ארצ'י בנקר יפה

לְעומת זאת, יספרו ברצון על מפורסמים ומפורסמות הנימנים עם הלקוחות הקכועים: גבירות רמות־מעלה כאופירה נכון, רעיית יצחק־החמישי, או כלאה רבין, רעיית יצחק־היקר: בראש הרשימה הואת יוכירו תמיד את זוכין מהטה, המקפיד לכוא, לפני ואחרי כל קונצרט, למען ה"מסקוטה" – עוגת שוקולר נקי, שבתוכה טמונים אנוז־טורקי ורוברבן. בראיון שנתן לעיתון אמריקאי כלשהו, הם יוסיפו בגאווה, אף ציין מהטה את עוגות השוקולד של "לונדון" כהכי־טובות

נו, או יש לאדי וילהלם נחת. מהיגם, שהוא אוהכ את המיקצוע, גם אם מהסיבות הלא־נכונות: אני, במקומו, הייתי מתמוגג מן האפשרות לכצע את וממי, לאורך כל יום העבורה, בעוגות וכגלירות מוילות הריר (מה ישו הרי חיים רק פעם אהת), ואילו הוא מרכר על כך שתמיד יש לך חירושים ותמיד יש לך דכרים.

זאת אומרת, זה לא שבלון". ווצץ מוה, אין לשכוח את התרומה הצנועה לעידון החיך של הילידים. ארי: "כשאני כאתי ארצה, הישראלי לא ירע מה זה טוב. כל עוגה היה טוב. היום כבר יורעים, ומתפשים את ההכרל".

אבי רז

51 Bragaio

19 שנים

לאיחוד ירושלים

שיכון ופיתוח

מאחלת

המשך תנופה

ופיתוח

בעמוד זה מבחר מהיריעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

בון: המשק הולך לקראת הבראה

מוה".

השבועון המצרי החשוב אל מוסאוואר" מוסר, כי יחירת קומי אנדו של הצבא הסורי הועברה לגבול הישראלי, מקום שם עורך הצבא הסורי תמרונים מקיפים.

תובעות

ממקורות מוסמבים נודע כי אוים קיבל ידיעה שגם פורה וגם מצרים לוחצות עבשיו על להן זכויות יתר צבאיות וביחוד שתי המדינות הערכיות מנמי קות תביעתן זו כצורך להתנונ

הרכה שהתפתחות זו עוררה בלכי נון. תגועת צכא מוסווית זו של הערבים, שחחלה עם משלוח צכא עיראקי ומטוסי סילון מצריים לסוריה, עוררו ראגה רבה גם בחוגי או"ם לגבי קיום חשלום כמורה הקרוב וביחוד נוכח ההת-

פתחות בפרס. בלאטרון בהתאם

בלאטרון יתחילן מווי כבוכר לק צור כקסח ההפקר שבין קול ישויי אל ההלגינן, עבי הסכם שהושג אט הועבר לחברה פציות יטראי ו דוערה שביתתו הנשם היצ

אנו פועבר לחברה שפוח ישראי הדיית שליתתו הלפק היטראלית לחית בעלה הון יסום של הכיטים על היים התעבר הווים בעלה היים הלארון אליי יד שבה החוף הפיטים בעלה העיבי ובחיל בעלה בארום השלף ושופי של טוב בעלה בארום בשל היים בעלה בארום בעלים לארום בעלים בעלים לארום בעלים בעלים

הולך לקראת הבראה" – אמר הרולר יור גם הוא בכשליש. נו־ מיים שר האוצר ושר החקלאות אה ששער הדולר יוסיף לרדת כזמן הקרוב. החברה המסחרית הישראלית הקונה מטבעות חוץ למטרות יבוא ללא תשלום, משלמת עתה 900 פרוטה לרולר במקום 1300. המחירים של די-ראלית. מחיר הזהב כ'שוק החופי | רות בבתים משותפים וכן מחירי שי' יוד כמעט במחצית ומ-30 | כמה סחורות בשוק ה'חופשי יודו

סאפשר" ויכואו הנהגים ויספרו

לך, כי כעלי המוסכים מסקיעים

שערים, כי אין חלקי חילוף, כי

אין חשכון לפחת של המכונה, כי

המחירים עולים, כי גם הם משל-

מים יותר בער כל דכר, וכך הל־

אה. אולם אם אפשר היה להכיא

את הצד הזה של המטבע כהצד

קת־מה, אין כלל מקום לטענות

אלה נוכח העוברה, שארגון נהגד

מחירים חדים, שעליו נלחמו וכי

גללו איימו בטכיתות. ההעלאה

ניתנה לנהגים. ומאותו רגע ממש

החלה ההעלאה האינדיבירואי

לית" - משמע: כל, נהג בעלה

בחיפה ייפתח

חוף הרחצה, המוצרש, בחיפה

חוף הברמל בעים, יפתות רשמית

את הניחיר כאוות נפטו.

חוף חיאט

ב-19 ביוני

הפקרות במחירי נסיעה במונית

אין לך הגדרה יותר נגד נהגי מוניות. וכלל ירוע הוא, מתאימה למה שמתרחש בעת כי רק אחוו קטן של הקהל שלנו בישטח התחבורה במוניות כאי הולך להגיש תלונה למשטרה. שרו הפקרות. שאלת המחירים הארם עושה לו בדרך כלל חשי יטל המוניות תוספת מזה חדי בון: ללכת למשטרה, לחת ערוח, שים רבים מקום פדיונים בין לנוא אחריכך לחקירה, למשפט משרר התחבירה והנדגים; כבר - יותר מדי טרחה והפסד זמן. ערכו שביתות יאיימו יותר מם: | ועל כן קל להנין מה מרת הה־ דוהוש על מחירים חדשים, כבר שינתקנו בקרוב, אבל בינתיים השוק השחור בכללו, חלק מאותה פסיכוזה של החטוף כל כמה

מר מנחם זבון בשיחת מיוחרת

לטובה במעמרה של הלירה היש־

מתקבלות במשטרה כמה תלונות

הליקופטר

זו הפעם הראטונה כיטראל בים ו' וכו שני כייסים.

שפת הים עקב בהתעניינות אחר המטוס. בהליקופטר" הוא אוירון הממריא וחונה ללא צורך פמסי

חגירות שבר מבית וניונים. חביריות בי

מלמי הפין נהי עין מימתנט בעלי שם אין די די בין בין אין די די בין תל אביב לה פרישפן זה מינת שיפח המכך

Bijejio 52

יהודית וצשה עבארי צל חוכדת בנם הבכוך

> רגע דרמטי קיד שער הימכבי»

בנדורי קופין, אך הבדור עובר מעל לקורה. מול חשער - ספיל (דנדי) ואלי פוקם מהקבוצה המקומית. התחרות נפתיימה בתוצאות 0:2 למובת האורוזים.

המוביישית בפרס נאסרו בשעח | פרסית. שממשלת פרס גמוח שהדביקו כרוזים על בתי מאבר | אומר לחלאים את רכושה. שר החברה תזביר המשרט את כוד יולות של פרס. ארבעה נת הממשלה הפרסית כיחם

ארבה בת"א

בערב שבת התקבלה וריעה

כמטח משטרת ת"א כי ארכה ה" מיע כרחובות העיר: מיד עם קב" לת הידיעה חוועקו מכוניות למי שטרה הניירת שנתבקשו לברו אם אמנם נמצא ארכה כפי שנמ סר, כפינת הרחיבות צ'לניב ונוד

זו באה לאחר שהמשטרה עסוקה | פ"ת. כאשר הגיעו למקום הומר השבוע כמשחק שרנדי באיצטריי בי הוב האדכה זו בינתיים מד

מיריק גם הנחה

נאסרו 4 עובדי השגרירות

ייז לרגל התסגנות הקומוניסטי-ז שנערכו שלשום בערים הג-

לכטחון בררכים שעמדה להתחיל. השבוע נדחתה ער השבוע חכא. מחוני המשטרה נמטר כי רחייה

תוצאות ההתחרות רשם כעמיוובע

ועוד המון, המון, המון

גם הפתעה

גם יעוץ

גם מיזוג

תשלומים

מיריק גם הנחות "שבוע הספר"

בכרטיס אשראי

מיריק גם הנחות "שבוע הספר"

וגם אפשרות לשני

וליריק גם הנחות "שבוע הספר"

ב־15 ליולי על כל

ו... גם חפתעה

ספרי בישול

קנייה מעל 75 ש"ח

מיריק הצעות מיוחדות עלסדרות,

אנציקלופדיות, מילונים,

וגם אפשרות לתשלום

וגם אפשרות לתשלום

על כל קנייה מעל 50 ש"ח.

חנות הספרים שלי

ויותר על כל הספרים

במבריות

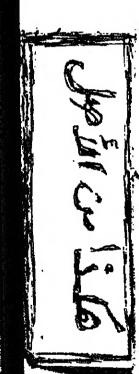
הספרים

10 כרכים

שבוע הספר העברי בחנות הספרים העברית להתראות בליריק

עיצובו רמי רביב

villa in the share

מבצע מיוחד לקוראי "מעריב" במלאת חמש שנים ל"מועדון מטיילי מעריב":

ההתחה (על שירותי הקרקע) בטיולים לחו"ל בביצוע .נאות הכבר" ו-אברטורס") תינתן לכל קודא שהשחתף באחד מהטיולים או מבצעי החתשה במסגרת .פועדון מטיילי מעריב", בארץ או בחו"ל. התנחות יותנו אך ורק עליפי שוברי־הפניוה מיוחדים, שאותם ניתן לקבל במשרד גמועדון מטיילי מעריב" (מערכת גמעיב", רח קוליבך 2, תלאביב • טל. 33-43920).

2 מסלולי טיול מיוחדים בארה"ב - לקוראי "מעריב":

• 28 יום בארה"ב

ניו יורק – פילדלפיה – וושיננטון – מפלי הניאגרה – אורלנדו (כולל - דיסני זורלד) – שיקאנו – פארק ילוסטון – סיאטל – לוס־אנילס – מצודת תרסט – סאן פרוציסקו – הקניון הנדול – לאסיוואס. טיסה ב.אל על" e המחיר (לפני ההנחה למטיילים ותיקים): \$ 2.550 \$ ... היציאה: 18.7 .1.6.

29 יום בארה"ב מיני הוואי נין יווק – פילדלפיה – וושיננטון – מפלי הויאנרה – שיקאנו – פארק ילוסטון – סיאטל – לוס אנג'לט – . דיסוילנד" – כרמל – סאן פרנציסקו – מארק ציון – בדייס קניון – תוולולו.

טימה ב.אל על" ● המוזיר (לפני ההנוזה למטיילים ותיקים): \$ 2.65 € • היציאה: 19.4; 13.7; 10.7; 27.7, 3.8 (18.0); 7.7; 28.9.

בשני המסלולים: אפשרות לביקור בתערוכת "אקספו

וארבעה מסלולי מיול מיוחדים גם באירופה

- 10 ימים בפארים ולונדון סייםה: . אל פלי • היציאה: 30.4 7.17 14.8 11 18.8 (1. 1 • המתיו (למני ההנחח למטיולים וחיקים): 8.5 \$.

• 15 יום בסקוטלנד, וולם ואנגליה

טיסה: "אליעל" פ תוציאה: 12.7 13.7 12.6 12.8 10.8 10.8 יחצרימנקורן ולנמעם לונדון) פ המחיר (למני הצרות למטיילים (תיקים): 17.9 \$.17.9

- 17 יום באיטליה, שוויץ, צרפוד ואנגליות טיסדון על בעל הרצייה: לפר לבנו 1942 פלפו פלפר פלפר המידור לבעל מארים ולוגדון בהמחיר ולמי החתוה במטחלים

יום באיטליה, שוויץ, 22 • צרפת הולנד ואוגליה מינח! מיניל ה הציקו לבן לדו יוני הינים וני מינים המות למני הבות למנייל

ביצוע העיולים: "אבר הורטי

כל השיולים ומבצעי הנופש מיועדים לכל קוראי "מעריב" – ללא תשלום דמי־חבר.

> פרום' שמואל ספראי, פרום' אשר עובדיה, נבי חנה ספראי, הארכיאולוג דן בהט, הארכיאולוג רוני דייך.

הסיור יתקיים בימים ג'–ד', 24–25 ביוני (כולל לינה, לילו אחד) ● הסיור בשיתוף המח' לחינוך

מבוגרים במשרד החינוך והתרבות

בשיתוף עם "שרשים": בשיתוף עם גשרשים" (מרכז ללימודים יחודיים): במשנרת השדרת "פולמושים ביתדות" יחקיו במסגרת הסדרה "טיורים בירושלים" –

ירושלים בימי הבית רשני

כין המרצים וחמשתתמים: פרות' יואב אלשטיין, ד'ר מק: אריאלי, ד"ר חמאל מאק, וד"ר מרדכי פלטור. חסמינר יתקיים כצפת (מיום ה' אחת"צ, ערב שבשו (12.6) ועד מוצאי שבת (14.6) – כולל שני לילות מהליון וחבלכלה במלון - פסנת" בהריכוען כצפת. התכנית כוללת הסעות חלון ושוב מיוושלים, ת"א וחימת הסמונר נערר בשותום עם המחלימת לחוות מבונות הסמינר נערך בשיתוף עם המחלקה לחינון מנוגיה במשרד החינוך והתרבות.

הרצאות מיוחדות

בלווי שקופיות על

טיולי הרפתקה

להרי הפירינאים

ודרום-אמריקה

תקיימו מחר, מוצ"ש (7.6)

ב.בית ציוני אמריקה" בת"א: • בשעה 3 בערב - הרי

המירינאים (היציאה: 15.7).

המרצה: ספי בן־יוסף.

בשעה פ בערב – האנדים בדרום האנדים בדרום

:28.). המרצה:

הכניסה

בשיתוף עם הקיבוץ הדתי ן "טיולי נשר": חופשה מיוחדת לפנויים/ות עם אפי נצר דתיים ושומרי מסורת

חופשה של 4 ימים (3 לילות) כולל שפע פעילויוה ואירועים, במלון בנתניה • תאריך החופשה: 6-9 ביולי.

ופגש שוב ב.בית ציוני אמריקה" בת"א ביום רבים (11.6) וביום רביעי (25.6) • כרטיסי-הות למטיילים ותיקים של -מועדון מטיילי מערג" (טל. 499207) • להזמות כרטיסים: .בית צוון אמריקה" (טל. 259341) טיולי אביב וקיץ עם "נאות הככר

טיול של 15 יום בשוודיה, נורווניה ודנמרק (היציאה: 13.7) ● טיול קלאסי של 18 יום בדנמר שוודיה, נורווניה ופינלוד (היציאה: 27.6; 11.7; 25.2; 8.8; 22.8) ● טיול של 21 יום – כולל ה הצפוני ולפלנד (היציאה: 13.7). ם ספרד ופורטוגל: 15 יום • הטיול הקלאסי (כולל גיברלטר, שמורת הבוסאקו ו"הערים הלבנות"). היציאה: 26.6; 17.7; 17.8; 4.9.

● איבריה האחרת (כולל ברצלונה). היציאה: 27.6; 25.7; 10.8; 28.9; 17.10. מפרד ופורטוגל: 19 יום (כולל ברצלונה) או 20 יום (כולל ברצלונה:

• טיול מקיף של 19 יום, כולל ברצלונה. היציאה: 20.10; 16.10; 20.10. • טיול מקיף של 20 יום, כולל ברצלונה והפירינאים. היציאה: 17.8; 17.8; 17.8; 18.9; 18.9.

: אוסטריה והונגריה

שיול מקיר של 16 יום בתונגריה ואוסטרית. היציאה: 8.5 (15 יום): 1.7; 12.8; 22.7; 9.08; 14.10. • 9 ימים בתונגריה חינה. היציאה: 1.7; 22.7; 12.8; 22.7; 14.10. • 9 ימים בתונגריה חינה. היציאה: 1.7; 22.7; 12.8; 20.9; 14.10.

יון: 16 יומי. מטלול הכולל גם את איי הים חאגאי (כולל מיקונוס וסנטוריני) • היציאה: 15.7; 5.8; 16.10.

יוגוסלביה: 16 יום. הטיול הקלאטי בנומים, אתרים ותרבות ● היציאה: 23.6; 14.1; 15.8; 15.8; 2.9; 14.7.

יוגוסלביה והונגריה: 18 יום. היציאה: 22.6; 13.7; 3.8; 28.9 • 11.10 • ניתן לשלב את חטיול במסגרת טיול מקיף של 25 יום ביונוסלביה, הונגריה ואוסטריה (היציאה: 22.6; 13.7; 8.8).

> ם ספארי בקניה: 9 או 16 יום. • שפאדי לודג'ים בשמורות המרחיבות של קנית. .9.10 ; 11.9 ; 14.8 ; 17.7 היציאה:

שיול קמפינג: 16 יום. (4.9; 4.9); 23 יום .(31.7) : דרום אמריקה הטיול הקלאסי של 34 יום לארגנטינה, בוליביה, פרו וברזיל

תורכיה: 18 יום
• הטיול הקלאטי. היציאה: 4.7; 25.7; 19.9; 10.10. • מורח תורכית. היציאה: 1.8.

המבחר הגדול ביותר של טיולים לדתיים ושומרי מסורת: ספרד ומורטונל (13 יום) • ארצותיהברית (15 או 25 יום)

ושומרי מסורת

עם הווי דתי, אוכל בשר ומצווה דה

מועדון מטיילי מעדיב

חמורת:הרחוק (27 יום) • • טיולי נוער וסטודנטים (23 יום

מועדון מטיילי מעדיב

7.6-12.6.86 לכולל מכחר עשיר וחדיש של מוצרי היוקרה אל מצרי היוקרה אל מכחר פרי אל מצרי היוקרה Marks & Spencer המבצע מתקיים גם בחנות SeMichael בקניון אילון קניית השכוס מכנסי ספורט

קצרים לילדים

"אורפז"

הנחות בכל המחלקות

שמיכות קיץ סריגום ליציים לנשים מלימרקס אנד ספנסרי

עד אזילת המלאי

פילמות לגברים חולצות בד שרוול קצר מכנסיים ארוכים לילדים וילדות

תחתוני נשים

St Michael

מבחר גדול של סנדלים וקבקבים לנשים גברים וילדים

"נועם

"הלן קרטיס"

בתי הכל-בו פתוחים במוצאי-שבת 7.6.86 עד 10:30 בערב

הצעה מערכת 6 כוסות ארקופל יק 480 עד אזילת המלאי

המועצה לישראל יפה מבצע מרפסת יפה 86 - מוצרים למרפסת ולגן בחנחת